C/2025/3725

2025.9.17.

P9_TA(2024)0298

A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások és az (EU) 1093/2010 rendelet módosítása

Az Európai Parlament 2024. április 23-i jogalkotási állásfoglalása a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2023)0367 – C9-0217/2023 – 2023/0210(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(C/2025/3725)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2023)0367),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114 cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0217/2023),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2023. december 14-i véleményére ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0052/2024),

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

([1]) HL C, C/2024/1594, 2024.3.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1594/oj.

P9_TC1-COD(2023)0210

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2024. április 23-án került elfogadásra a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (*)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) Az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) elfogadása óta a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások piaca jelentős változásokon ment keresztül, elsősorban a kártyák és a digitális fizetési eszközök növekvő használatával, a készpénz használatának csökkenésével, valamint az új szereplők és szolgáltatások, köztük a digitális pénztárcák és az érintés nélküli fizetések növekvő jelenlétével összefüggésben. A Covid19-világjárvány, valamint az általa a fogyasztási és fizetési gyakorlatok terén előidézett változások következtében előtérbe került a biztonságos és hatékony fizetések fontossága.

(2) Az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiájáról szóló bizottsági közlemény ([4]) bejelentette az (EU) 2015/2366 irányelv alkalmazásának és hatásának átfogó felülvizsgálatát, „amelynek magában kell foglalnia annak átfogó értékelését, hogy az a piaci fejleményeket figyelembe véve továbbra is megfelel-e a célnak”.

(3) Az (EU) 2015/2366 irányelv célja az új típusú pénzforgalmi szolgáltatások előtt álló akadályok kezelése, valamint a fogyasztóvédelem és -biztonság szintjének javítása volt. Az (EU) 2015/2366 irányelv hatásának és alkalmazásának Bizottság általi értékelése megállapította, hogy az irányelv számos célkitűzése tekintetében nagyrészt sikeres volt, ugyanakkor azonosított egyes olyan területeket is, ahol az irányelv célkitűzéseit nem sikerült teljes mértékben elérni. Az értékelés például a fogyasztóvédelmi célkitűzések tekintetében aggodalomra okot adó problémaként azonosította a csalás új típusainak terjedését. Hiányosságokra derült fény azon célkitűzés tekintetében is, hogy az úgynevezett „nyílt banki szolgáltatások” (számlainformációs és fizetéskezdeményezési szolgáltatások) révén, a harmadik fél szolgáltatók előtt álló piaci akadályok csökkentésével élénküljön a verseny. A határokon átnyúló fizetési szolgáltatások javításának célkitűzése tekintetében elért előrehaladás is korlátozott volt, főként a felügyeleti gyakorlatok és a végrehajtás Unió-szerte tapasztalható következetlenségei miatt. Az értékelés olyan tényezőket is azonosított, amelyek az összes pénzforgalmi szolgáltató közötti versenyfeltételek kiegyenlítésére irányuló célkitűzés tekintetében gátolják az előrehaladást.

(4) Az értékelés az (EU) 2015/2366 irányelv eltérő végrehajtásával és érvényesítésével kapcsolatos problémákat is feltárt, amelyek közvetlenül befolyásolják a pénzforgalmi szolgáltatók közötti versenyt azáltal, hogy a különböző tagállamokban eltérő szabályozási feltételeket teremtenek, ösztönözve a szabályozási arbitrázst. Nem engedhető meg, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók azokat a tagállamokat válasszák székhelyül, amelyekben a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazása számukra előnyösebb, olyan más tagállamokban pedig,

(*) A szöveg változásai az 1. módosítás elfogadásából erednek. Az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ▌jel mutatja.
([1]) HL C,,. o.
([2]) HL C,,. o.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).
([4]) COM(2020)0592.

amelyek szigorúbban értelmezik a szabályokat vagy az ott letelepedett pénzforgalmi szolgáltatók tekintetében aktívabban érvényesítik az előírásokat, határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtsanak. Ez a gyakorlat torzítja a versenyt. A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályokat ezért tovább kell harmonizálni, és ennek érdekében rendeletbe kell foglalni a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenység végzésére vonatkozó szabályokat, beleértve az érintett felek jogait és kötelezettségeit is. Az ilyen szabályokat, kivéve a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó szabályokat, amelyeknek továbbra is az irányelvben kell maradniuk, egyértelműbbé és részletesebbé kell tenni, ezáltal minimalizálva az értelmezési mozgásteret.

(5) Annak ellenére, hogy az elektronikus pénz kibocsátását a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) szabályozza, az elektronikus pénz fizetési műveletek finanszírozására való felhasználásának szabályait nagymértékben az (EU) 2015/2366 irányelv rögzíti. Következésképpen az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre és a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó jogi keret, különös tekintettel az üzletviteli szabályokra, jelenleg is számottevő mértékben összehangolt. A külső koherenciával kapcsolatos kérdések kezelése érdekében, és tekintettel arra, hogy az elektronikuspénz-szolgáltatásokat és a pénzforgalmi szolgáltatásokat egyre nehezebb megkülönböztetni egymástól, az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre és a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó jogszabályi kereteket közelíteni kell egymáshoz. Az engedélyezési követelmények azonban, különösen az indulótőke és a szavatolótőke, valamint az elektronikuspénz-üzletág néhány kulcsfontosságú alapfogalma, például az elektronikus pénz kibocsátása, az elektronikus pénz forgalmazása és visszaválthatósága, a pénzforgalmi intézmények által nyújtott szolgáltatásokhoz képest eltérést mutatnak. Ezért helyénvaló megőrizni ezeket a sajátosságokat az (EU) 2015/2366 irányelv és a 2009/110/EK irányelv rendelkezéseinek összevonásakor. Mivel a 2009/110/EK irányelvet az (EU) XXXX irányelv [PSD3] hatályon kívül helyezi, annak szabályait – az (EU) XXX irányelvben [PSD3] foglalt engedélyezési és felügyeleti szabályok kivételével – a megfelelő kiigazításokkal az e rendelet szerinti egységes keretbe kell foglalni.

(6) A jogbiztonság és a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásának üzletvitelére vonatkozó szabályok egyértelmű alkalmazási körének biztosítása érdekében meg kell határozni a pénzforgalmi szolgáltatók azon kategóriáit, amelyekre a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásának üzletvitelére vonatkozó kötelezettségek vonatkoznak az Unió egész területén.

(7) A pénzforgalmi szolgáltatóknak több kategóriája van. A hitelintézetek a szolgáltatást igénybe vevőktől betéteket gyűjtenek, amelyek felhasználhatók fizetési műveletek végrehajtására. Engedélyezésük a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) alapján történik. A pénzforgalmi intézmények végeznek betétgyűjtést. Tarthatják a szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeit, és elektronikus pénzt bocsáthatnak ki, amely fizetési műveletek végrehajtására használható. Engedélyezésük az (EU) XXX irányelv [PSD3] alapján történik. A nemzeti jog értelmében erre jogosult postai elszámolóközpontok szintén nyújthatnak elektronikuspénz- és pénzforgalmi szolgáltatásokat. A pénzforgalmi szolgáltatók egyéb kategóriáit képviselik az Európai Központi Bank (EKB) és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el, valamint a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.

(8) Helyénvaló elkülöníteni a fizetési számláról történő készpénzfelvétel lehetővé tételét a fizetési számla vezetésének tevékenységétől, mivel a készpénzfelvételi szolgáltatások nyújtói nem vezethetnek fizetési számlát. A készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátására és a fizetési műveletek elfogadására irányuló szolgáltatásokat, amelyeket az (EU) 2015/2366 irányelv mellékletének 5. pontja csak együttesen nyújtható szolgáltatásként említ, külön pénzforgalmi szolgáltatásként célszerű bemutatni. A kibocsátási és elfogadási szolgáltatások elkülönült bemutatásával, valamint az egyes szolgáltatások külön meghatározásával egyértelművé kell tenni, hogy a kibocsátási és elfogadási szolgáltatásokat a pénzforgalmi szolgáltatók külön is kínálhatják.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(9) A bankjegykiadó automaták (ATM) üzemeltetői egyes kategóriáinak az (EU) 2015/2366 irányelv hatálya alóli kizárása a gyakorlatban nehezen alkalmazhatónak bizonyult. Ezért az (EU) 2015/2366 irányelv értelmében pénzforgalmi szolgáltatóként való engedélyezés követelménye alól kizárt ATM-üzemeltetők kategóriáját fel kell váltani a fizetési számlát nem vezető ATM-üzemeltetők új kategóriájával. Bár ezek az üzemeltetők nem tartoznak az (EU) XXX irányelv [PSD3] szerinti engedélyezési követelmények hatálya alá, a díjak átláthatóságára vonatkozó követelményeket rájuk is alkalmazni kell azokban az esetekben, amikor az ilyen ATM-üzemeltetők készpénzfelvételi díjat számítanak fel.

(10) A készpénzhez való hozzáférés további javítása érdekében, ami a Bizottság egyik prioritása, a kereskedők számára lehetővé kell tenni, hogy a fizikai üzletekben készpénzellátási szolgáltatásokat kínáljanak akkor is, ha a vevő nem vásárol, anélkül, hogy pénzforgalmi szolgáltatói engedélyt kellene szerezniük vagy pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítőjének kellene lenniük. Az ilyen készpénzellátási szolgáltatások esetében azonban kötelezővé kell tenni az ügyfélnek esetlegesen felszámított díjak közzétételét. Ezeket a szolgáltatásokat a kiskereskedőknek önkéntes alapon kell nyújtaniuk attól függően, hogy mennyi készpénz áll a rendelkezésükre.

(11) Az eddigiek során a tagállamok rendkívül eltérően alkalmazták az (EU) 2015/2366 irányelv hatálya alóli azon kivételt, amely a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében eljáró kereskedelmi pénzforgalmi közvetítőn keresztül, a fizető féltől a kedvezményezett irányában megvalósuló fizetési műveletekre vonatkozik. A kereskedelmi ügynök fogalmát jellemzően a nemzeti polgári jog határozza meg, amely tagállamonként eltérhet, ami ugyanazon szolgáltatások következetlen kezeléséhez vezethet a különböző joghatóságoki területeken. Az említett kivétellel érintett kereskedelmi ügynök fogalmát ezért harmonizálni és pontosítani kell a kereskedelmi ügynök 86/653/EGK tanácsi irányelvben ([7]) megállapított fogalommeghatározására való hivatkozás útján. Ezenkívül még pontosabban kell meghatározni azokat a feltételeket, amelyek mellett a fizető féltől a kedvezményezett felé kereskedelmi ügynökökön keresztül bonyolított fizetési műveletek kizárhatók e rendelet hatálya alól. Ez úgy érhető el, hogy az ügynököket a fizető féllel vagy a kedvezményezettel kötött megállapodás révén fel kell hatalmazni arra, hogy áruk vagy szolgáltatások adásvételét csak a fizető fél vagy csak a kedvezményezett, de ne mindkettő nevében tárgyalják meg vagy bonyolítsák le, függetlenül attól, hogy az ügyfél pénzeszközei a kereskedelmi ügynök birtokában vannak-e. Nem zárhatók ki e rendelet hatálya alól azok az elektronikus kereskedelmi platformok, amelyek mind az egyéni vevők, mind az eladók nevében kereskedelmi ügynökként járnak el anélkül, hogy a vevőknek vagy az eladóknak tényleges mozgásterük lenne az áruk vagy szolgáltatások adásvételére irányuló tárgyalás vagy ügyletkötés tekintetében. Az illetékes hatóságok közötti további egyértelműség és konvergencia biztosítása érdekében az Európai Bankhatóságnak (EBH) iránymutatásokat kell kidolgoznia a fizető féltől a kedvezményezett felé irányuló, kereskedelmi ügynökön keresztül teljesített fizetési műveletekre vonatkozó kizárásról. Az iránymutatások jegyzéket tartalmazhatnak azokról a felhasználási esetekről, amelyekre jellemzően vonatkozik a kereskedelmi ügynökök kizárása.

(12) Az (EU) 2015/2366 irányelv hatálya alóli, egyedi célt szolgáló eszközökre vonatkozó kizárást a tagállamok eltérően alkalmazzák, bár azon szolgáltatók, amelyek eszközeire ez a kizárás vonatkozott, kötelesek voltak tevékenységüket bejelenteni az illetékes hatóságoknak. Az EBH további iránymutatást adott a 2022. február 24-i *„Iránymutatás a PSD2 szerinti zártkörű hálózatra vonatkozó kivételről”* című dokumentumában ([8]). Az egyedi célt szolgáló eszközökhöz kapcsolódó kizárás alkalmazásának egyértelművé tételére irányuló kísérletek ellenére még mindig vannak szolgáltatók, amelyek olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek jelentős fizetési volumen mellett széles termékkört kínálnak számos olyan ügyfélnek, akik ki kívánják használni a kizárást. Ezekben az esetekben a fogyasztók nem veszik igénybe a szükséges biztosítékokat, a szolgáltatások számára pedig nem helyénvaló az egyedi célt szolgáló eszközök kizárásával járó előnyöket biztosítani. Ezért pontosítani szükséges, hogy ugyanazt az egyedi célt szolgáló eszközt nem lehet felhasználni egynél több zártkörű hálózatban áruk, illetve szolgáltatások beszerzését célzó fizetési műveletek teljesítésére, illetve bármilyen áru és szolgáltatás beszerzésére.

(13) Annak megítéléséhez, hogy a zártkörű hálózatot ki kell-e zárni a hatály alól, figyelembe kell venni az ilyen hálózat elfogadási pontjainak földrajzi elhelyezkedését, valamint az elfogadási pontok számát. Az egyedi célt szolgáló eszközöknek lehetővé kell tenniük az eszköz birtokosa számára, hogy csak a kibocsátó fizikai helyiségeiben szerezzen be árukat vagy szolgáltatásokat, ugyanakkor a kibocsátó helyiségeinek fogalma nem terjed ki az online áruházi környezetben történő használatra. Az egyedi célt szolgáló eszközöknek a vonatkozó szerződéses rendszertől függően magukban kell foglalniuk azokat a kártyákat, amelyek csak egy adott üzletláncban vagy egy adott bevásárlóközpontban használhatók, az üzemanyagkártyákat, a tagsági kártyákat, a tömegközlekedési kártyákat, a parkolási jegyeket, az étkezési utalványokat vagy az egyes szolgáltatásokra vonatkozó utalványokat – például a gyermekgondozási utalványokat vagy az ökológiai utalványokat –, amelyek a szociális jogszabályokban meghatározott célok elérésére szolgáló egyedi adózási vagy munkajogi keret hatálya alá tartozhatnak. ***Ugyanakkor a tagállamok utalványokra vonatkozó szabályozási környezetének biztosítania kell az ilyen utalványok elfogadhatóságát.***

([7]) A Tanács 86/653/EGK irányelve (1986. december 18.) a tagállamok önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökökre vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról (HL L 382., 1986.12.31., 17. o.).

([8]) Európai Bankhatóság, EBA/GL/2022/02.

(14) Az egyes, távközlési vagy információtechnológiai eszközökkel végrehajtott fizetési műveletekhez kapcsolódó hatály alóli kivételt kifejezetten a digitális tartalom és a hangalapú szolgáltatások megvásárlásához kapcsolódó mikrofizetésekre kell összpontosítani. Meg kell tartani az elektronikus jegyek vásárlásához kapcsolódó fizetési műveletekre vonatkozó, egyértelmű hivatkozást annak érdekében, hogy a vásárlók mobiltelefon vagy egyéb eszköz használatával továbbra is bárhonnan és bármikor megrendelhessenek, kifizethessenek, beszerezhessenek és érvényesíthessenek elektronikus jegyeket. Az elektronikus jegyek lehetővé teszik és megkönnyítik azoknak a szolgáltatásoknak a nyújtását, amelyeket a fogyasztók másképpen papíralapú jegy formájában vásárolhatnának meg, ideértve a közlekedéssel, a szórakozással, a parkolással és a különböző helyszínekre való belépéssel kapcsolatos szolgáltatásokat, kizárva azonban a fizikai áruk vonatkozásában nyújtott szolgáltatásokat. Az elektronikus hírközlő hálózatok meghatározott szolgáltatója által elektronikus eszközről vagy annak segítségével végrehajtott, és a vonatkozó számlára terhelt, jótékonysági adományok gyűjtésére irányuló fizetési tranzakciókat szintén ki kell zárni. Kizárólag abban az esetben alkalmazható, ha a fizetési művelet összege nem halad meg egy meghatározott értékhatárt.

(15) Az egységes eurofizetési térség (SEPA) elősegítette az uniós szintű „fizetési központok” és „beszedési központok” létrehozását, lehetővé téve ezáltal egy-egy vállalatcsoport fizetési műveleteinek központosítását. E tekintetben az anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveleteknek – amennyiben azokat az ugyanazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltató hajtja végre – e rendelet hatálya alóli kivételnek kell minősülniük. Nem tekintendő pénzforgalmi szolgáltatásnak az, ha egy anyavállalat vagy leányvállalata a vállalatcsoport nevében fizetési megbízásokat gyűjt össze ***és pénzeszközöket vesz át*** abból a célból, hogy azokat egy másik pénzforgalmi szolgáltató részére továbbítsa.

(16) A pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása technikai szolgáltatások támogatását igényli. Ezek a technikai szolgáltatások magukban foglalják az adatok feldolgozását és tárolását, a fizetésiátjáró-szolgáltatásokat, a bizalmi és magánélet-védelmi szolgáltatásokat, az adatok és személyek hitelesítését, az információtechnológiai (IT) és kommunikációs hálózatok biztosítását, a fizetési információk gyűjtésére használt fogyasztói interfészek biztosítását és karbantartását, beleértve a fizetési szolgáltatásokhoz használt terminálokat és eszközöket. A fizetéskezdeményezési szolgáltatás és a számlainformációs szolgáltatás nem minősül technikai szolgáltatásnak.

(17) A technikai szolgáltatások nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatásnak, mivel a technikai szolgáltatók soha nem birtokolják az átutalandó pénzeszközöket. Ezért ezekre a pénzforgalmi szolgáltatások fogalommeghatározása nem terjedhet ki. Ezeknek a szolgáltatásoknak azonban meg kell felelniük bizonyos követelményeknek, például az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásának elmulasztásáért való felelősségre ▌ vonatkozó követelménynek.

(18) Figyelembe véve a lakossági pénzforgalmi piac gyors fejlődését, valamint az új pénzforgalmi szolgáltatások és pénzforgalmi megoldások megjelenését, helyénvaló az (EU) 2015/2366 irányelvben szereplő egyes fogalommeghatározásokat hozzáigazítani a piac realitásaihoz annak biztosítása érdekében, hogy az uniós jogszabályok továbbra is megfeleljenek a célnak és a technológiasemlegesek maradjanak.

(19) A fizetési műveletben részt vevő felek jogai és kötelezettségei, valamint az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása szempontjából nagy jelentőséggel bír a folyamat és a fizetési művelet végrehajtása során követendő különböző lépések tisztázása. A fizetési művelet végrehajtásához vezető folyamatot vagy a fizető fél, vagy annak nevében, vagy a kedvezményezett kezdeményezi. A fizető fél fizetési megbízás adásával kezdeményezi a fizetési műveletet. A fizetési megbízás adása után a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrzi, hogy a tranzakciót engedélyezték és hitelesítették-e, beleértve adott esetben az erős ügyfél-hitelesítést, majd a pénzforgalmi szolgáltató érvényesíti a fizetési megbízást. A pénzforgalmi szolgáltató ezt követően megteszi a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges lépéseket, beleértve a pénzeszközök átutalását is.

(20) Tekintettel a Bizottság által az (EU) 2015/2366 irányelv végrehajtásának felülvizsgálatában azonosított, és az Európai Bankhatóság (EBH) által az (EU) 2015/2366 irányelv felülvizsgálatáról szóló, 2022. június 23-i véleményében kiemelt eltérő álláspontokra, pontosítani kell a fizetési számlák fogalommeghatározását. A számla fizetési számlaként való besorolásának meghatározó kritériuma, hogy a számláról napi fizetési műveletek teljesíthetők. A fizetési számla fogalmának meghatározó eleme, hogy a számla lehetőséget nyújt fizetési művelet harmadik fél részére történő teljesítésére, vagy harmadik fél által végrehajtott fizetési művelet fogadására. Ezért a fizetési számlát olyan számlaként kell meghatározni, amelyet pénzeszközök harmadik felek részére és harmadik felektől történő küldésére és fogadására használnak. Minden olyan számlát, amely rendelkezik ezekkel a jellemzőkkel, fizetési számlának kell tekinteni, és ahhoz hozzáférést kell biztosítani a fizetéskezdeményezési és számlainformációs szolgáltatások nyújtása céljából. A fizetési számla fogalommeghatározása nem terjed ki azokra a helyzetekre, amikor közvetítői számlára van szükség a harmadik féltől érkező vagy harmadik fél részére történő fizetési művelet végrehajtásához. A megtakarítási számlákat nem használják pénzeszközök harmadik fél részére történő küldésére és harmadik féltől fogadására, ezért azokra a fizetési számla fogalommeghatározása nem terjed ki.

(21) Tekintettel az új típusú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök megjelenésére és a piacon a jogi minősítésük tekintetében fennálló bizonytalanságokra, a „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” fogalmát részletesebben meg kell határozni, néhány példával szemléltetve, hogy mi minősül készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek és mi nem, szem előtt tartva a technológiasemlegesség elvét.

(22) Annak ellenére, hogy a kis hatótávolságú kommunikáció (NFC) lehetővé teszi a fizetési művelet kezdeményezését, a teljes értékű „készpénz-helyettesítő fizetési eszközként” való figyelembevétele bizonyos kihívásokat jelentene, például az érintéses fizetéseknél az erős ügyfél-hitelesítés értékesítés helyén történő alkalmazása, valamint a pénzforgalmi szolgáltató felelősségi rendszerének alkalmazása tekintetében. A kis hatótávolságú kommunikációt ezért inkább a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyik funkcionalitásának helyénvaló tekinteni, semmint önálló készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek.

(23) A „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” (EU) 2015/2366 irányelv szerinti meghatározása „személyre szabott eszközt” említ. Mivel vannak olyan előre fizetett kártyák, amelyek esetében az eszköz tulajdonosának neve nem szerepel a kártyán, e hivatkozás alkalmazása esetén a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fogalommeghatározás nem feltétlenül terjed ki az ilyen típusú kártyákra. A „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” meghatározását ezért módosítani kell, hogy az a „személyre szabott” eszközök helyett „egyedi” eszközökre vonatkozzon, egyértelművé téve, hogy az olyan előre fizetett kártyák, amelyek esetében az eszköz tulajdonosának neve nem szerepel a kártyán, e rendelet hatálya alá tartoznak.

(24) Az úgynevezett digitális „köztes tárcák” (pass-through wallets), amelyek jellemzője egy meglévő készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, például fizetési kártya tokenizálása, technikai szolgáltatásoknak tekintendők, ezért azokat ki kell zárni a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz meghatározásából, mivel a Bizottság véleménye szerint a token önmagában nem tekinthető készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, hanem inkább az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) 2. cikkének 21. pontja értelmében vett „fizetési alkalmazásnak” minősül. Ezzel szemben a digitális pénztárcák néhány más kategóriáját, nevezetesen az előre fizetett elektronikus pénztárcákat, például a „többfázisú” (staged) tárcákat, ahol a felhasználók pénzt tárolhatnak a jövőbeli online tranzakciókhoz, készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek kell tekinteni, és kibocsátásukat pénzforgalmi szolgáltatásnak kell tekinteni.

(25) Az (EU) 2015/2366 irányelv elfogadása óta bekövetkezett technológiai fejlődés átalakította a számlainformációs szolgáltatások nyújtásának módját. Az ilyen szolgáltatást kínáló vállalkozások a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára online módon összesített információkat nyújtanak egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett egy vagy több fizetési számlájukról, mely információkhoz a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató online interfészén keresztül lehet hozzáférni. Mindez lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára, hogy azonnal és bármely időpontban átfogó és strukturált képet kapjanak fizetési számlájukról.

(26) A Bizottság felülvizsgálata rávilágított arra, hogy az engedéllyel rendelkező számlainformációs szolgáltatók esetenként nem annak a fogyasztónak adják meg a fizetési számla összesített adatait, akitől az adatokhoz való hozzáférésre és azok összesítésére engedélyt kaptak, hanem egy másik félnek, hogy az adatokat felhasználva más szolgáltatásokat nyújthasson a fogyasztónak. Azt illetően, hogy az ilyen szolgáltatás szabályozott számlainformációs szolgáltatásnak minősül-e, megoszlanak a vélemények. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nyílt banki üzleti modell „engedély szolgáltatásként” szemléletű fejlődése innovatív, adatalapú szolgáltatások forrása lehet, ami a végfelhasználók javát szolgálja. Valójában ez az üzleti modell lehetővé teszi a végfelhasználók számára, hogy hozzáférést biztosítsanak fizetési számlájuk adataihoz annak érdekében, hogy más – nem pénzforgalmi – szolgáltatásokat vegyenek igénybe, beleértve a hitelezést, a számvitelt, valamint a hitelképesség vizsgálatát. Alapvető fontosságú azonban, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pontosan tudják, ki, milyen jogalapon és milyen célból fér hozzá fizetési számlájuk adataihoz. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket teljes mértékben tájékoztatni kell adataikról, és azok másik vállalkozáshoz való továbbítását engedélyükhöz kell kötni. Ez az új, nyílt banki alapú üzleti modell a számlainformációs szolgáltatások fogalommeghatározásának módosítását igényli, amely egyértelművé teszi, hogy az engedéllyel rendelkező számlainformációs szolgáltató által összesített információk harmadik félhez továbbíthatók annak érdekében, hogy a harmadik fél a végfelhasználó engedélyével más szolgáltatást nyújthasson a végfelhasználónak. Annak érdekében, hogy a fogyasztók megfelelő védelemben részesüljenek fizetési számlájuk adatai tekintetében, és a jogbiztonság biztosított legyen az adataikhoz hozzáférő szervezetek jogállása tekintetében, a fizetési számlákról történő adatösszesítés szolgáltatását a szabályozott szervezetnek mindig engedély alapján kell nyújtania, még akkor is, ha az adatokat végül egy másik szolgáltatónak továbbítják.

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

(27) A készpénzátutalás olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja általában a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltatónak átadott készpénz, és amelynek során a megfelelő összeget egy kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak anélkül utalják át, hogy a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére fizetési számlát hoznának létre. Egyes tagállamokban az áruházak és egyéb kereskedők olyan szolgáltatást nyújtanak a lakosság részére, amely lehetővé teszi közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a számlafizetési szolgáltatást készpénzátutalásként kell kezelni.

(28) A pénzeszközök fogalommeghatározásának ki kell terjednie a lakossági felhasználásra kibocsátott központi banki pénzre, beleértve a bankjegyeket és érméket, valamint minden lehetséges jövőbeli központi banki digitális fizetőeszközt, elektronikus pénzt és kereskedelmi banki pénzt. A jegybank és a kereskedelmi bankok közötti használatra, azaz nagykereskedelmi használatra kibocsátott központi banki pénz nem tartozik ide.

(29) A kriptoeszközök piacairól szóló, 2023. május 31-i (EU) 2023/1114 rendelet rögzíti, hogy az elektronikuspénz-tokenek ***az említett rendelet alkalmazásában*** elektronikus pénznek minősülnek. ***A párhuzamos követelmények elkerülése érdekében fontos, hogy e rendelet rendelkezései egyértelműen meghatározzák, hogy az elektronikuspénz-tokenekre mely esetekben kell*** e rendelet ***rendelkezéseit alkalmazni.***

(30) Az elektronikuspénz-birtokosok bizalmának megőrzése érdekében az elektronikus pénznek visszaválthatónak kell lennie. A visszaválthatóság nem jelenti azt, hogy az elektronikus pénz ellenében átvett pénzeszközök a 2013/36/EU irányelv ([10]) alkalmazásában betéteknek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközöknek minősülnek. A névértéken történő visszaváltásra mindig lehetőséget kell biztosítani, anélkül, hogy lehetőség lenne megállapodni a visszaváltás minimális küszöbéről. A visszaváltásnak általában díjmentesnek kell lennie. Lehetővé kell tenni ugyanakkor egy arányos és költségalapú díj kiszabását, ugyanakkor ez nem sértheti az adózással és a szociális ügyekkel kapcsolatos nemzeti jogszabályokat, sem az elektronikuspénz-kibocsátó más vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabály szerinti kötelezettségeit, többek között a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni szabályokat, a pénzeszközök befagyasztását célzó intézkedéseket, vagy a bűncselekmények megelőzésével és kivizsgálásával kapcsolatos egyedi intézkedéseket.

(31) A pénzforgalmi szolgáltatóknak részt kell venniük a fizetési rendszerekben, hogy pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújthassanak a felhasználóknak. Jellemzően ilyen fizetési rendszerek például a négyszereplős kártyarendszerek, valamint az átutalási és beszedési megbízások feldolgozását végző főbb rendszerek. Annak érdekében, hogy az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók különböző kategóriái között az Unió egész területére kiterjedően biztosított legyen az egyenlő bánásmód, szükséges tisztázni azokat a szabályokat, amelyek a fizetési rendszerekben való részvételre vonatkoznak. A részvétel történhet közvetlenül vagy az adott fizetési rendszer egy másik résztvevőjén keresztül közvetetten is. Az igénybevételre olyan követelményeknek kell vonatkozniuk, amelyek biztosítják a fizetési rendszerek integritását és stabilitását. E célból a fizetésirendszer-üzemeltetőnek el kell végeznie a közvetlen részvételt kérelmező pénzforgalmi szolgáltató kockázatértékelését; a kockázatértékelésnek minden releváns kockázatot meg kell vizsgálnia, beleértve adott esetben a kiegyenlítési kockázatot, a működési kockázatot, a hitelkockázatot, a likviditási kockázatot és az üzleti kockázatot. Minden olyan pénzforgalmi szolgáltatónak, amely a részvételét kérelmezi valamely fizetési rendszerben, viselnie kell a kiválasztott rendszer kockázatát, valamint igazolnia kell a fizetési rendszer előtt, hogy belső szabályozása az ilyen típusú kockázatokkal szemben kellően szilárd védelmet nyújt. A fizetésirendszer-üzemeltetők csak akkor utasíthatják el a pénzforgalmi szolgáltató közvetlen részvétele iránti kérelmet, ha a pénzforgalmi szolgáltató nem tudja betartani a rendszer szabályait, vagy elfogadhatatlanul magas szintű kockázatot jelent.

(31a) A digitális fizetések online vagy offline feldolgozásához elengedhetetlen, hogy a front-end pénzforgalmi szolgáltatók mobileszközökön hozzáférjenek a kis hatótávolságú kommunikációs technológiához (NFC). E technológia alkotóelemei közé tartoznak különösen, de nem kizárólag az NFC-antennák és a mobil eszközök úgynevezett biztonságos elemei (pl.: az univerzális intelligens kártya [UICC], a beágyazott biztonsági elemek [eSE], valamint a mikro-SD-kártya stb.). Ezért biztosítani kell, hogy a mobileszközök eredetiberendezés-gyártói vagy az elektronikus hírközlési szolgáltatók ne tagadják meg az NFC-antennákhoz és a biztonságos elemekhez való hozzáférést, amennyiben az a fizetési szolgáltatások nyújtásához szükséges. E célból, annak érdekében, hogy a tranzakciókat technikailag online és offline egyaránt lehetővé tegyék, a digitális gazdaságban a front-end pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy szoftvereket tároljanak az érintett mobileszközök hardverén. Ezért a mobileszközök eredetiberendezés-gyártóit és az elektronikus hírközlési szolgáltatókat kötelezni kell arra, hogy tisztességes, észszerű és megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett hozzáférést biztosítsanak valamennyi hardver- és szoftverelemhez, amennyiben azok az online és offline tranzakciókhoz szükségesek. E szolgáltatókat minden esetben kötelezni kell arra, hogy biztosítsák a mobileszközök releváns hardver- és szoftverfunkcióinak

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

megfelelő kapacitását az online fizetési műveletek feldolgozásához, valamint az offline fizetési műveletekhez szükséges pénzeszközök mobileszközökön történő tárolásához. Ez a kötelezettség nem sértheti az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([11]) 6. cikkének (7) bekezdését, amely kötelezi a kapuőröket, hogy díjmentesen biztosítsák a mobileszközök operációs rendszeréhez, hardver- és szoftverfunkcióihoz való, interoperabilitási célú hozzáférést, valamint az említett operációs rendszerrel, hardver- és szoftverfunkciókkal való tényleges interoperabilitást, ami a meglévő és az új digitális fizetőeszközökre alkalmazandó.

(32) A fizetésirendszer-üzemeltetőknek arányos, objektív, megkülönböztetéstől mentes és átlátható részvételi szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük. A fizetésirendszer-üzemeltetők nem különböztethetik meg hátrányosan a pénzforgalmi intézményeket a részvétel tekintetében, ha a rendszer szabályai betarthatók, és a rendszerre nézve nem áll fenn elfogadhatatlan kockázat. Ilyen rendszerek többek között a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([12]) meghatározott rendszerek. Azokban az esetekben, amikor a szóban forgó fizetési rendszer a 795/2014/EU európai központi banki rendelet ([13]) értelmében már a Központi Bankok Európai Rendszere felvigyázásának hatálya alá tartozik, a felvigyázást gyakorló központi banknak vagy bankoknak a felvigyázás keretében figyelemmel kell kísérniük e szabályok betartását. Más fizetési rendszerek esetében a tagállamoknak illetékes nemzeti hatóságokat kell kijelölniük annak biztosítására, hogy a fizetési rendszerek infrastruktúrájának üzemeltetői betartsák ezeket a követelményeket.

(33) A pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében a fizetési rendszer azon résztvevőjének, amely az adott rendszerrel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt egy engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára, kérés esetén objektív, arányos és megkülönböztetéstől mentes módon lehetővé kell tennie az említett szolgáltatások igénybevételét bármely másik engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára.

(34) A fizetési rendszerekben való részvétellel kapcsolatos rendelkezések nem vonatkoznak az egyetlen pénzforgalmi szolgáltató által létrehozott és működtetett rendszerekre. Ezek a fizetési rendszerek működhetnek a más fizetési rendszerekkel közvetlenül versenyezve, vagy jellemzőbb esetben a piac olyan szegmensében, amelyet más fizetési rendszerek nem fednek le. E rendszerek közé tartoznak a háromszereplős rendszerek – köztük a háromszereplős kártyarendszerek –, amennyiben ténylegesen soha nem működnek négyszereplős kártyarendszerként, többek között úgy, hogy engedélyeseket, pénzforgalmi közvetítőket vagy társmárkapartnereket vesznek igénybe. Jellemzően e rendszerek közé tartoznak továbbá a távközlési szolgáltatók által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások – amelyekben a rendszer működtetője a pénzforgalmi szolgáltatója mind a fizető félnek, mind a kedvezményezettnek –, valamint a bankcsoportok belső rendszerei. Az e zártkörű fizetési rendszerek által az ismert vezető fizetési rendszerek irányában kelthető verseny serkentése érdekében e zártkörű fizetési rendszerekhez harmadik felek nem férhetnek hozzá. E zártkörű rendszereknek azonban továbbra is az uniós és nemzeti versenyszabályok hatálya alá kell tartozniuk, és e szabályok a pénzforgalmi piacokon való hatékony verseny fenntartása érdekében megkövetelhetik az e rendszerekben való részvétel szavatolását.

(35) A pénzforgalmi intézmények számára lehetővé kell tenni a hitelintézetnél történő számlanyitást és -fenntartást, hogy megfeleljenek az ügyfelek pénzeszközei védelmére vonatkozó engedélyezési követelményeknek. Azonban, amint azt különösen az EBH 2022. január 5-i véleményében ([14]) alátámasztotta, az (EU) 2015/2366 irányelvben a pénzforgalmi intézmények kereskedelmi banknál vezetett számláira vonatkozóan megállapított rendelkezések ellenére egyes pénzforgalmi intézmények vagy a pénzforgalmi intézményi engedélyt kérelmező vállalkozások továbbra is azzal szembesülnek egyes hitelintézetek részéről, hogy azok a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás vélt magasabb kockázata miatt vagy megtagadják számukra a számlanyitást, vagy lezárják a már meglévő számlájukat. Ezek az úgynevezett „kockázatmentesítési” gyakorlatok a verseny tekintetében jelentős kihívások elé állítják a pénzforgalmi intézményeket.

(36) A hitelintézeteknek ezért fizetési számlát kell biztosítaniuk a pénzforgalmi intézmények, a pénzforgalmi intézményi engedélyt kérelmezők, valamint azok pénzforgalmi közvetítői és forgalmazói számára, azokat a kivételes eseteket leszámítva, amikor a hozzáférés megtagadása alapos okkal indokolható. Az említett rendelkezést ki kell terjeszteni a pénzforgalmi intézményi engedélyt kérelmezőkre is, tekintettel arra, hogy a pénzforgalmi intézményi engedély megszerzésének előfeltétele egy olyan bankszámla, ahol az ügyfelek pénzeszközei biztonságosan elhelyezhetők. Az elutasítás indokainak magukban kell foglalniuk a pénzforgalmi intézmény által vagy rajta keresztül folytatott jogellenes tevékenységek alapos gyanúját, vagy olyan üzleti modellt vagy kockázati profilt, amely súlyos kockázatokat vagy túlzott megfelelési költségeket okoz a hitelintézet

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/1925 rendelete (2022. szeptember 14.) a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a digitális piacokról szóló jogszabály) (HL L 265., 2022.10.12., 1. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX:32022R1925).

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

([13]) Az Európai Központi Bank 795/2014/EU rendelete (2014. július 3.) a rendszerszempontból jelentős fizetési rendszerekre vonatkozó felvigyázási követelményekről (HL L 217., 2014.7.23., 16. o.).

([14]) Európai Bankhatóság, EBA/Op/2022/01.

számára. Például az olyan üzleti modellek, amelyekben a pénzforgalmi intézmények pénzforgalmi közvetítők kiterjedt hálózatát üzemeltetik, jelentős pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos megfelelési költségeket eredményezhetnek. A pénzforgalmi intézmény számára biztosítani kell a jogot arra, hogy a hitelintézeti elutasítás ellen jogorvoslatért folyamodjon a tagállam által kijelölt illetékes hatósághoz. A jogorvoslathoz való jog gyakorlásának megkönnyítése érdekében a hitelintézeteknek részletes írásbeli indokolást kell adniuk a számlanyitás megtagadásáról vagy az előzőleg megnyitott számla lezárásáról. Az indokolásnak a szóban forgó pénzforgalmi intézménnyel kapcsolatos konkrét elemekre kell vonatkoznia, nem pedig általános vagy általános megfontolásokra. Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok számára könnyebbé váljon a számla elutasítása vagy visszavonása elleni fellebbezések kezelése és az indokolás, az EBH-nak végrehajtás-technikai standardokat kell kidolgoznia, amelyek harmonizálják az indokok bemutatását.

(37) Annak érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők megalapozott döntéseket hozhassanak, és könnyen megválaszthassák pénzforgalmi szolgáltatójukat az Unión belül, összehasonlítható és egyértelmű információkat kell kapniuk a pénzforgalmi szolgáltatásokról. Annak érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésre és a fizetési műveletre vonatkozóan megkapják a szükséges, elégséges és érthető információkat, meg kell határozni és össze kell hangolni a pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségeit a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára nyújtandó tájékoztatás tekintetében.

(38) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükséges tájékoztatása során a pénzforgalmi szolgáltatóknak figyelembe kell venniük a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükségleteit, valamint a gyakorlati vonatkozásokat és a költséghatékonyságot az adott pénzforgalmi szolgáltatási szerződéstől függően. A pénzforgalmi szolgáltatóknak vagy aktívan kommunikálniuk kell a megfelelő időben anélkül, hogy ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérné, vagy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által kért információkat elérhetővé kell tenniük a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára. A második esetben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek aktívan kell kezdeményeznie azt, hogy tájékoztatást kapjon, például úgy, hogy kifejezetten kéri azt a pénzforgalmi szolgáltatótól, belép a bankszámlához tartozó e-mail postafiókba vagy a számlakivonat nyomtatására alkalmas nyomtatóba helyezi a bankkártyáját. A fentiek alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatóknak biztosítaniuk kell az információhoz való hozzáférés lehetőségét és az információnak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők általi elérhetőségét.

(39) Mivel a fogyasztók és a vállalkozások helyzete a kiszolgáltatottságukat tekintve nem azonos, eltérő szintű védelemre van szükségük. Miközben fontos, hogy a fogyasztók jogait olyan rendelkezések garantálják, amelyektől egy szerződésben nem lehet eltérni, indokolt annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozások és szervezetek másként állapodjanak meg, amennyiben partnerük nem fogyasztó. ***Az ilyen megállapodások szabályozhatják, hogy erős ügyfél-hitelesítést alkalmaznak-e.*** A 2003/361/EK bizottsági ajánlás ([15]) értelmében vett mikrovállalkozások a fogyasztókkal azonos bánásmódban részesíthetők. Bizonyos szabályokat a felhasználó jogállásától függetlenül, mindenkor alkalmazni kell.

(40) A magas szintű fogyasztóvédelem fenntartása érdekében a fogyasztó számára biztosítani kell a jogot, hogy a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés kötelező erejűvé válása előtt ingyenes tájékoztatást kapjon a szolgáltatás feltételeiről és árairól. Annak érdekében, hogy a fogyasztók összehasonlíthassák a pénzforgalmi szolgáltatók által kínált szolgáltatásokat és feltételeket, és vita esetén ellenőrizhessék szerződéses jogaikat és kötelezettségeiket, a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket az információkat és a keretszerződést a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt ingyenesen, papíron kérhessék.

(41) A nagyobb átláthatóság érdekében a pénzforgalmi szolgáltatóknak járulékos díjak felszámítása nélkül alapvető tájékoztatást kell nyújtaniuk a teljesített műveletekről a fogyasztó részére. Az egyszeri fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel külön díjat ezért a tájékoztatásért. Hasonlóképpen a pénzforgalmi szolgáltatóknak ingyenesen és havonta utólagos tájékoztatást kell nyújtaniuk a keretszerződés keretében teljesített fizetési műveletekről. A díjszabás átláthatóságának fontosságára és a fogyasztói szükségletek közötti különbségekre figyelemmel azonban a szerződő felek számára lehetővé kell tenni, hogy gyakoribb vagy kiegészítő tájékoztatás esetén díjfizetésről állapodjanak meg.

(42) A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközöknek olcsó és könnyen használható alternatívát kell biztosítaniuk az alacsony árfekvésű áruk és szolgáltatások esetében, és nem lehet azokra túlzott követelményeket alkalmazni. A vonatkozó tájékoztatási követelményeket és teljesítéssel kapcsolatos szabályokat ezért az alapvető fontosságú információkra kellene korlátozni, figyelembe véve a kis összegű fizetésekre szánt eszközöktől indokoltan elvárható műszaki jellemzőket is. A pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőknek a kevésbé szigorú rendszer ellenére is megfelelő védelemben kell részesülniük, figyelembe véve ugyanakkor, hogy ezen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök – különösen az előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök – csak korlátozott kockázatot jelentenek.

([15]) HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

(43) Az egyszeri fizetési műveletekben az alapvető fontosságú információkat kell minden esetben megadni a pénzforgalmi szolgáltató saját kezdeményezésére. Mivel a fizető fél rendszerint jelen van a fizetési megbízás adásakor, a tájékoztatást nem szükséges minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón nyújtani. A pénzforgalmi szolgáltató szóbeli tájékoztatást is nyújthat, vagy az információkat más formában is könnyen hozzáférhetővé teheti, többek között a feltételeknek a helyszínen lévő hirdetőtáblán való kifüggesztése révén. Tájékoztatást kell nyújtani arról is, ha valahol, többek között a honlapon részletesebb információkhoz lehet jutni. A fogyasztó kérésére azonban a pénzforgalmi szolgáltatónak az alapvető fontosságú információkat papíron vagy egyéb tartós adathordozón is át kell adnia.

(44) A kötelező tájékoztatásnak arányosnak kell lennie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükségleteivel. Az egyszeri fizetési műveletekre más tájékoztatási követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a keretszerződésekre, amelyek több fizetési műveletre vonatkoznak.

(45) Ahhoz, hogy megalapozott döntést hozhassanak, lehetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára, hogy összehasonlítsák a bankjegykiadó automaták (ATM) díjait más szolgáltatók díjaival. Ahhoz, hogy az ATM-díjak átláthatóbbak legyenek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára, a pénzforgalmi szolgáltatóknak ***a tranzakció kezdeményezésekor*** teljeskörűen tájékoztatniuk kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket ***az uniós*** ATM-készpénzfelvétel különböző helyzetekben – a készpénzfelvételhez használt ATM-től függően – alkalmazandó díjairól. ***A hitelintézetek által üzemeltetett ATM-eknek pénzösszeg formájában kell megjeleníteniük minden olyan rögzített díjat, amelyet a felhasználónak a hitelintézet ATM-jéről történő készpénzfelvételkor meg kell fizetnie. Ezt a rögzített összegű díjat azon a ponton vagy azt megelőzően kell megjeleníteni, amikor a felhasználó behelyezi a kártyáját az ATM-be, vagy hozzáérinti ahhoz, a készpénzfelvétel folyamatának megkezdése érdekében. A nagyobb átláthatóság azt is jelenti, hogy a pénzforgalmi szolgáltató adott esetben jobb tájékoztatást nyújt a pénzváltásról.***

(46) A keretszerződések és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletek sokkal gyakoribbak és gazdaságilag jelentősebbek, mint az egyszeri fizetési műveletek. Fizetési számla vagy külön készpénz-helyettesítő fizetési eszköz megléte esetén keretszerződés szükséges. Ezért a keretszerződésekre vonatkozó előzetes tájékoztatási követelményeknek átfogónak kell lenniük, és a tájékoztatást mindig papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell nyújtani. A pénzforgalmi szolgáltatók és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a keretszerződésben megállapodjanak a teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos tájékoztatásnyújtás módjáról.

(47) A szerződéses feltételek nem alkalmazhatnak hátrányos megkülönböztetést az Unióban jogszerűen tartózkodó fogyasztókkal szemben állampolgárság vagy tartózkodási hely alapján. Ha egy keretszerződés jogot biztosít a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz objektív indokok alapján történő letiltására, a pénzforgalmi szolgáltató nem élhet ezzel a joggal pusztán abból az okból, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megváltoztatta a tartózkodási helyét az Unión belül.

(48) A magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a fogyasztók érdekében korlátozást vagy tilalmat vezessenek be vagy tartsanak fenn a keretszerződések feltételeinek egyoldalú módosítására vonatkozóan, például abban az esetben, ha a módosításra alapos indok nélkül kerül sor.

(49) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők mobilitásának megkönnyítése érdekében a felhasználók számára lehetővé kell tenni, hogy egy keretszerződést külön díj nélkül felmondhassanak. A pénzforgalmi szolgáltató számára azonban lehetővé kell tenni, hogy azon keretszerződések esetében, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a hatálybalépést követő hat hónapnál rövidebb időn belül mond fel, díjat alkalmazzon, azon költségeinek megfelelően, amelyek annak következtében merültek fel, hogy a szolgáltatást igénybe vevő felmondta a keretszerződést. Ha egy keretszerződés értelmében a pénzforgalmi szolgáltatásokat olyan, a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását támogató technikai szolgáltatásokkal együtt kínálják, mint a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz használt terminálok bérlése, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők nem köthetők pénzforgalmi szolgáltatójukhoz a technikai szolgáltatásokra vonatkozó szerződéses feltételekben meghatározott szigorúbb feltételek révén. A verseny megőrzése érdekében az ilyen szerződéses feltételekre alkalmazni kell a keretszerződés megszüntetési díjakra vonatkozó követelményeit. A fogyasztók számára a megállapodás szerinti felmondási időnek nem szabad egy hónapnál hosszabbnak, a pénzforgalmi szolgáltatók számára pedig két hónapnál rövidebbnek lennie. Az említett szabályok nem érinthetik a pénzforgalmi szolgáltató azon kötelezettségét, amely rendkívüli körülmények között a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megszüntetésére irányul más vonatkozó – például a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról, a pénzeszközök befagyasztását célzó intézkedésről, vagy a bűncselekmények megelőzésével és kivizsgálásával kapcsolatos egyedi intézkedésről szóló – uniós vagy nemzeti jog alapján.

(50) Az összehasonlíthatóság érdekében az Unión belül és az Unióból harmadik országba történő átutalások és készpénzátutalások becsült átváltási díjait ugyanúgy kell kifejezni, nevezetesen ***az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek*** ***([16]) megfelelő referencia-árfolyamhoz*** képest számított százalékos kulcs formájában, ***és az eredményül kapott átváltási díjat pénzösszegként kell feltüntetni az ügyfél által az átváltás***

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj?locale=hu).

kezdeményezésére használt pénznemben. Az ilyen referenciamutatók pontossága és integritása, amelyet az említett rendelet által a referenciamutató-kezelők számára bevezetett rendszer biztosít, védi a pénzforgalmi szolgáltatók ügyfeleinek és a pénznemek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó feleknek az érdekeit. A pénzforgalmi szolgáltatónak következetesen és mindkét irányban végrehajtott váltás során ugyanazt a referenciamutatót kell használnia. Amikor e rendelet „díjat" említ, abba adott esetben a pénznemek közötti átváltás díját is bele kell érteni.

(51) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti díjmegosztás a leghatékonyabb rendszer, mivel az elősegíti a fizetések azonnali feldolgozását. Ezért rendelkezésben kell előírni, hogy mind a fizető fél, mind a kedvezményezett felé közvetlenül a saját pénzforgalmi szolgáltatójuk számítsa fel a díjakat. A felszámított díj összege nulla is lehet, mivel a szabályok nem érinthetik azt a gyakorlatot, amely szerint a pénzforgalmi szolgáltató nem számít fel díjat fogyasztói felé a számláikon történő jóváírások tekintetében. Hasonlóképpen és a szerződéses feltételek függvényében a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéért számíthat fel díjat kizárólag a kedvezményezett felé is, aminek következtében a fizető felet nem terhelik díjak. A fizetési rendszerek által felszámított díjak rendszeresen fizetendő átalánydíj formájában is jelentkezhetnek. Az átutalt összegre vagy a felszámított díjakra vonatkozó rendelkezések nem gyakorolnak közvetlen hatást a pénzforgalmi szolgáltatók vagy bármilyen közvetítők közötti árazásra.

(52) A pótdíj a kereskedők által a fogyasztóknak felszámított díj, amely akkor adódik az árukért és szolgáltatásokért kért árhoz, ha a fogyasztó egy bizonyos fizetési módot használ. A pótdíjak alkalmazásának egyik oka az, hogy a fogyasztókat olcsóbb vagy hatékonyabb fizetési eszközök felé terelik, ezáltal elősegítve az alternatív fizetési módok közötti versenyt. Az (EU) 2015/2366 irányelv által bevezetett rendszer értelmében a kedvezményezettek nem számíthattak fel díjat azon készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatáért, amelyek esetében a bankközi jutalékokat az (EU) 2015/751 rendelet II. fejezete szabályozza, azaz a négyszereplős kártyarendszerek keretében kibocsátott fogyasztói betéti és hitelkártyákért, valamint azon pénzforgalmi szolgáltatásokért, amelyek a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([17]) hatálya alá tartoznak, azaz az Unión belüli, euróban denominált átutalási és beszedési műveletekért. Az (EU) 2015/2366 irányelv alapján a tagállamok megtilthatták vagy korlátozhatták a kedvezményezettnek a díjak felszámítására vonatkozó jogát, figyelembe véve a verseny ösztönzésének és a hatékony készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használata előmozdításának szükségességét. ***Ezt a megközelítést az Unión belüli egyenlő versenyfeltételek előmozdítása érdekében harmonizálni kell, és ezért az egész Unióban be kell vezetni a pótdíjak teljes tilalmát.***

(53) Az (EU) 2015/2366 irányelv felülvizsgálata során ▌a Bizottság ***megállapította, hogy hiányzik a harmonizáció, ami lehetővé teszi a pótdíjak alkalmazását a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök tekintetében, valamint*** eltérő értelmezéseket azonosított a pótdíjfizetési tilalom alá tartozó fizetési eszközök tekintetében. Ezért a pótdíjak tilalmát kifejezetten ki kell terjeszteni minden átutalásra és beszedésre, és nem csak a 260/2012/EU rendelet hatálya alá tartozókra, amint az az (EU) 2015/2366 irányelv esetében történt.

(54) A számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatás, amelyeket gyakran „nyílt banki szolgáltatásoknak" neveznek, olyan pénzforgalmi szolgáltatások, amelyek keretében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő adataihoz olyan pénzforgalmi szolgáltatók férnek hozzá, amelyek nem tartják a számlatulajdonos pénzeszközeit, és pénzforgalmi számlát sem nyújtanak. A számlainformációs szolgáltatás – a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére – lehetővé teszi a szolgáltatást igénybe vevő különböző számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóknál tárolt adatainak egy helyen történő összesítését. A fizetéskezdeményezési szolgáltatás lehetővé teszi a fizetés kezdeményezését a szolgáltatást igénybe vevő számlájáról, például átutalással vagy beszedéssel, a szolgáltatást igénybe vevő és a kedvezményezett számára kényelmes módon, készpénz-helyettesítő eszköz, például fizetési kártya használata nélkül.

(55) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak lehetővé kell tennie, hogy a számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók hozzáférjenek a fizetési számla adataihoz, ha a fizetési számla online elérhető a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, és ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő engedélyt adott az ilyen hozzáférésre. Az (EU) 2015/2366 irányelv azon az elven alapult, hogy a fizetési számla adataihoz való hozzáférést a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató, valamint a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók közötti szerződéses jogviszony nélkül is biztosítani kell, ami azt eredményezte, hogy az adatokhoz való hozzáférésért a gyakorlatban nem lehetett díjat felszámítani. A nyílt banki szolgáltatások

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

keretében az adatokhoz való hozzáférés a szerződéses forma mellőzésével, díjmentesen történik az (EU) 2015/2366 irányelv alkalmazása óta. Ha a szabályozott adathozzáférési szolgáltatásokat az eddigiekkel szemben díjfizetési kötelezettség terhelné, az nagyon jelentős hatást gyakorolhatna e szolgáltatások folyamatos nyújtására, és ezáltal a pénzforgalmi piacokon zajló versenyre és innovációra. Ezért ezt az elvet fenn kell tartani. E megközelítés fenntartása összhangban van a méltányos adathozzáférésre és adatfelhasználásra vonatkozó harmonizált szabályokról szóló rendeletjavaslat (adatmegosztási jogszabály) ([18]) III. és IV. fejezetével, különösen a rendeletjavaslat kompenzációról szóló 9. cikkének (3) bekezdésével, amelyet ez a rendelet nem érint. A pénzügyi adatokhoz való hozzáférésről szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslat (FIDA) biztosítja az adatokhoz való hozzáférésért járó ellentételezés lehetőségét, amelyet a FIDA szabályoz majd. Ez a rendszer tehát eltérne az e rendelet által szabályozottól. Ezt az eltérő bánásmódot az indokolja, hogy a fizetésiszámla-adatokhoz való hozzáféréstől eltérően, amelyet az uniós jog az (EU) 2015/2366 irányelv hatálybalépése óta szabályoz, az egyéb pénzügyi adatokhoz való hozzáférés még nem tartozik az uniós szabályozás hatálya alá. Ezért nem áll fenn a zavar veszélye, mivel a fizetési számla adataihoz való hozzáféréssel ellentétben ez a piac kialakulóban van, és először a FIDA fogja szabályozni.

(56) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, valamint a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók – többek között egy többoldalú szerződéses megállapodás (pl. rendszer) keretében – szerződéses jogviszonyt létesíthetnek a fizetési számla adataihoz való hozzáférésre és az e rendeletben előírtaktól eltérő nyílt banki szolgáltatások nyújtására vonatkozóan, esetleges ellentételezés mellett. Az úgynevezett „prémium” alkalmazásprogramozási felületeken (API) keresztül kínált értéknövelt szolgáltatások egyik példája a jövőbeni ismétlődő, változó kifizetések ütemezésének lehetősége. Az ilyen szolgáltatásokért járó ellentételezésnek összhangban kell lennie az adatmegosztási jogszabályra irányuló javaslat III. és IV. fejezetével annak alkalmazása kezdőnapját követően, különös tekintettel az ellentételezésről szóló 9. cikk (1) és (2) bekezdésére. A számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára az e rendeletben szabályozott fizetési számlaadatokhoz való hozzáférést szerződéses jogviszony követelménye nélkül, és így díjfizetés nélkül mindig lehetővé kell tenni, még abban az esetben is, ha többoldalú szerződéses megállapodás (pl. rendszer) van érvényben, és ha ugyanazok az adatok az említett többoldalú szerződéses megállapodás részeként is rendelkezésre állnak.

(57) Az adatokhoz való hozzáférés és az adatcsere magas szintű biztonságának garantálása érdekében a fizetési számlákhoz és az azokban szereplő adatokhoz való hozzáférést – bizonyos körülményektől eltekintve – a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátani egy olyan interfészen (például API-n) keresztül, amelyet nyílt banki célokra terveztek, és amely kifejezetten e célra szolgál. E célból a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak biztonságos kommunikációt kell kialakítania a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a bizonytalanság azzal kapcsolatban, hogy ki fér hozzá a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő adataihoz, a külön interfésznek lehetővé kell tennie a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára, hogy azonosítsák magukat a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató felé, és hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára biztosított valamennyi hitelesítési eljárásra támaszkodhassanak. A számlainformációs ***szolgáltatóknak*** és a fizetéskezdeményezési szolgáltatóknak általános szabályként a hozzáférésükre szolgáló külön interfészt kell használniuk, és ezért nem használhatják a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató ügyfélinterfészét az adatokhoz való hozzáférés céljából, kivéve azokat az eseteket, amikor a külön interfész meghibásodik vagy nem érhető el az e rendeletben meghatározott feltételek szerint. Ilyen körülmények között üzletmenet-folytonosságukat veszélyeztetné, ha nem tudnának hozzáférni azokhoz az adatokhoz, amelyekre az engedélyük szól. Elengedhetetlen, hogy a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók mindenkor hozzáférhessenek az ügyfeleik kiszolgálásához nélkülözhetetlen adatokhoz.

(57a) Ha a külön interfész nem elérhető, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató nem kötelezhető arra, hogy a fizetési számlaadatokhoz való hozzáférésre attól eltérő alternatív interfészt kínáljon, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató hitelesítésre és a felhasználóival való kommunikációra használ.

([18]) Rendeletjavaslat a méltányos adathozzáférésre és adatfelhasználásra vonatkozó harmonizált szabályokról (adatmegosztási jogszabály) (COM(2022)0068).

(58) A külön interfész zökkenőmentes használatának megkönnyítése érdekében a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak megfelelően dokumentálnia kell annak műszaki specifikációit, és nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie annak összefoglalóját. Annak érdekében, hogy a nyílt banki szolgáltatók megfelelően előkészíthessék jövőbeli hozzáférésüket, és megoldhassák az esetleges technikai problémákat, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak lehetővé kell tennie a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára, hogy az interfész aktiválásának időpontja előtt teszteljék az interfészt. Csak az engedéllyel rendelkező számlainformációs és fizetéskezdeményezési szolgáltatók férhetnek hozzá a fizetési számla adataihoz ezen az interfészen keresztül, ugyanakkor a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatókként történő engedélyezést kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy betekinthessenek a műszaki specifikációkba. A különböző kommunikációs technológiai megoldások interoperabilitásának biztosítása céljából az interfésznek a nemzetközi vagy európai szabványügyi szervezetek, köztük az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) vagy a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) által kidolgozott kommunikációs standardokat kell alkalmaznia.

(59) Ahhoz, hogy a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók mindenkor biztosítani tudják üzletmenet-folytonosságukat, és képesek legyenek magas színvonalú szolgáltatásokat nyújtani ügyfeleiknek, az általuk használni kívánt dedikált interfésznek magas szintű követelményeknek kell megfelelnie a teljesítmény és a funkciók tekintetében. Legalább „adatparitást" kell biztosítania a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a felhasználói számára biztosított ügyfélinterfésszel, ezért a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára biztosított interfészen fel kell tüntetnie a fizetési számla adatait is, amelyek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára is hozzáférhetők. A fizetéskezdeményezési szolgáltatások tekintetében a dedikált interfésznek nemcsak az egyszeri fizetések kezdeményezését kell lehetővé tennie, hanem a rendszeres átutalási megbízások és a beszedések kezdeményezését is. A külön interfészekre vonatkozó részletesebb követelményeket az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokban kell meghatározni.

(60) Tekintettel arra, hogy a külön interfész tartós hiánya drámai hatást gyakorolna a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók üzletmenet-folytonosságára, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóknak haladéktalanul orvosolniuk kell ezt a hiányosságot. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul tájékoztatnia kell a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatót arról, ha a külön interfész nem áll rendelkezésre, valamint a helyzet orvoslására tett intézkedésekről. Abban az esetben, ha a külön interfész nem áll rendelkezésre, és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató nem kínál hatékony alternatív megoldást, a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy megőrizzék üzletmenet-folytonosságukat. Lehetővé kell tenni számukra, hogy felkérjék illetékes nemzeti hatóságukat a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a felhasználói számára biztosított interfész használatára mindaddig, amíg a külön interfész újra rendelkezésre nem áll. Az illetékes hatóságnak a kérelem kézhezvételét követően haladéktalanul határozatot kell hoznia. A hatóság határozathozataláig a megkereső számlainformációs és fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy ideiglenesen használják a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a felhasználók számára biztosított interfészt. Az érintett illetékes hatóságnak határidőt kell megállapítania a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára a külön interfész teljes körű működésének helyreállítására, és a határidőre történő teljesítés elmulasztása esetén szankciókat kell alkalmaznia. Minden számlainformációs és fizetéskezdeményezési szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy hozzáférjen az üzletmenet-folytonosság biztosításához szükséges adatokhoz, nem csak azok számára, akik a kérelmet benyújtották.

(61) Az ilyen ideiglenes közvetlen hozzáférés nem lehet negatív hatással a fogyasztókra. A számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatóknak ezért mindig megfelelően azonosítaniuk kell magukat, és tiszteletben kell tartaniuk valamennyi kötelezettségüket, például a számukra megadott engedély korlátait, így különösen csak azokhoz az adatokhoz férhetnek hozzá, amelyekre szükségük van a szerződéses kötelezettségeik teljesítéséhez és a szabályozott szolgáltatás nyújtásához. A fizetési számla adataihoz való hozzáférés semmilyen körülmények között nem hajtható végre megfelelő azonosítás nélkül (úgynevezett „gépesített adatgyűjtés" útján).

(62) Tekintettel arra, hogy a külön interfész létrehozása egyes számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók számára aránytalanul nagy terhet jelenthet, az illetékes nemzeti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy kérésére mentesítse a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót azon kötelezettség alól, hogy külön adathozzáférési interfésszel rendelkezzen, és vagy csak az „ügyfélinterfészén" keresztül nyújtson fizetési adatokhoz való hozzáférést, vagy egyáltalán ne kínáljon nyílt banki adatokhoz való hozzáférési interfészt. Az ügyfélinterfészen keresztüli (külön interfész nélküli) adathozzáférés megfelelő lehet egy nagyon kis számlavezető pénzforgalmi szolgáltató esetében, amely számára egy külön interfész pénzügyileg és erőforrások tekintetében jelentős megterheléssel járna. A nyílt banki adathozzáférési interfész fenntartásának kötelezettsége alóli mentesség indokolt lehet, ha a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak konkrét üzleti modellje van, például ha a nyílt banki szolgáltatások nem lennének relevánsak az ügyfelei számára. Az ilyen különböző típusú mentességi határozatok megadására vonatkozó részletes kritériumokat az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokban kell meghatározni.

(63) A nyílt banki szolgáltatások potenciáljának teljes kiaknázása érdekében az Unióban elengedhetetlen annak megakadályozása, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók hátrányosan megkülönböztető módon kezeljék a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatókat. Ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő úgy döntött, hogy igénybe veszi egy számlainformációs szolgáltató vagy egy fizetéskezdeményezési szolgáltató szolgáltatásait, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak ugyanúgy kell kezelnie ezt a megbízást, mint ahogyan az ilyen kérést kezelné, ha azt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő közvetlenül az „ügyfélinterfészén" nyújtaná be, kivéve, ha a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak objektív indokai vannak a számlához való hozzáférés iránti kérelem eltérő kezelésére, beleértve a csalás súlyos gyanúját is.

(64) A fizetéskezdeményezési szolgáltatások nyújtásához a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési megbízás kézhezvételét követően haladéktalanul meg kell adnia a fizetéskezdeményezési szolgáltató számára a fizetési művelet teljesítésével kapcsolatban rendelkezésére álló minden információt. Időnként több információ válik elérhetővé a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára a fizetési megbízás kézhezvétele után, de még a fizetési művelet végrehajtása előtt. Amennyiben a fizetési megbízás és a fizetési művelet végrehajtása szempontjából releváns, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak közölnie kell ezt az információt a fizetéskezdeményezési szolgáltatóval. A fizetéskezdeményezési szolgáltatónak ***csak*** a kezdeményezett ügylet végre nem hajtásából eredő kockázatok értékeléséhez szükséges információkat kell megkapnia. Ez az információ elengedhetetlen ahhoz, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltató olyan szolgáltatást nyújthasson a kedvezményezettnek – akinek a nevében a műveletet kezdeményezi –, amelynek minősége versenyezhet a kedvezményezett rendelkezésére álló egyéb elektronikus fizetési eszközökkel, beleértve a fizetési kártyákat is.

(65) A nyílt banki szolgáltatások iránti bizalom növelése érdekében elengedhetetlen, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők teljes mértékben ellenőrizzék adataikat, és hozzáférjenek az említett pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők által a pénzforgalmi szolgáltatók számára megadott adathozzáférési engedélyekre vonatkozó egyértelmű információkhoz, beleértve az engedély célját és a fizetési számla érintett adatainak kategóriáit, beleértve a számla azonosító adatait, a tranzakciót és a számlaegyenleget. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóknak ezért az ilyen szolgáltatást igénybe vevők rendelkezésére kell bocsátaniuk egy „engedély-irányítópultot" a nyílt banki szolgáltatók számára biztosított adathozzáférés nyomon követése és visszavonása céljából. Az egyszeri fizetések kezdeményezésére vonatkozó engedélyek nem szerepelhetnek az engedély-irányítópulton. Az engedély-irányítópult nem teheti lehetővé a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, hogy új adathozzáférési engedélyeket hozzon létre egy olyan számlainformációs vagy fizetéskezdeményezési szolgáltatónál, amelynek korábban nem adtak adathozzáférést. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul tájékoztatnia kell a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatót az adathozzáférés visszavonásáról. A számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatóknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatókat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők által megadott új és visszaállított adathozzáférési engedélyekről, beleértve az engedély érvényességének időtartamát és célját (különösen azt, hogy az adatok összevonása a felhasználó javára vagy harmadik félnek történő továbbítás céljából történik). A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató semmilyen módon nem ösztönözheti a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt arra, hogy visszavonja a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára adott engedélyeket. Az engedély-irányítópultnak szabványos módon figyelmeztetnie kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt a nyílt banki szolgáltatóhoz való adathozzáférés visszavonásának lehetséges szerződéses következményeire, mivel az irányítópult nem kezeli a felhasználó és a nyílt banki szolgáltató közötti szerződéses kapcsolatot, de a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő feladata ennek a kockázatnak az ellenőrzése. Az engedély-irányítópultnak lehetővé kell tennie az ügyfelek számára, hogy engedélyeiket tájékozottan és pártatlanul kezeljék, és erős ellenőrzést kell biztosítania az ügyfelek számára a személyes és nem személyes adataik felhasználásának módja felett. Az engedély-irányítópultnak adott esetben figyelembe kell vennie az (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti akadálymentességi követelményeket.

(65a) Az e rendeletben szereplő „engedély" fogalma nem értelmezhető az (EU) 2016/679 rendelet szerinti „hozzájárulásként", amelyre az említett rendelet követelményei vonatkoznak. Az engedély e rendelet értelmében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a fizetési művelet végrehajtására vagy a számlainformációs adatokhoz való hozzáférésre adott felhatalmazást jelenti. Ez a követelmény nem érinti az (EU) 2016/679 rendelet és a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([19]) alkalmazását.

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról") (HL L 149., 2005.6.11., 22. o., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2005/29/oj).

(65b) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyek meghatározzák az irányítópulton közzéteendő információk kategóriáinak standardizált listáját.

(66) Az (EU) 2015/2366 irányelv felülvizsgálata során kiderült, hogy a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók az elért harmonizáció és az ilyen akadályokra vonatkozó, az (EU) 2018/389 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([20]) 32. cikkének (3) bekezdésében előírt tilalom ellenére még mindig számos indokolatlan akadállyal szembesülnek. Ezek az akadályok továbbra is jelentősen akadályozzák a nyílt banki szolgáltatásokban rejlő potenciál maradéktalan kihasználását az Unióban. Ezeket az akadályokat a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók rendszeresen jelentik a felügyeleteknek, a szabályozóknak és a Bizottságnak. Az EBH 2020. júniusi, ***„Az Európai Bankhatóság véleménye az erős ügyfél-hitelesítésről és közös és biztonságos kommunikációról szóló szabályozástechnikai standard 32. cikkének (3) bekezdése*** szerinti ***akadályokról”*** című véleményében elemezte ezeket. A pontosítások ellenére még mindig sok a bizonytalanság a piacon és a felügyelőknél azzal kapcsolatban, hogy mi minősül a szabályozott nyílt banki szolgáltatások „tiltott akadályának”. Ennélfogva feltétlenül szükséges egyértelműen, nem kimerítő jelleggel felsorolni a nyílt banki szolgáltatások tiltott akadályait, különösen az EBH által elvégzett munkára támaszkodva.

(67) A személyes hitelesítési adatok biztonságos megőrzésének kötelezettsége rendkívüli fontossággal bír a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközeinek védelme és a csalással, valamint a fizetési számlákhoz való jogosulatlan hozzáféréssel összefüggő kockázatok csökkentése szempontjából. Mindazonáltal a pénzforgalmi szolgáltatók által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára előírt, a személyes hitelesítési adatok biztonságos megőrzésére vonatkozó feltételeket és egyéb kötelezettségeket nem lehet olyan módon megfogalmazni, hogy azok megakadályozzák a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára a más pénzforgalmi szolgáltatók által kínált szolgáltatások – például a fizetéskezdeményezési vagy a számlainformációs szolgáltatások – előnyeinek kihasználását. Az említett feltételek nem tartalmazhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek bármilyen módon megnehezítenék az (EU) XXX irányelv (a harmadik pénzforgalmi szolgáltatási irányelv, PSD3) értelmében engedélyezett vagy nyilvántartásba vett más pénzforgalmi szolgáltatók pénzforgalmi szolgáltatásainak igénybevételét. Helyénvaló továbbá rögzíteni azt, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók tevékenysége tekintetében a számlatulajdonos neve és a számlaszám nem minősül érzékeny fizetési adatnak.

(68) A nyílt banki szolgáltatások teljes sikere megköveteli az adott tevékenységre vonatkozó szabályok megbízható és hatékony végrehajtását. Mivel uniós szinten nincs közös hatóság a nyílt banki jogok és kötelezettségek érvényesítésére, a nemzeti illetékes hatóságok jelentik a nyílt banki jogérvényesítés első szintjét. Alapvető fontosságú, hogy az illetékes nemzeti hatóságok proaktívan és szigorúan biztosítsák az Unió szabályozott nyílt banki szolgáltatásokra vonatkozó keretének betartását. A nyílt banki szolgáltatók rendszeresen jelzik, hogy az ilyen szolgáltatások Unión belüli korlátozott elterjedésének egyik oka az illetékes hatóságok általi elégtelen érvényesítés. Az illetékes nemzeti hatóságoknak rendelkezniük kell a végrehajtási feladataik hatékony és eredményes ellátásához szükséges erőforrásokkal. Az illetékes nemzeti hatóságoknak elő kell mozdítaniuk és közvetíteniük kell a nyílt banki ökoszisztéma különböző szereplői közötti zökkenőmentes és rendszeres párbeszédet. A kötelezettségeiket nem teljesítő számlavezető pénzforgalmi szolgáltatókkal, valamint a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal szemben megfelelő szankciókat kell alkalmazni. Az uniós nyílt banki piacnak az illetékes hatóságok általi, az EBH által koordinált rendszeres nyomon követése megkönnyíti a végrehajtást, és a nyílt banki piacra vonatkozó adatok gyűjtése orvosolni fogja a jelenleg fennálló adathiányt, akadályozva a nyílt banki szolgáltatások tényleges elterjedésének hatékony mérését az Unióban. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, valamint a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára hozzáférést kell biztosítani a vitarendezési testületekhez az adattörvényre irányuló javaslat 10. cikkének megfelelően, amint az említett rendelet hatályba lép.

(69) A „kifejezett hozzájárulás” kifejezésnek az (EU) 2015/2366 irányelvben és az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([21]) való párhuzamos használata félreértelmezésekhez vezetett. Az (EU) 2015/2366 irányelv 94. cikkének (2) bekezdése szerinti kifejezett hozzájárulás tárgya az említett személyes adatokhoz való hozzáférés, valamint a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához szükséges személyes adatok kezelésének és tárolásának lehetővé tétele. Ezért a jogbiztonság növelése és az adatvédelmi szabályoktól való egyértelmű megkülönböztetés érdekében pontosításra van szükség. Amennyiben az (EU) 2015/2366 irányelv a „kifejezett hozzájárulás” kifejezést használta, ebben a rendeletben az „engedély” kifejezést kell használni. Az „engedélyre” való hivatkozás nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók (EU) 2016/679 rendelet 6. cikke szerinti kötelezettségeit. Ezért az engedély nem értelmezhető kizárólag az (EU) 2016/679 rendelet szerinti „hozzájárulásként” vagy „kifejezett hozzájárulásként”.

([20]) A Bizottság (EU) 2018/389 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. november 27.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az erős ügyfél-hitelesítésre, valamint a közös és biztonságos nyílt kommunikációs standardokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 69., 2018.3.13., 23. o.).

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(70) Az átutalások biztonsága alapvető fontosságú a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők e szolgáltatások iránti bizalmának növeléséhez és a szolgáltatások igénybevételének biztosításához. Előfordulhat, hogy a kedvezményezett részére átutalást indítani szándékozó fizető fél valamilyen csalás vagy hiba folytán olyan fizetésiszámla-azonosítót ad meg, amely nem felel meg az adott kedvezményezett számlájának. A csalás és a hibák előfordulásának csökkentése érdekében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek olyan szolgáltatást kell igénybe venniük, amely ellenőrzi, hogy van-e eltérés a kedvezményezett egyedi azonosítója és a fizető fél által megadott név ***vagy a kedvezményezettet egyértelműen azonosító más azonosító – így például adószám, az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([22]) 16. cikkének (1) bekezdésében említett európai egyedi azonosító vagy jogalany-azonosító*** – között, és amennyiben ilyen eltérést észlel, értesíti erről a fizető felet. ***Az egyedi azonosítónak nem kell a nemzetközi bankszámlaszámnak (IBAN) lennie.*** Azokban az országokban, ahol léteznek, az ilyen szolgáltatások jelentős pozitív hatást gyakoroltak a csalás és a hibák előfordulására. Tekintettel arra, hogy a szolgáltatás fontos szerepet tölt be a csalások és hibák megelőzésében, az ilyen szolgáltatásnak díjmentesen elérhetőnek kell lennie a fogyasztók számára. Az ügylet azonnali feldolgozását érintő indokolatlan súrlódások vagy késedelmek elkerülése érdekében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának ezt az értesítést attól a pillanattól számított legfeljebb néhány másodpercen belül kell megadnia, hogy a fizető fél megadta a kedvezményezett adatait. Annak érdekében, hogy a fizető fél eldönthesse, hogy folytatja-e a tervezett ügyletet, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának ilyen értesítést kell küldenie, mielőtt a fizető fél engedélyezné a műveletet. A fizető felek rendelkezésére állhatnak egyes átutalás-kezdeményezési megoldások, amelyek lehetővé teszik a számukra, hogy egyedi azonosító önálló közlése nélkül adjanak fizetési megbízást. Ezeket az adatelemeket ilyenkor az adott kezdeményezési megoldás szolgáltatója közli. Ilyen esetekben nincs szükség olyan szolgáltatásra, amely ellenőrzi a kedvezményezett egyedi azonosítója és neve közötti megfelelést, mivel a csalás vagy a hibák kockázata jelentősen csökken.

(71) A 260/2012/EU rendeletet módosító (EU) XXX rendelet rendelkezik a kedvezményezett egyedi azonosítója és neve ***vagy más azonosítója*** közötti megfelelést ellenőrző szolgáltatásról, amelyet az euróban történő azonnali átutalások felhasználóinak kell felkínálni. Az összes átutalásra vonatkozó egységes keret létrehozása, valamint az indokolatlan átfedések elkerülése érdekében az e rendeletben említett ellenőrző szolgáltatás csak a 260/2012/EU rendeletet módosító (EU) XXX rendelet hatálya alá nem tartozó átutalásokra alkalmazandó.

(72) Azon kedvezményezett nevének egyes attribútumai, amelynek számlájára a fizető fél átutalást kíván indítani, növelhetik annak valószínűségét, hogy a pénzforgalmi szolgáltató ellentmondást észlel. Ilyen attribútum lehet a diakritikus jelek használata vagy a nevek különböző ábécék szerinti átírása, természetes személyek esetében a szokásosan használt nevek és a hivatalos azonosító okmányokon feltüntetett nevek közötti különbségek, illetve jogi személyek esetében a kereskedelmi és hivatalos nevek közötti különbségek. Az átutalások feldolgozása során fellépő indokolatlan súrlódások elkerülése, valamint a fizető fél arra vonatkozó döntésének megkönnyítése érdekében, hogy folytassa-e a tervezett műveletet, a pénzforgalmi szolgáltatóknak jelezniük kell az ellentmondás mértékét az értesítésben annak jelzésével, hogy „nincs megfelelés” vagy „közeli megfelelés” van a megadott adatok tekintetében.

(73) Ha egy fizetési műveletet annak ellenére engedélyeznek, hogy a megfelelést ellenőrző szolgáltatás ellentmondást észlelt, és erről értesítette a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét, az azt eredményezheti, hogy a pénzeszközöket nem kívánt kedvezményezettnek utalják át. A pénzforgalmi szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket annak lehetséges következményeiről, ha úgy döntenek, hogy figyelmen kívül hagyják a jelzett eltérést, és folytatják a művelet teljesítését. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára lehetővé kell tenni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló szerződéses kapcsolatuk során bármikor önkéntesen lemondjanak az ilyen szolgáltatás igénybevételéről. Az önkéntes lemondást követően a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára lehetővé kell tenni, hogy újra igénybe vehessék a szolgáltatást.

(74) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a lehető leghamarabb értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót az állítólagosan nem engedélyezett, nem megfelelően teljesített fizetési műveletek vagy engedélyezett átutalások bármiféle vitatásáról, amennyiben a megfelelést ellenőrző szolgáltatás hibásan működött, feltéve, hogy a pénzforgalmi szolgáltató teljesítette tájékoztatási kötelezettségeit. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő betartotta a bejelentési határidőt, követelését a nemzeti jognak megfelelő elévülési időn belül tudnia kell érvényesíteni. Ez nem érintheti a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató között felmerülő egyéb követeléseket.

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (kodifikáció) (HL L 169., 2017.6.30., 46., ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj).

(75) Rendelkezni kell a nem engedélyezett fizetési műveletek vagy meghatározott engedélyezett átutalások esetére a kárviselés megosztásáról. Eltérő rendelkezések vonatkozhatnak a pénzforgalmi szolgáltatások olyan igénybe vevőire, akik nem fogyasztók, mivel az ilyen felhasználók általában jobban fel tudják mérni a csalás kockázatát, és megfelelő ellenintézkedéseket tudnak hozni. A magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a fizető félnek minden esetben jogosultnak kell lennie arra, hogy visszatérítés iránti követeléssel éljen számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójával szemben, még akkor is, ha a fizetési műveletben fizetéskezdeményezési szolgáltató is részt vesz. Ez nem érintheti a pénzforgalmi szolgáltatók közötti felelősségmegosztást.

(76) Fizetéskezdeményezési szolgáltatás esetében a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató és a műveletben részt vevő fizetéskezdeményezési szolgáltató közötti felelősségmegosztásnak biztosítania kell, hogy a felek a művelet ellenőrzésük alatt levő megfelelő része tekintetében felelősséget vállaljanak.

(76a) Annak érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő könnyebben elérje a pénzforgalmi szolgáltatót, a pénzforgalmi szolgáltatónak létre kell hoznia és biztosítania kell egy olyan kommunikációs csatornát, amely lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára, hogy értesítést küldhessen, vagy kérelmezhesse a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásának feloldását az e rendeletben előírtak szerint. Ennek a csatornának azt is lehetővé kell tennie, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője értesítést küldjön egy csalárd műveletről, szakértő tanácsadást kapjon, ha azt gyanítja, hogy csalás áldozatává vált, valamint hogy bejelentse a teljesített fizetésekkel kapcsolatos problémákat, például a fizetési automaták fizetések során bekövetkezett meghibásodásait.

(77) Nem engedélyezett fizetési művelet esetén a pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul vissza kell térítenie a fizetési művelet összegét a fizető fél részére. Mindazonáltal, ha fennáll annak az alapos gyanúja, hogy a nem engedélyezett fizetési műveletre a fizető fél csalárd magatartása következtében került sor, és ez a gyanú a pénzforgalmi szolgáltató által az illetékes nemzeti hatóság tudomására hozott tényekkel igazolható, lehetőséget kell adni a pénzforgalmi szolgáltatónak arra, hogy a fizetési művelet összegének a fizető fél részére történő visszatérítését megelőzően vizsgálatot folytasson le. A pénzforgalmi szolgáltatónak a műveletről való tudomásszerzéstől vagy az arról szóló értesítés kézhezvételétől számított ***14*** munkanapon belül vissza kell térítenie a fizető félnek a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, vagy tájékoztatnia kell a fizető felet a visszatérítés megtagadásának okairól és bizonyítékairól, és meg kell jelölnie azokat a szerveket, amelyekhez a fizető fél az üggyel kapcsolatban fordulhat, ha nem fogadja el a kapott indoklást. Annak érdekében, hogy a fizető felet ne érhesse semmilyen hátrány, a visszatérítés jóváírásának értéknapja nem lehet későbbi annál a dátumnál, mint amikor a fizető fél számláját az összeggel megterhelték. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő arra irányuló ösztönzése érdekében, hogy pénzforgalmi szolgáltatójának haladéktalanul bejelentse a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ellopását vagy elvesztését, és ily módon mérsékelje a nem engedélyezett fizetési műveletek kockázatát, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő csak rendkívül korlátozott összeghatárig visel felelősséget, kivéve, ha csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el. Ezzel összefüggésben az 50 EUR-t kitevő összeg megfelelőnek tűnik a szolgáltatásokat igénybe vevőknek az Unión belüli összehangolt és magas szintű védelme biztosításához. Nem alkalmazható ez a felelősségi szabály akkor, ha a fizető fél nem észlelhette a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ellopását, elvesztését vagy az azzal való visszaélést. Emellett, amint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő értesítette a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy készpénz-helyettesítő fizetési eszköze esetlegesen már nem biztonságos, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő már nem tartozik felelősséggel az adott eszköz nem engedélyezett használatából származó további veszteségekért. A pénzforgalmi szolgáltatók felelősek saját termékeik technikai biztonságért.

(78) A felelősségre vonatkozó rendelkezések olyan engedélyezett átutalások esetében, ahol a szolgáltatás helytelen alkalmazása vagy hibás működése észlelte a kedvezményezett neve ***vagy más azonosítója*** és egyedi azonosítója közötti eltéréseket, megfelelő ösztönzőket teremtenek a pénzforgalmi szolgáltatók számára a teljeskörűen működő szolgáltatás nyújtására, a nem megfelelően tájékozott fizetési engedélyek kockázatának csökkentése céljából. Ha a fizető fél úgy döntött, hogy igénybe veszi az ilyen szolgáltatást, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felel az átutalás teljes összegéért abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltató nem tudta értesíteni a fizető felet az egyedi azonosító ***vagy az EBH által meghatározott bármely egyéb kiszolgáló*** és a fizető fél által megadott kedvezményezetti név közötti eltérésről, és az ilyen mulasztás pénzügyi kárt okozott a fizető félnek. Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának felelőssége a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának tulajdonítható, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának kártérítést kell fizetnie a felmerült pénzügyi kárért a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának. ***Ennek összhangban kell lennie a 260/2012/EU és az (EU) 2021/1230 rendeleteknek az azonnali euroátutalások tekintetében történő módosításáról szóló,.... -i (EU) [202X/...] európai parlamenti és tanácsi rendelettel [23].***

[23] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) [202X/...] rendelete (...) a 260/2012/EU és az (EU) 2021/1230 rendeletnek az azonnali euroátutalások tekintetében történő módosításáról (HL L...).

(78a) A pénzforgalmi szolgáltatónak mindig együtt kell működnie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevővel, ha a fizetéseket érintő bármely eltérést bizonyítani kell.

(79) ***A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket*** megfelelő védelemben kell részesíteni ***az úgynevezett pszichológiai manipulációval megvalósított csalással szemben, amikor is a csaló manipulációval ráveszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt egy bizonyos művelet végrehajtására, például fizetési művelet kezdeményezésére, vagy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevője biztonsági hitelesítési adatainak a csalóknak való átadására.*** Az elmúlt években jelentősen megnőtt ***az ilyen típusú*** pszichológiai manipulációval járó eseteknek a száma. Az Unióban sajnos egyre elterjedtebbek a „svindlik", amikor a csalók az ügyfél pénzforgalmi szolgáltatója ***vagy egy olyan jogalany – így például egy központi bank vagy kormányhatóság – alkalmazottjának adják ki magukat, amely észszerűen kapcsolatba hozható valamely, az ügyfél számára megbízható forrással***, és ekként visszaélnek a pénzforgalmi szolgáltató nevével, levelezési címével vagy telefonszámával, hogy elnyerjék az ügyfelek bizalmát, és rávegyék őket bizonyos tevékenységek végrehajtására. A „svindli" ***vagy a „személyazonossággal való visszaéléssel elkövetett csalás"*** új típusainál elmosódnak az engedélyezett és a nem engedélyezett tranzakciók közötti határok, amelyeket az (EU) 2015/2366 irányelv állapított meg. Annak megállapításakor – bírósági eljárás esetén is –, hogy az ügyletet engedélyezettnek vagy nem engedélyezettnek minősül-e, megfelelően figyelembe kell venni azokat a körülményeket, amelyek között az ügyfél engedélyezte az ***adott fizetés teljesítését***. Előfordulhat ugyanis, hogy az ügyletet manipulált körülmények között engedélyezték, ami befolyásolja az engedély integritását. Ezért az (EU) 2015/2366 irányelvtől eltérően a visszatérítések már nem korlátozhatók csak a nem engedélyezett ügyletekre.

(79a) A fizetési műveletek engedélyezése tekintetében az engedélynek a vonatkozó tények – többek között a művelet összege, címzettje és célja – teljes körű ismerete alapján kell kifejeznie a fizető fél szándékát. A fizető fél szándékát a vonatkozó tények teljes körű ismerete alapján az ügylet időpontjában a nemzeti jog szerint kell értékelni.

(80) A ***pénzforgalmi*** szolgáltatók a fogyasztókhoz képest több eszközzel rendelkeznek ahhoz, hogy véget vessenek a ***„svindliknek"***, az elektronikus hírközlési szolgáltatókkal, például mobilhálózat-üzemeltetőkkel, internetes platformokkal stb. közösen kidolgozott megfelelő megelőző intézkedések és megbízható biztosítékok révén. ***Ezen elektronikus hírközlési szolgáltatókat kötelezni kell arra, hogy együttműködjenek a pénzforgalmi szolgáltatókkal a csalás elleni küzdelemben. Amennyiben nem így járnak el, csalás esetén közösen kell viselniük a felelősséget.*** A banki alkalmazott személyazonosságával való visszaéléssel elkövetett csalások befolyásolják a bank, a bankszektor egészének jó hírnevét, és jelentős pénzügyi károkat okozhatnak az uniós fogyasztóknak, ami befolyásolja az elektronikus fizetések és a bankrendszer iránti fogyasztói bizalmat. Ezért amikor a csalók az ügyfél pénzforgalmi szolgáltatója alkalmazottjának adják ki magukat, és visszaélnek a pénzforgalmi szolgáltató nevével, levelezési címével vagy telefonszámával, az ilyen „svindli" áldozatává vált jóhiszemű fogyasztó számára biztosítani kell a jogot a csalárd fizetési művelet teljes összegének a pénzforgalmi szolgáltató általi visszatérítésére, kivéve, ha a fizető fél csalárd vagy „súlyosan gondatlan" módon járt el. Amint a fogyasztó tudomást szerez arról, hogy ilyen típusú csalás áldozata lett, haladéktalanul jelentenie kell az esetet a rendőrségnek, lehetőleg – ha azt a rendőrség rendelkezésre bocsátotta – online panasztételi eljárásokon keresztül, valamint a pénzforgalmi szolgáltatójának, és be kell nyújtania minden szükséges alátámasztó bizonyítékot.

(81) Tekintettel a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([24]) megfelelően a szolgáltatásaik biztonságának megőrzésére vonatkozó kötelezettségeikre, az elektronikus hírközlési szolgáltatók képesek hozzájárulni a „svindli" típusú csalás elleni kollektív küzdelemhez. Ezért, és az említett irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabályokban meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül, az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak ***adott esetben felelősséggel kell tartozniuk, és*** együtt kell működniük a pénzforgalmi szolgáltatókkal az ilyen típusú csalások további előfordulásának megelőzése érdekében, beleértve a 2002/58/EK irányelv szerinti megfelelő szervezeti és technikai intézkedések megtételét a közlések biztonságának és titkosságának védelme érdekében. A más szolgáltatókkal, például elektronikus hírközlési szolgáltatókkal ***vagy online platformokkal*** szemben ***csalás miatt***,az ilyen típusú csalással összefüggésben okozott pénzügyi károkra vonatkozóan támasztott követeléseket ***e rendelettel*** összhangban kell előterjeszteni.

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

(81a) A csalások számának növekedéséhez az online platformok is hozzájárulhatnak. Ezért – és az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet [25] ***(a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) szerinti kötelezettségeik sérelme nélkül – felelősségre kell vonni őket abban az esetben, ha csalásra került sor annak közvetlen következményeként, hogy csalók a platformjukat a fogyasztók megtévesztésére használják, amennyiben tájékoztatták őket a platformjukon található csalárd tartalomról, amelyet nem távolítottak el.***

(82) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő esetleges gondatlanságának, illetve súlyos gondatlanságának vizsgálata érdekében minden körülményt figyelembe kell venni. Az állítólagos gondatlanság bizonyítékait és annak mértékét alapvetően a nemzeti joggal összhangban kell értékelni. Míg azonban a gondatlanság fogalma a gondossági kötelezettség megsértését jelenti, a „súlyos gondatlanságnak" a puszta gondatlanságnál többet, jelentős mértékű hanyagságról tanúskodó magatartást kell megvalósítania; ilyen magatartás például az, ha ***anélkül teljesítenek kifizetést a csalónak, hogy bármilyen alapos ok lenne feltételezni, hogy jogszerű a kedvezményezett, akinek a kifizetést szánták, vagy*** ha a fizetési művelet engedélyezéséhez használt hitelesítési adatokat a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz mellett nyílt, harmadik felek számára könnyen felismerhető formátumban tárolják, ***ha meggyőzik a bankot, hogy egy ismeretlen harmadik fél útmutatása alapján feloldja a csalási riasztást követően elrendelt zárolást, vagy ha nem lezárt okostelefont adnak át harmadik feleknek***.

(82a) Tekintettel arra, hogy a „súlyos gondatlanság" fogalmát nagyon különbözőképpen értelmezik Unió-szerte, az EBH-nak iránymutatást kell kiadnia arról, hogy e fogalmat miként kell értelmezni e rendelet alkalmazásában.

(83) Semmisnek kell tekinteni a fizetési eszközök nyújtására és használatára vonatkozó azon szerződési feltételeket és kitételeket, amelyek eredményeként nőne a fogyasztóra háruló vagy csökkenne a kibocsátóra háruló bizonyítási teher. Emellett meghatározott helyzetekben és különösen, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nincs az értékesítés helyén, például online fizetés esetén, helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy szolgáljon bizonyítékkal a feltételezett gondatlanságról, mivel ilyen esetben a fizető fél lehetőségei rendkívül korlátozottak.

(84) A fogyasztók különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak azon kártyaalapú fizetési műveletek esetében is, amelyekben a művelet pontos összege nem ismert abban a pillanatban, amikor a fizető fél engedélyezi a fizetési művelet teljesítését, például automata töltőállomásoknál való vásárlásnál, gépjárműbérleti szerződések vagy szállodai foglalások esetében. Lehetővé kell tenni a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója számára hogy a fizető fél fizetési számláján a fizetési műveletnek a fizető fél által észszerűen elvárható összegével arányos pénzösszeget zároljon, és ezt csak abban az esetben tegye, ha a fizető fél hozzájárult a pontos összeg zárolásához. Ezeket a pénzösszegeket a fizetési művelet pontos végösszegére vonatkozó információ átvételét követően azonnal, de legkésőbb a fizetési megbízás átvételét követően azonnal fel kell oldani. A zárolt összeg és a fizetési művelet pontos összege közötti különbség azonnali feloldásának biztosítása érdekében a kedvezményezettnek haladéktalanul tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatót azt követően, hogy a szolgáltatást teljesítette vagy az árut leszállította a fizető félnek.

(85) A hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamokban továbbra is működnek régebbi, nem euroalapú beszedési modellek. Ezek a rendszerek, amelyek hatékonyak, és a fizető fél számára ugyanolyan magas védelmi szintet garantálnak más biztosíték révén, nem mindig a feltétel nélküli visszatérítési jogon alapulnak. Ebben az esetben a fizető fél védelmét egy olyan általános szabály révén kell biztosítani, mely szerint visszatérítést kell nyújtani, amennyiben a teljesített fizetési művelet összege túllépi az észszerűen várható összeget. A tagállamok számára ezenfelül lehetővé kell tenni, hogy olyan szabályokat is hozhassanak, amelyek a fizető fél számára kedvezőbb visszatérítési jogot biztosítanak az e rendeletben foglaltakhoz képest. Arányos megoldás lenne, ha a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató keretszerződésben megállapodhatna arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre abban az esetben, ha védelmet élvez. Ennek oka lehet az, hogy a fizető fél közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatójának engedélyezte a művelet végrehajtását, beleértve azt az esetet is, amikor a pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezett nevében jár el, vagy az, hogy a jövőbeli fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette. Az általános visszatérítési szabálynak minden esetben védelmet kell biztosítania a fizető fél számára nem engedélyezett vagy nem megfelelő módon végrehajtott fizetési műveletek, illetve engedélyezett átutalások esetében, amennyiben a megfelelést ellenőrző szolgáltatást nem megfelelő módon alkalmazzák, illetve fizetési szolgáltató alkalmazottjának személyazonosságával való visszaéléssel elkövetett csalás esetében.

[25] ***Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).***

(86) A pénzügyi tervezés és a fizetési kötelezettségek kellő időben történő teljesítése érdekében a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak tudniuk kell, hogy mennyi időt vesz igénybe a fizetési megbízás teljesítése. Ezért meg kell határozni a jogok és kötelezettségek keletkezésének időpontját, nevezetesen azt, hogy a pénzforgalmi szolgáltató mikor kapja meg a fizetési megbízást, beleértve azt is, amikor a pénzforgalmi szolgáltatónak lehetősége volt azt a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben megállapított kommunikációs eszköz útján megkapni. Ez nem érinti a fizetési megbízás létrehozását és továbbítását eredményező folyamatban való korábbi részvételt, beleértve a biztonsági ellenőrzéseket és a pénzeszközök rendelkezésre állásának ellenőrzését, a személyes azonosító szám használatára vonatkozó információkat vagy a fizetési ígérvény kibocsátását. Ezen túlmenően a fizetési megbízás átvétele időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója átveszi a fizető fél számlájának megterhelésére szóló fizetési megbízást. Az az időpont, amikor a kedvezményezett a pénzforgalmi szolgáltatójához beszedés céljából továbbítja a fizetési megbízásokat – például a kártyás fizetések vagy beszedési megbízások esetében –, vagy amikor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezett számára a vonatkozó összegekre a számlájához kapcsolódó hitelkeret révén előfinanszírozást biztosít, ebben a tekintetben nem bír jelentőséggel. Biztosítani kell, hogy a felhasználók bizonyosak lehessenek a hiánytalan és érvényes fizetési megbízás megfelelő teljesítésében, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak nincs a visszautasításra vonatkozóan szerződéses vagy törvényes indoka. Ha a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt – az uniós és a nemzeti jogban meghatározott követelményekre is figyelemmel – a lehető leghamarabb értesíteni kell a visszautasítás tényéről és annak okáról. Amennyiben a keretszerződés lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltató díjat számolhasson fel a visszautasítás miatt, a díjnak objektíven indokolhatónak és a lehető legalacsonyabbnak kell lennie.

(87) Figyelembe véve, hogy a teljesen automatizált fizetési rendszerek milyen sebességgel dolgozzák fel a fizetési műveleteket, és hogy következésképpen a fizetési megbízások visszavonása bizonyos időpont után magas költségekkel járó kézi beavatkozás nélkül nem lehetséges, szükség van a fizetések visszavonhatóságára vonatkozóan egy egyértelmű határidő kikötésére. Lehetővé kell azonban tenni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás és a fizetési megbízás típusától függően a felek megállapodásukban eltérő határidőt állapítsanak meg a fizetési megbízás visszavonására. A visszavonás ebben az összefüggésben kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató viszonylatában alkalmazandó, és nem érintheti a fizetési rendszerekben teljesített fizetési műveletek visszavonhatatlanságát és véglegességét.

(88) A fizetési megbízás visszavonhatatlansága nem sértheti a pénzforgalmi szolgáltató azon, a tagállamok jogszabályai értelmében fennálló – a fizető fél keretszerződésén vagy nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseken vagy iránymutatásokon alapuló – jogát vagy kötelezettségét, hogy visszafizesse a fizető félnek a teljesített fizetési művelet összegét a fizető fél és a kedvezményezett közötti vita esetén. E visszafizetésnek új fizetési megbízásnak kell minősülnie. Ezen esetek kivételével a fizetési megbízás mögött meghúzódó alapjogviszonyból eredő jogvitákat kizárólag a fizető fél és a kedvezményezett között kell rendezni.

(89) A fizetések teljesen integrált, azonnali és közvetlen feldolgozása szempontjából, valamint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői között fennálló alapkötelezettségek teljesítése tekintetében a jogbiztonság szempontjából kulcsfontosságú, hogy a fizető fél által átutalt teljes összeg jóváírásra kerüljön a kedvezményezett számláján. Ehhez az szükséges, hogy a fizetési műveletek teljesítésében közreműködő közvetítők ne vonhassanak le az átutalt összegből. A kedvezményezett számára azonban biztosítani kell, hogy pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodhasson az utóbbit megillető díjak levonásáról. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a kedvezményezett meggyőződhessen arról, hogy a megfelelő összeget pontosan kifizették, a fizetési műveletet követően nyújtott tájékoztatásnak nemcsak a teljes átutalt pénzösszeget, hanem a felszámított díjak összegét is tartalmaznia kell.

(90) Az Unión belüli fizetések hatékonyságának növelése érdekében maximálisan egynapos teljesítési határidőt kell előírni a fizető fél által kezdeményezett és euróban vagy a hivatalos pénznemként nem az eurót használó tagállamok pénznemében denominált valamennyi fizetésre, a hagyományos átutalásokat és a készpénzátutalásokat is beleértve. Az összes többi fizetésre, többek között a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetésekre – például a beszedésekre és a kártyás fizetésekre – is ugyanazon egynapos teljesítési időnek kell vonatkoznia, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél nem állapodott meg kifejezetten hosszabb teljesítési idő alkalmazásában. Lehetővé kell tenni az említett időtartamok további egy munkanappal történő meghosszabbítását, ha a fizetési megbízást papíron adták, így továbbra is lehetőség lesz pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani azon fogyasztóknak, akik kizárólag nyomtatott dokumentumokat használnak. Beszedési modellek használata esetén a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a beszedési megbízást a kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató által elfogadott, a megállapodás szerinti esedékesség napján történő kiegyenlítést lehetővé tevő időhatárokon belül kell továbbítania. ***A fizetési korlátokat a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél közötti szerződésben meg kell határozni, azonban ezek a korlátok megváltoztathatóak.*** Lehetővé kell tenni az egy munkanapnál rövidebb teljesítési időt előíró szabályok fenntartását vagy megállapítását.

(91) Amennyiben az egyik pénzforgalmi szolgáltató nem az Unió területén működik, a teljes összeg teljesítésére és a teljesítési időre vonatkozó szabályoknak kell meghatározniuk a helyes gyakorlatot. Az Unión kívüli kedvezményezett részére történő átutalás vagy készpénzátutalás esetén a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának becslést kell adnia a fizető fél számára arról, hogy mennyi időre van szükség ahhoz, hogy az átutalás vagy készpénzátutalás jóváírásra kerüljön a kedvezményezett Unión kívüli pénzforgalmi szolgáltatója számára. Az Unióban működő pénzforgalmi szolgáltatótól nem várható el, hogy megbecsülje, mennyi időbe telik egy Unión kívüli pénzforgalmi szolgáltatónak, hogy miután megkapta a pénzeszközöket, jóváírja azokat a kedvezményezett számláján.

(92) Annak érdekében, hogy a pénzforgalmi piacok iránti bizalmuk erősödjön, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek ismerniük kell a pénzforgalmi szolgáltatások valós díjait. Ennek érdekében meg kell tiltani a nem átlátható árképzési módszerek használatát, mivel az általánosan elfogadott vélemény szerint ezek a módszerek különösen megnehezítik a felhasználók számára a pénzforgalmi szolgáltatás tényleges árának a megállapítását. Ezen belül meg kell tiltani, hogy az értéknapokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőkre nézve hátrányosan használják.

(93) A pénzforgalmi szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy a fizetési megbízás pontos teljesítéséhez szükséges adatokat egyértelműen meghatározhassa. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának kellő gondossággal kell eljárnia és – amennyiben ez műszakilag lehetséges és nem igényel kézi beavatkozást – ellenőriznie kell az egyedi azonosító koherenciáját, és ha kiderül, hogy az egyedi azonosító nem koherens, vissza kell utasítania a fizetési megbízás teljesítését, valamint erről értesítenie kell a fizető felet.

(94) A fizetési rendszer zökkenőmentes és hatékony működése függ attól, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők biztosak lehetnek-e afelől, hogy a pénzforgalmi szolgáltató hibátlanul és a megállapodás szerinti időn belül teljesíti a fizetési műveletet. Általában a pénzforgalmi szolgáltató képes felmérni egy fizetési művelet kockázatait. A pénzforgalmi szolgáltató választja meg az igénybe vett fizetési rendszert, ő intézkedik a tévesen kifizetett pénzösszegek visszavonása felől, és a legtöbb esetben ő választja ki a fizetési művelet teljesítésében érintett közvetítőket. E megfontolások alapján – a rendkívüli és előre nem látható körülmények fennállásának esetét kivéve – indokolt előírni a pénzforgalmi szolgáltató felelősségét a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőtől elfogadott fizetési művelet teljesítése tekintetében, azzal a kivétellel, hogy nem felelős a kedvezményezett azon pénzforgalmi szolgáltatójának cselekményeiért és mulasztásaiért, amelyet egyedül a kedvezményezett választott ki. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a fizető fél ne maradjon védtelenül olyan, valószínűtlen helyzetekben, amikor nem egyértelmű, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához vajon kellő időben beérkezett-e a fizetés összege vagy sem, a vonatkozó bizonyítási tehernek a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját kell terhelnie. Általában elvárható, hogy a küldő pénzforgalmi szolgáltatótól a fogadó pénzforgalmi szolgáltatóhoz a fizetés összegét eljuttató közvetítő intézmény – rendszerint egy pártatlan szervezet, például egy központi bank vagy egy elszámolóház – megőrzi a számlaadatokat, és szükség esetén ezeket bármikor szolgáltatni tudja. Amennyiben a fizetés összege a fogadó pénzforgalmi szolgáltató számláján jóváírásra kerül, a kedvezményezettnek azonnal érvényesíteni kell tudnia a saját számlájára történő jóváírásra vonatkozó követelését a pénzforgalmi szolgáltatóval szemben.

(95) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának – akár a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóról, akár adott esetben a fizetéskezdeményezési szolgáltatóról van szó – felelősséget kell viselnie a fizetés hibátlan teljesítéséért, beleértve a fizetési művelet teljes összegét és a teljesítési időt, valamint a kedvezményezett számlájáig vezető fizetési láncban részt vevő egyéb felek által elkövetett mulasztásokért való teljes felelősséget. E felelősség eredményeként a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának – amennyiben a teljes összeg nem vagy csak késve érkezett meg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához – helyesbítenie kell a fizetési műveletet, vagy haladéktalanul vissza kell térítenie a fizető fél részére az adott műveletben érintett megfelelő összeget, a nemzeti jog szerint érvényesíthető egyéb követelések sérelme nélkül. Mivel a felelősség a pénzforgalmi szolgáltatót terheli, sem a fizető fél, sem a kedvezményezett nem terhelhető a hibás fizetéshez kapcsolódó költséggel. A fizetési művelet teljesítésének elmaradása, hibás vagy késedelmes teljesítése esetén a pénzforgalmi szolgáltató által végrehajtott korrekciós fizetés értéknapjának mindig ugyanannak kell lennie, mint a hibátlan teljesítés esetében lett volna.

(96) Az átutalások és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatások megfelelő működése megköveteli, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és közvetítőik – köztük az adatfeldolgozók – olyan szerződést kössenek, amelyekben megállapodnak kölcsönös jogaikról és kötelezettségeikről. A felelősségekkel kapcsolatos kérdések alapvető részét képezik ezeknek a szerződéseknek. A pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetési műveletben részt vevő közvetítők közötti kölcsönös bizalom érdekében olyan jogi biztosítékokra van szükség, melyek szavatolják, hogy az a pénzforgalmi szolgáltató, akit vagy amelyet nem terhel felelősség, a felelősségi szabályok szerint az által elszenvedett károkért vagy kifizetett összegekért kártalanítást kapjon. További visszkereseti jogokat és a visszkereset részletes tartalmát, valamint a hibásan teljesített fizetési műveletnek tulajdonítható, a pénzforgalmi szolgáltatóval vagy közvetítővel szemben támasztott követelések kezelésének módját a szerződéses kell meghatározni.

(97) A pénzforgalmi szolgáltatások pénzforgalmi szolgáltatók általi nyújtása személyes adatok kezelését vonhatja magával. ***Ilyen adatkezelést csak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének engedélyével lehet elvégezni.*** A számlainformációs szolgáltatás olyan érintettre vonatkozó személyes adatok kezelésével járhat, aki nem egy adott pénzforgalmi szolgáltató igénybe vevője, azonban a személyes adatainak az adott pénzforgalmi szolgáltató általi kezelése a szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő közötti szerződés teljesítése céljából szükséges. Személyes adatok kezelése esetén az adatkezelésnek meg kell felelnie az (EU) 2016/679 rendeletnek és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([26]), beleértve a célhoz kötöttség, az adattakarékosság és a korlátozott tárolhatóság elvét is. A beépített és alapértelmezett adatvédelemnek valamennyi olyan adatkezelési rendszer szerves részét kell képeznie, amelyet e rendelet keretében dolgoznak ki és használnak. Ezért az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2018/1725 rendelet szerinti felügyeleti hatóságoknak kell ellátniuk a személyes adatok e rendelettel összefüggésben végzett kezelésének felügyeletét.

(98) Amint azt az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiáról szóló bizottsági közlemény is elismeri, az uniós pénzforgalmi piacok megfelelő működése alapvető közérdek. Ezért, ha ez e rendelettel összefüggésben a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához és az e rendeletnek való megfeleléshez szükséges, lehetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetésirendszer-üzemeltetők számára a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2018/1725 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében meghatározott különleges kategóriáinak kezelését. A személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése esetén a pénzforgalmi szolgáltatóknak és a fizetésirendszer-üzemeltetőknek megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket kell végrehajtaniuk a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak védelme érdekében. Ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az adatok további felhasználására vonatkozó technikai korlátozásokat, valamint a legkorszerűbb biztonsági és adatvédelmi intézkedések alkalmazását, többek között – ***de nem kizárólag*** – az álnevesítést is, vagy a titkosítást a célhoz kötöttség, az adattakarékosság és a korlátozott tárolhatóság elvének való megfelelés biztosítása érdekében, az (EU) 2016/679 rendeletben foglaltak szerint. A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a fizetési ***rendszerek üzemeltetőinek*** egyedi szervezési intézkedéseket is végre kell hajtaniuk, beleértve az ilyen adatok feldolgozására vonatkozó képzést, a különleges adatkategóriákhoz való hozzáférés korlátozását és az ilyen hozzáférés rögzítését.

(99) Az egyének személyes adatok kezeléséről történő tájékoztatását az (EU) 2016/679 rendelettel és az (EU) 2018/1725 rendelettel összhangban kell végezni.

(100) A csalók gyakran társadalmunk legkiszolgáltatottabb személyeit veszik célba. A csalárd fizetési tranzakciók időben történő észlelése elengedhetetlen, és abban a műveletfigyelés ***fontos*** szerepet játszik. Ezért helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy a fizetési műveletek tekintetében – beleértve a fizetéskezdeményezési szolgáltatást magukban foglaló műveleteket is – vezessenek be olyan műveletfigyelő mechanizmusokat, amelyek tükrözik e mechanizmusok alapvető hozzájárulását a csalás megelőzéséhez, és túlmutatnak az erős ügyfél-hitelesítés által kínált védelmen. ***Ha a pénzforgalmi szolgáltatók nem vezetnek be a csalás megelőzését szolgáló megfelelő mechanizmusokat, viselniük kell a felelősséget a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknél a csalásból eredően keletkezett pénzügyi veszteség fedezéséért.***

(100a) A tagállamoknak együtt kell működniük a pénzforgalmi szolgáltatókkal és az elektronikus hírközlési szolgáltatókkal, hogy a polgároknak szóló ismeretterjesztő kampányokat finanszírozzanak a fizetéssel kapcsolatos csalás felderítése és annak témájában, hogy hogyan lehet elkerülni, hogy a fizetéssel kapcsolatos csalás elkövetőinek áldozataivá váljanak. A pénzforgalmi szolgáltatóknak és az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak e téren ingyenesen kell együttműködniük a tagállamokkal.

(101) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a műveletfigyelő mechanizmusokkal kapcsolatos konkrét technikai követelményekről. Ezeknek a követelményeknek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fizetési szokásaihoz kapcsolódó környezeti és magatartási jellemzőkből származó hozzáadott értékre kell épülniük.

(102) Annak érdekében, hogy a műveletfigyelő mechanizmusok hatékonyan működjenek, és ezáltal lehetővé tegyék a pénzforgalmi szolgáltatók számára a csalás észlelését és megelőzését, különösen a pénzforgalmi szolgáltatások olyan atipikus használatának észlelése révén, amely potenciálisan csalárd tranzakcióra utalhat, lehetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatók számára az ügyfeleik tranzakcióira és fizetési számláira vonatkozó adatok kezelését. A pénzforgalmi szolgáltatóknak ugyanakkor megfelelő megőrzési időtartamot kell meghatározniuk a csalás

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

megelőzésére felhasznált különböző adattípusok esetében. A megőrzési időtartamot szigorúan az atipikus, potenciálisan csalárd magatartás felderítéséhez szükséges mértékűre kell korlátozni, és a pénzforgalmi szolgáltatóknak rendszeresen törölniük kell azokat az adatokat, amelyek már nem szükségesek a csalás felderítéséhez és megelőzéséhez. A műveletfigyelés céljából kezelt adatok nem használhatók fel azt követően, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megszűnt a pénzforgalmi szolgáltató ügyfele lenni.

(103) Az átutalásokkal kapcsolatos csalás eredendően adaptív, és a gyakorlatok és technikák végtelen sokféleségét foglalja magában, beleértve a hitelesítő adatok ellopását, a számla meghamisítását és a pszichológiai manipulációt. Ezért ahhoz, hogy alkalmas legyen egyre újabb csalástípusok megelőzésére, a műveletfigyelést folyamatosan fejleszteni kell, és ennek érdekében teljeskörűen ki kell használni a technológia, ezen belül a mesterséges intelligencia lehetőségeit. Gyakran előfordul, hogy egy pénzforgalmi szolgáltató nem rendelkezik teljes körű ismeretekkel azokról az elemekről, amelyek alapján a csalás időben felderíthető. A felderítés azonban hatékonyabbá tehető, ha több információ áll rendelkezésre a más pénzforgalmi szolgáltatóktól származó, potenciálisan csalárd tevékenységekről. Ezért ***kötelezővé*** kell tenni az összes releváns információ pénzforgalmi szolgáltatók közötti megosztását. A csalárd fizetési tranzakciók jobb felderítése és ügyfeleik védelme érdekében a pénzforgalmi szolgáltatóknak a műveletfigyelés céljából fel kell használniuk a más pénzforgalmi szolgáltatók által többoldalúan megosztott, fizetéssel kapcsolatos csalásra vonatkozó adatokat, például az információmegosztási megállapodásokon alapuló, célhoz rendelt informatikai platformokat. A fizető felek átutalásokkal kapcsolatos csalással szembeni védelmének javítása érdekében lehetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy a lehető legátfogóbb és legfrissebb információkra támaszkodjanak, nevezetesen az egyedi azonosítókra, a manipulációs technikákra és az egyes pénzforgalmi szolgáltatók által egyedileg azonosított csalárd átutalásokkal kapcsolatos egyéb körülményekre vonatkozó információk együttes felhasználásával. Az információmegosztási megállapodás megkötése előtt a pénzforgalmi szolgáltatóknak az (EU) 2016/679 rendelet 35. cikkének megfelelően adatvédelmi hatásvizsgálatot kell végezniük. Ha az adatvédelmi hatásvizsgálat azt jelzi, hogy a kockázat mérséklését célzó garanciák, biztonsági intézkedések és mechanizmusok hiányában az adatkezelés magas kockázattal járna a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, a pénzforgalmi szolgáltatóknak az (EU) 2016/679 rendelet 36. cikkével összhangban konzultálniuk kell az érintett adatvédelmi hatósággal. Nem kell új hatásvizsgálatot végezni, ha a pénzforgalmi szolgáltató olyan meglévő információmegosztási megállapodáshoz csatlakozik, amellyel kapcsolatban már végeztek adatvédelmi hatásvizsgálatot. Az információmegosztási megállapodásnak technikai és szervezeti intézkedéseket kell megállapítania a személyes adatok védelme érdekében. Meg kell határoznia az adatvédelmi jogszabályok szerinti szerepeket és felelősségeket, beleértve a közös adatkezelők esetében az összes pénzforgalmi szolgáltatót.

(103a) Az EBH-nak külön informatikai platformot kell létrehoznia a csalárd számlákról szóló információcserére.

(103b) Ha a műveletfigyelő mechanizmusok erős bizonyítékot szolgáltatnak a csalárd tranzakció gyanújára, vagy ha a felhasználó értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót rendőrségi bejelentésről, a pénzforgalmi szolgáltatóknak jogukban áll blokkolni a fizetési megbízás végrehajtását, vagy zárolni és visszaszerezni a megfelelő pénzeszközöket. E bizonyíték alatt a fizetési művelet biztonságával, a nem engedélyezett vagy csalárd műveletek gyanújával kapcsolatos objektíven indokolt okokat kell érteni. Ha a pénzforgalmi szolgáltató nem blokkolja a fizetési megbízás teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak fedeznie kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének ebből eredő pénzügyi veszteségeit, ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője ilyen csalás áldozatává vált.

I

(104a) E rendelet értelmében az egyedi azonosítót minden átutalás esetében ellenőrizni kell.

(104b) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza, hogy az IBAN-tól eltérő mely azonosítókat kell egyedi azonosítóként elfogadni.

(105) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek nyújtott, indokolatlan „kockázatmentesítéshez” vagy a fizetési számla szolgáltatásainak indoklás vagy jogorvoslat nélküli visszavonásához vezető, potenciálisan csalárd tevékenységre vonatkozó információk jogszerű cseréjének megakadályozása érdekében indokolt biztosítékokat bevezetni. A többoldalú információmegosztási megállapodás keretében megosztott, fizetéssel kapcsolatos csalásra vonatkozó adatokat, amelyek személyes adatok nyilvánosságra hozatalát vonhatják maguk után, beleértve az átutalásokban potenciálisan részt vevő kedvezményezettek egyedi azonosítóit, a pénzforgalmi szolgáltatók kizárólag a műveletfigyelés javítása céljából használhatják fel. A pénzforgalmi szolgáltatóknak további biztosítékokat kell bevezetniük, például fel kell venniük a kapcsolatot az ügyféllel, ha az egy feltételezhetően csalárd átutalásban fizető fél, valamint figyelniük kell a számlát, ha a potenciálisan csalárdként megosztott egyedi azonosító az adott pénzforgalmi szolgáltató ügyfelét jelöli. Az ilyen megállapodásokkal összefüggésben a pénzforgalmi szolgáltatók között megosztott, fizetéssel kapcsolatos csalásra vonatkozó adatok nem képezhetik a banki szolgáltatások részletes vizsgálat nélküli visszavonásának alapját.

(106) A pénzforgalmi csalások egyre kifinomultabbá válnak, mivel a csalók manipulatív és megszemélyesítő technikákat alkalmaznak, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők nehezen ismernek fel a csalással kapcsolatos megfelelő szintű tudatosság és információ nélkül. A pénzforgalmi szolgáltatók fontos szerepet játszhatnak a csalásmegelőzés megerősítésében azáltal, hogy rendszeresen megtesznek minden szükséges kezdeményezést annak érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők jobban megismerjék a pénzforgalmi csalások kockázatait és tendenciáit. Így különösen a pénzforgalmi szolgáltatóknak az ügyfeleiket és alkalmazottaikat célzó megfelelő figyelemfelkeltő programokat és kampányokat kell végrehajtaniuk a csalási trendekről és kockázatokról, hogy segítsék az ügyfeleket annak felismerésében, hogy csalási kísérlet áldozataivá váltak. A pénzforgalmi szolgáltatóknak különféle médiumokon keresztül adaptált információkat kell nyújtaniuk fogyasztóiknak a csalásról, egyértelmű üzenetek és figyelmeztetések közlésével, segítve őket abban, hogy megfelelően reagáljanak, ha potenciálisan csalárd helyzetbe kerülnek. Az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia a pénzforgalmi szolgáltatók által a fizetési csalással kapcsolatos kockázatokról kidolgozandó különböző típusú programokról, figyelembe véve a csalással kapcsolatos kockázatok folyamatosan változó jellegét.

(107) Az elektronikus fizetések biztonsága alapvető fontosságú a szolgáltatást igénybe vevők védelmének és az elektronikus kereskedelemhez szükséges megbízható környezet kialakításának biztosítása céljából. Az elektronikusan kínált valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást biztonságos módon kell teljesíteni, olyan technológiák alkalmazásával, amelyekkel szavatolható a szolgáltatást igénybe vevő biztonságos azonosítása, és a lehető legnagyobb mértékben csökkenthető a csalás kockázata. A csalás területén az (EU) 2015/2366 irányelv fő újítása az erős ügyfél-hitelesítés bevezetése volt. Az (EU) 2015/2366 irányelv végrehajtásának bizottsági értékelése arra a következtetésre jutott, hogy az erős ügyfél-hitelesítés már eddig is rendkívül sikeresnek bizonyult a csalások visszaszorításában.

(107a) Annak érdekében, hogy a fogyasztók továbbra is élvezhessék az erős ügyfél-hitelesítés előnyeit, és hogy az erős ügyfél-hitelesítés továbbra is hatékony eszköz maradjon az elektronikus fizetésekkel kapcsolatos csalás elleni küzdelemben, helyénvaló, hogy az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása kockázatalapú legyen. Az erős ügyfél-hitelesítésre vonatkozó szabályoknak viszont elegendő rugalmasságot kell biztosítaniuk a pénzforgalmi ágazaton belüli innovációhoz, beleértve az erős ügyfél-hitelesítés új megoldásainak kifejlesztését is.

(108) Nem helyénvaló az erős ügyfél-hitelesítés kijátszása különösen az indokolatlan mértékben alkalmazott mentességek révén. ***Az EBH-nak*** be kell ***vezetnie*** a „kereskedő által kezdeményezett tranzakció” és a „postai vagy telefonos megbízás” egyértelmű fogalommeghatározását, mivel ezek a fogalmak, amelyekkel az erős ügyfél-hitelesítés mellőzése indokolható, különböző módon értelmezhetők és alkalmazhatók, és visszaélések tárgyát képezik. A kereskedő által kezdeményezett tranzakciók tekintetében az erős ügyfél-hitelesítést az eredeti megbízás létrehozásakor kell alkalmazni, a kereskedő által a későbbiek során kezdeményezett fizetési műveleteknél már nem. A postai vagy telefonos megbízásokat illetően az ügylet ekként minősítéséhez és ennélfogva az erős ügyfél-hitelesítés alóli mentesítéshez csak az ügylet kezdeményezésére vonatkozóan helyénvaló a nem digitális forma kikötése, a teljesítésre nem. A fizető fél által feladott papíralapú fizetési megbízásokon, postai megbízásokon vagy telefonos megbízásokon alapuló fizetési műveletek esetében azonban továbbra is szükség van a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott biztonsági követelményekre és ellenőrzésekre, amelyek lehetővé teszik a fizetési művelet hitelesítését. Nem helyénvaló továbbá az erős ügyfél-hitelesítés olyan gyakorlatok útján történő kijátszása, mint amelynél például az erős ügyfél-hitelesítés követelménye alóli mentesség érdekében az Unión kívül letelepedett elfogadót vesznek igénybe. ***Ugyanakkor az erős ügyfél-hitelesítést mindig ingyenesen kell biztosítani.***

(109) Mivel az erős ügyfél-hitelesítést a személyes hitelesítési adatokat kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatónak kell alkalmaznia, azokat a fizetési műveleteket, amelyeket nem a fizető fél, hanem kizárólag a kedvezményezett kezdeményez, nem kell erős ügyfél-hitelesítésnek alávetni, amennyiben ezeket a műveleteket a fizető fél beavatkozása vagy részvétele nélkül kezdeményezik. A beszedés tekintetében a ▌szabályozási megközelítést ▌ össze kell hangolni, és ugyanazokat a fogyasztóvédelmi intézkedéseket kell alkalmazni, beleértve a visszatérítést is.

(109a) Az üzleti vállalkozások közötti (B2B) vagy az üzleti vállalkozások és kormányzati szervek közötti (B2G) fizetésekkel összefüggésben az erős ügyfél-hitelesítésnek meg kell felelnie az ilyen ügyletek kockázati szintjének, figyelembe véve különösen az e szereplők körében már meglévő kontrollokat és ellenőrzéseket. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében nem helyénvaló minden tranzakció tekintetében előírni az erős ügyfél-hitelesítést, és azt kockázatalapú megközelítéshez kell igazítani.

(110) A pénzügyi befogadás javítása érdekében, valamint a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről szóló (EU) 2019/882 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([27]) összhangban minden pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek – beleértve a fogyatékossággal élő személyeket, az időseket, az alacsony szintű digitális készségekkel rendelkező személyeket és azokat, akik nem férnek hozzá a digitális eszközökhöz, például az okostelefonokhoz – részesülnie kell az erős ügyfél-hitelesítés által a csalás ellen nyújtott védelemben, különösen a távoli digitális fizetési tranzakciók és a fizetési számlákhoz való online hozzáférés alapvető pénzügyi szolgáltatásként történő használata tekintetében. Az erős ügyfél-hitelesítés bevezetésével egyes uniós fogyasztók számára az erős ügyfél-hitelesítésre való képességük lényegi hiányában lehetetlenné vált az online tranzakciók lebonyolítása. Ezért a pénzforgalmi szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy ügyfeleik az igényeikhez és helyzetükhöz igazított különböző módszereket vehessenek igénybe az erős ügyfél-hitelesítés végrehajtásához. Ezek a módszerek nem függhetnek egyetlen technológiától, eszköztől vagy mechanizmustól, vagy egy okostelefon ***vagy más okoseszköz*** birtoklásától.

(111) Az [XXX] rendelettel módosított 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([28]) alapján végrehajtott európai digitális személyazonossági tárcák olyan elektronikus azonosító eszközök, amelyek azonosítási és hitelesítési eszközöket kínálnak a pénzügyi szolgáltatásokhoz való határokon átnyúló hozzáféréshez, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatásokat is. Az európai digitális személyazonossági tárca bevezetése tovább könnyítené a határokon átnyúló digitális azonosítást és hitelesítést a biztonságos digitális fizetések érdekében, és elősegítené a páneurópai digitális fizetési környezet kialakulását.

(112) Az elektronikus kereskedelem és a mobilfizetések növekedését a biztonsági intézkedések általános szigorításának kell kísérnie. Fizetési művelet távoli kezdeményezése esetén, azaz amikor a fizetési megbízást az interneten keresztül adják le, a műveletek hitelesítésének dinamikus kódokra kell támaszkodnia, hogy a felhasználó mindenkor tisztában legyen az általa engedélyezett művelet összegével és kedvezményezettjével.

(113) Annak a követelménynek, hogy a távoli fizetési műveletek esetében az erős ügyfél-hitelesítést olyan kódokon keresztül kell alkalmazni, amelyek dinamikusan összekapcsolják a tranzakciót egy adott összeggel és egy adott kedvezményezettel, tükröznie kell a mobilfizetések terjedését és a mobilfizetések végrehajtását szolgáló különböző modellek megjelenését.

(114) Tekintettel arra, hogy a dinamikus összekapcsolás a fizetési megbízás leadása és a fizetések hitelesítése között a kedvezményezett nevével és a tranzakció konkrét összegével való meghamisítás kockázatát, de általában a csalás kockázatát is kezeli azon mobilfizetések esetében, amelyek esetében az erős ügyfél-hitelesítés végrehajtásához a fizető fél eszközén internet használata szükséges, a pénzforgalmi szolgáltatóknak olyan elemeket is alkalmazniuk kell, amelyek dinamikusan összekapcsolják a tranzakciót egy adott összeggel és egy adott kedvezményezettel, vagy azonos hatású harmonizált biztonsági intézkedéseket kell alkalmazniuk, amelyek biztosítják a tranzakció titkosságát, hitelességét és integritását a kezdeményezés minden szakaszában.

(115) Az erős ügyfél-hitelesítés alól az (EU) 2018/389 felhatalmazáson alapuló rendelet 18. cikke szerint adott mentesség a pénzforgalmi szolgáltatók számára lehetővé tette az erős ügyfél-hitelesítés mellőzését akkor, ha a fizető fél olyan távoli elektronikus fizetési műveletet kezdeményezett, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a műveletfigyelő mechanizmusok alapján alacsony kockázatúként értékelt. A piaci visszajelzések azonban azt mutatták, hogy annak érdekében, hogy több pénzforgalmi szolgáltató végezze el a tranzakciós kockázatelemzést, megfelelő szabályokat kell elfogadni a tranzakciós kockázatelemzés körére vonatkozóan, egyértelmű könyvvizsgálati követelményeket kell bevezetni, részletesebben és jobban meg kell határozni a kockázatfelügyeleti követelményeket és a megosztandó adatokat, valamint értékelni kell, hogy milyen előnyökkel járhat az, ha a pénzforgalmi szolgáltatók bejelenthetik azokat a csalárd ügyleteket, amelyekért kizárólag ők felelősek. Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a tranzakciós kockázatelemzésre vonatkozó szabályokat. ***A tranzakciós kockázatelemzésen alapuló mentesség alkalmazásának fokozása érdekében a szabályozástechnikai standardtervezeteknek további küszöbértékeket kell mérlegelniük e mentesség tekintetében. Meg kell fontolni továbbá, hogy szükséges-e annak tisztázása, hogy a pénzforgalmi szolgáltatóknak a csalási arányoknál csak a fizető féllel szembeni felelősséget kell-e figyelembe venniük.***

(116) A biztonsági intézkedéseknek összhangban kell állniuk a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázat mértékével. A kis kockázatot hordozó fizetésekhez, például a mobiltelefon-alapú vagy nem mobiltelefon-alapú, kis összegű, az értékesítés helyén történő érintős fizetések ***vagy a vállalati környezetben, vállalati kifizető fél által teljesített kifizetések*** esetén használható felhasználóbarát és könnyen hozzáférhető fizetési módok

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o.).

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

kifejlesztése érdekében a szabályozástechnikai standardban pontosan meg kell határozni a biztonsági követelmények alkalmazása alóli mentességeket. A svindlihez, adathalászathoz és más csalárd tevékenységekhez kapcsolódó kockázatok korlátozásához szükséges a személyes hitelesítési adatok biztonságos használata. A szolgáltatást igénybe vevőnek a személyes hitelesítési adatainak bizalmasságát és integritását megőrző módszerekre kell támaszkodnia.

(117) A pénzforgalmi szolgáltatóknak erős ügyfél-hitelesítést kell alkalmazniuk többek között akkor, amikor a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő olyan távoli csatornán keresztül hajt végre műveleteket, amely fizetéssel kapcsolatos csalásokra vagy más visszaélésekre adhat módot. A pénzforgalmi szolgáltatóknak megfelelő biztonsági intézkedéseket kell életbe léptetniük a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőhöz tartozó személyes hitelesítési adatok bizalmasságának és integritásának megóvása érdekében.

(118) A tagállamok piacán érdekelt felek nem egységesen értelmezik a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök, különösen a fizetési kártyák digitális pénztárcákba történő regisztrálására vonatkozó erős ügyfél-hitelesítési követelményeket. A token létrehozása vagy cseréje fizetéssel kapcsolatos csalásokra vagy más visszaélésekre adhat módot. A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz tokenjének létrehozása vagy cseréje, amely távoli csatornán keresztül történik a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részvételével, ezért szükségessé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatója a token kibocsátásának vagy cseréjének időpontjában erős ügyfél-hitelesítést alkalmazzon. A token létrehozásának vagy cseréjének szakaszában az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásával a pénzforgalmi szolgáltatónak távolról ellenőriznie kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogos felhasználója-e, és a felhasználót és a fizetési eszköz digitalizált változatát az adott eszközhöz kell társítania.

(119) A digitális pénztárcákban tárolt tokenizált eszközök fizetés céljából történő használatakor az erős ügyfél-hitelesítés elemeit ellenőrző digitális köztes tárcák üzemeltetői számára elő kell írni, hogy kiszervezési megállapodásokat kössenek a fizető felek pénzforgalmi szolgáltatóival annak érdekében, hogy továbbra is elvégezhessék ezeket az ellenőrzéseket, de azt is meg kell követelniük tőlük, hogy megfeleljenek a legfontosabb biztonsági követelményeknek. Az ilyen megállapodások értelmében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóinak teljes felelősséget kell vállalniuk azért, ha a digitális pénztárcák üzemeltetői nem alkalmaznak erős ügyfél-hitelesítést, és jogukban áll vizsgálni és ellenőrizni a pénztárca üzemeltetőjének biztonsági rendelkezéseit.

(120) Amennyiben a technikai szolgáltatók vagy a fizetésirendszer-üzemeltetők szolgáltatásokat nyújtanak a kedvezményezetteknek, illetve a kedvezményezettek vagy a fizető felek pénzforgalmi szolgáltatóinak, támogatniuk kell az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazását a fizetési műveletek kezdeményezésében vagy végrehajtásában betöltött szerepük keretein belül. Tekintettel arra a szerepre, amelyet a kis értékű fizetésekre vonatkozó legfontosabb biztonsági követelmények megfelelő végrehajtásában játszanak, beleértve a megfelelő informatikai megoldások biztosítását is, a technikai szolgáltatókat és a fizetési rendszerek üzemeltetőit a ***kedvezményezettnek***, ***a kedvezményezett vagy a fizető fél*** pénzforgalmi ***szolgáltatójának okozott közvetlen*** pénzügyi károk esetén felelősségre kell vonni az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásához ***szükséges szolgáltatások biztosításának elmulasztásáért, arányosan, a szerződéses jogviszonyuk keretein belül, az adott művelet összegét nem meghaladó mértékben***.

(121) A tagállamoknak ki kell jelölniük a pénzforgalmi intézmények engedélyezése, valamint az alternatív vitarendezési eljárások akkreditálása és nyomon követése tekintetében illetékes hatóságokat.

(122) Az ügyfelek bírósághoz fordulási jogának sérelme nélkül a tagállamoknak biztosítaniuk kell egy könnyen igénybe vehető, megfelelő, független, pártatlan, átlátható és hatékony alternatív vitarendezési eljárások meglétét a pénzforgalmi szolgáltatók és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők közötti viták rendezéséhez. Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([29]) előírja, hogy a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti ország kötelező jogszabályai által nyújtott védelmet semmilyen, a szerződésre alkalmazandó jogra vonatkozó szerződési kitétel nem veszélyeztetheti. A hatékony és eredményes vitarendezési eljárások kialakítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a 2013/11/EU európai

([29]) HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

parlamenti és tanácsi irányelvben ([30]) meghatározott minőségi követelményekkel összhangban alternatív vitarendezési eljárásokat vegyenek igénybe a jogviták rendezése érdekében azt megelőzően, hogy bírósághoz fordulnának. A kijelölt illetékes hatóságoknak értesíteniük kell a Bizottságot a területükön található, a minőségi alternatív vitarendezés tekintetében illetékes testületről vagy testületekről a nemzeti és határokon átnyúló jogviták rendezése, valamint az e rendelet szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jogvitákban való együttműködés érdekében. ***A pénzforgalmi szolgáltatók számára kötelezővé kell tenni az alternatív vitarendezési eljárásokat.***

(123) A fogyasztókat fel kell jogosítani arra, hogy az e rendelet alapján a pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatókra rótt kötelezettségekkel kapcsolatos jogaikat az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([31]) összhangban képviseleti keresetek útján érvényesítsék.

(124) Olyan eljárásokat kell kialakítani, amelyek keretében a kötelezettségeiknek eleget nem tevő pénzforgalmi szolgáltatókkal szemben panasszal lehet élni, illetve amelyek a megfelelő esetekben biztosítják a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazását. Az e rendeletnek való tényleges megfelelés biztosítása céljából a tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, amelyek megfelelnek az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([32]) meghatározott feltételeknek, és amelyek a pénzforgalmi szolgáltatóktól függetlenül járnak el. A tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot a kijelölt illetékes hatóságokról, egyértelműen ismertetve azok feladatait.

(125) Az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében a bírósághoz való forduláshoz fűződő jog sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak gyakorolniuk kell az e rendelet által biztosított szükséges hatásköröket, beleértve az állítólagos jogsértések kivizsgálására, valamint közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskört, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem tartja tiszteletben az e rendeletben meghatározott jogokat és kötelezettségeket, különösen, ha fennáll az újbóli elkövetés, illetve a kollektív fogyasztói érdekek sérülésének kockázata. Az illetékes hatóságoknak hatékony mechanizmusokat kell létrehozniuk, amelyekkel ösztönzik a potenciális vagy tényleges jogsértések bejelentését. Ezek a mechanizmusok nem sérthetik a gyanúsított személyek védelemhez való jogát.

(126) A tagállamokat kötelezni kell arra, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és közigazgatási intézkedéseket írjanak elő e rendelet rendelkezéseinek megsértésével kapcsolatban. Ezeknek a közigazgatási szankcióknak, időszakos kényszerítő bírságoknak és közigazgatási intézkedéseknek meg kell felelniük bizonyos minimumkövetelményeknek, beleértve az ezek előírása érdekében az illetékes hatóságokra ruházandó minimális hatásköröket, valamint azokat a kritériumokat, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a közzétételük és az azokról való jelentéstétel során. A tagállamoknak konkrét szabályokat és hatékony mechanizmusokat kell meghatározniuk a kényszerítő bírságok alkalmazására vonatkozóan.

(127) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni olyan közigazgatási pénzbírságok kiszabására, amelyek kellően magasak a várható haszon ellensúlyozásához, és még a nagyobb intézmények számára is visszatartó erővel bírnak.

(128) Közigazgatási szankciók és intézkedések alkalmazása esetén az illetékes hatóságoknak a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási bírságok mértékének meghatározásakor figyelembe kell venniük minden olyan korábbi esetleges büntetőjogi szankciót, amelyet az ugyanazon jogsértésért felelős ugyanazon természetes vagy jogi személyre kiszabtak. Így biztosítható, hogy a közigazgatási és büntetőeljárások kettőződése esetén a büntető célú szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések súlyossága arra a szintre korlátozódjon, ami az adott jogsértés súlyosságának figyelembevételével indokolt.

(129) Az eredményes felügyeleti rendszer feltétele, hogy a felügyeletek tisztában legyenek azokkal a hiányosságokkal, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatók mutatnak az e rendeletben előírt szabályok betartása terén. Ezért fontos, hogy a felügyeletek tájékoztathassák egymást a pénzforgalmi szolgáltatókkal szemben elrendelt közigazgatási szankciókról és intézkedésekről, amennyiben ezek az információk más felügyeletek számára is relevánsak lennének.

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

([31]) (EU) 2020/1828 irányelv a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2020.12.4., 1. o.).

([32]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(130) A pénzforgalmi szolgáltatások uniós keretének hatékonysága az illetékes hatóságok széles körének együttműködésétől függ, beleértve az adózásért, az adatvédelemért, a versenyért, a fogyasztóvédelemért, az ellenőrzésért, a rendőrségért és más bűnüldöző hatóságokért felelős nemzeti hatóságokat. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy jogi keretük lehetővé tegye és szükség szerint megkönnyítse az ilyen együttműködést a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós keret céljainak elérése érdekében, a szabályok megfelelő érvényesítése révén is. Ennek az együttműködésnek magában kell foglalnia az információcserét, valamint a közigazgatási szankciók hatékony végrehajtása érdekében történő kölcsönös segítségnyújtást, különösen a pénzbüntetések határokon átnyúló behajtása terén.

(131) Függetlenül a nemzeti jog szerinti elnevezésüktől, a gyorsított jogérvényesítési eljárás vagy a vitarendezési megállapodás formái számos tagállamban megtalálhatók, céljuk a formális eljárás alternatívájaként a közigazgatási szankció vagy közigazgatási intézkedés kiszabására irányuló határozat gyorsabb elfogadása, vagy a formális szankcionálási eljárás megindítása előtt az állítólagos jogsértés és annak következményei megszüntetése. Bár a számos tagállam által bevezetett ilyen jogérvényesítési módszerek uniós szintű harmonizálására való törekvés nem tűnik helyénvalónak, a nemzeti szinten elfogadott nagyon eltérő jogi megközelítésekre tekintettel el kell ismerni, hogy az ilyen módszerek lehetővé teszik az azokat alkalmazni képes illetékes hatóságok számára, hogy bizonyos körülmények között gyorsabban, kevésbé költségesen és összességében hatékonyan kezeljék a jogsértési ügyeket, ezért ösztönözni kell azokat. A tagállamok azonban nem kötelezhetők arra, hogy ilyen jogérvényesítési módszereket vezessenek be a jogi keretükbe, sem arra, hogy az illetékes hatóságokat arra kényszerítsék, hogy ezeket alkalmazzák, ha azt nem tartják megfelelőnek.

(132) A tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását szabályozó kulcsfontosságú rendelkezések megsértése tekintetében sokféle közigazgatási szankciót és közigazgatási intézkedést állapítottak meg és alkalmaznak jelenleg is, az e rendelkezések megsértésének kivizsgálásakor és szankcionálásakor alkalmazott megközelítések pedig nem egységesek. Annak egyértelműbb meghatározása hiányában, hogy mely alapvető rendelkezéseknek kell kellően visszatartó erejű jogérvényesítést eredményezniük az Unió egész területén, meghiúsulna a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacának megvalósítása, ami a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztására irányuló ösztönzők kockázatával járna, amennyiben az egyes tagállamok illetékes hatóságai nem rendelkeznek egyformán gyors és elrettentő erejű eszközökkel a jogsértésekkel szembeni fellépéshez.

(133) Mivel az időszakos kényszerítő bírság célja a folyamatban lévő jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyek kényszerítése, vagy a vizsgálatot végző illetékes hatóság végzésének teljesítése, az említett végzésnek való megfelelés vagy a folyamatban lévő jogsértés megszüntetése, a kényszerítő bírság alkalmazása nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy ugyanazon jogsértésért a későbbiek során közigazgatási szankciókat szabjanak ki.

(134) Amennyiben a tagállamok másként nem rendelkeznek, az időszakos kényszerítő bírságokat az eltelt napok száma alapján kell kiszámítani.

(135) Az illetékes hatóságokat a tagállamoknak fel kell hatalmazniuk arra, hogy közigazgatási szankciókat és közigazgatási intézkedéseket írjanak elő a pénzforgalmi szolgáltatókkal vagy más természetes vagy jogi személyekkel szemben, amennyiben ez a helyzet jogsértés esetén történő orvoslása érdekében szükséges. A szankciók és intézkedések körének kellően szélesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a tagállamok és az illetékes hatóságok számára, hogy figyelembe vegyék a pénzforgalmi szolgáltatók közötti különbségeket, különösen a hitelintézetek és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatók esetében, tekintettel méretükre, jellemzőikre és tevékenységük jellegére.

(136) Az e rendelet rendelkezéseinek megsértéséért elrendelt közigazgatási szankció vagy intézkedés közzététele jelentős visszatartó erővel bírhat az ilyen jogsértés megismétlődésével szemben. A közzététel üzleti kapcsolat létesítése előtt más jogalanyokat is tájékoztat a szankcionált pénzforgalmi szolgáltatóval kapcsolatos kockázatokról, és segítséget nyújt más tagállambeli illetékes hatóságoknak a pénzforgalmi szolgáltatóhoz kapcsolódó kockázatok tekintetében, amennyiben az a tagállamukban határokon átnyúló jelleggel tevékenységet folytat. Ezen okok miatt lehetővé kell tenni a közigazgatási szankciókról és közigazgatási intézkedésekről szóló határozatok közzétételét, amennyiben azok jogi személyeket érintenek. A közigazgatási szankció vagy közigazgatási intézkedés közzétételéről szóló határozat meghozatalakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a jogsértés súlyosságát és a közzététel valószínűsíthető visszatartó erejét. A természetes személyekre vonatkozó ilyen közzététel azonban aránytalan mértékben sértheti az Alapjogi Chartából és az alkalmazandó uniós adatvédelmi jogszabályokból eredő jogaikat. Ezért a közzétételnek anonim módon kell történnie, kivéve, ha az illetékes hatóság e rendelet eredményes végrehajtása érdekében szükségesnek tartja a személyes adatokat tartalmazó határozatok közzétételét, beleértve a nyilvános közleményeket vagy az ideiglenes tilalmakat is. Ilyen esetekben az illetékes hatóságnak meg kell indokolnia a döntését.

(137) Az uniós jognak való megfelelés szintjével kapcsolatos pontosabb információk gyűjtése, egyúttal az illetékes hatóságok jogérvényesítési tevékenységének láthatóbbá tétele érdekében bővíteni kell az illetékes hatóságok által az EBH-nak jelentett adatok körét és javítani kell azok minőségét. A bejelentendő információkat anonimizálni kell, hogy megfeleljenek a hatályos adatvédelmi szabályoknak, és összesített formában kell rendelkezésre bocsátani, hogy az eljárások tekintetében megfeleljenek a szakmai titoktartási és bizalmas adatkezelési szabályoknak. Az EBH-nak rendszeresen be kell számolnia a Bizottságnak a tagállami jogérvényesítési intézkedések előrehaladásáról.

(138) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az infláció figyelembevétele érdekében jogi aktusokat fogadjon el azon összegek naprakésszé tétele céljából, amelyek erejéig a fizető fél kötelezhető az elveszített vagy ellopott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogosulatlan használatából eredő, nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő veszteségek viselésére. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

(139) E rendelet következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságnak igénybe kell vennie az EBH szakértelmét és támogatását, amelynek feladata iránymutatások, valamint szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek elkészítése. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket. Az EBH-nak az iránymutatások, szabályozástechnikai standardtervezetek és végrehajtás-technikai standardtervezetek e rendelet szerinti és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban történő kidolgozása során valamennyi érdek képviseletét biztosítva minden releváns érdekelttel konzultálnia kell, többek között a pénzforgalmi szolgáltatási piac szereplőivel is.

(140) Az EBH-t az 1093/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban termékszintű beavatkozási hatáskörökkel kell felruházni annak érdekében, hogy ideiglenesen megtilthassa vagy korlátozhassa az Unióban a pénzforgalmi szolgáltatás vagy az elektronikuspénz-szolgáltatás bizonyos típusait vagy konkrét jellemzőit, amelyekről megállapították, hogy potenciálisan kárt okoznak a fogyasztóknak, és ezáltal veszélyeztetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását. Az 1093/2010/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell. ***E hatáskör gyakorlása előtt az EBH-nak gondoskodnia kell arról, hogy adott esetben konzultáljon a pénzforgalmi szolgáltatókkal vagy harmadik fél szolgáltatókkal.***

(140a) Az EBH számára biztosítani kell az e rendelet szerinti megbízatásának teljesítéséhez szükséges valamennyi erőforrást, beleértve a humán erőforrásokat is.

(141) Az e rendelet végrehajtása terén folytatott, határokon átnyúló együttműködés elősegítése érdekében módosítani kell az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([33]) mellékletét, hogy az kiegészüljön egy erre a rendeletre utaló hivatkozással.

(142) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának további integrációját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mert ehhez az uniós és a nemzeti jogban meglévő különféle szabályok harmonizációjára van szükség, az Unió szintjén azonban e cél annak méreténél és hatásnál fogva uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(143) Tekintettel arra, hogy ez a rendelet és az (EU) XXX irányelv (PSD3) meghatározza a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások Unión belüli nyújtásának jogi keretét, az uniós jogi keret jogbiztonságának és következetességének biztosítása érdekében ezt a rendeletet a tagállamok által az (EU) XXX irányelvnek (PSD3) való megfelelés érdekében elfogadandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni. Azok a rendelkezések azonban, amelyek előírják a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy átutalások esetén ellenőrizzék a kedvezményezett neve és egyedi azonosítója, valamint a vonatkozó felelősségi rendszer közötti eltéréseket, e rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónap elteltével alkalmazandók, így elegendő időt biztosítva a pénzforgalmi szolgáltatóknak ahhoz, hogy megtegyék a szükséges lépéseket belső rendszereik kiigazítására, hogy megfeleljenek a vonatkozó követelményeknek.

([33]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

(144) A minőségi jogalkotás elveivel összhangban ezt a rendeletet felül kell vizsgálni a célkitűzései elérésének hatékonysága és eredményessége szempontjából. A felülvizsgálatot e rendelet alkalmazásának kezdőnapja után elegendő idővel kell elvégezni ahhoz, hogy elegendő bizonyíték álljon rendelkezésre, amelyeken a felülvizsgálat alapulhat. Az öt év megfelelő időszaknak tekinthető. A felülvizsgálatnak a rendelet egészét kell figyelembe vennie, ugyanakkor bizonyos témákra különös figyelmet kell fordítani, nevezetesen a nyílt banki szolgáltatások működésére, a fizetési szolgáltatások díjszabására és a csalás elleni küzdelem újabb megoldásaira. E rendelet hatályát illetően azonban helyénvaló, hogy a felülvizsgálatra korábban, az alkalmazás kezdetétől számított három év elteltével kerüljön sor, tekintettel az e tárgynak az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([34]) 58. cikkének (2) bekezdésében tulajdonított jelentőségre. A hatály felülvizsgálatakor mérlegelni kell mind a rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatások körének esetleges kiterjesztését például a fizetési rendszerek és fizetési modellek keretében nyújtott szolgáltatásokra, mind pedig azt, hogy a jelenleg kizárt egyes technikai szolgáltatásokat a rendelet hatálya alá kell-e vonni.

(145) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, többek között a magán- és családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát és a hatékony jogorvoslathoz való jogot, valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát. Ezt a rendeletet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell alkalmazni.

(146) Az euróban kifejezett összeget az euroövezeten kívüli tagállamok esetében az adott tagállam által az összeggel egyenértékűként meghatározott, nemzeti pénznemben kifejezett összegként kell érteni.

(146a) A fogyasztók számára hozzáférést kell biztosítani arányos és hatékony jogorvoslati lehetőségekhez, beleértve az általuk elszenvedett kár megtérítését is. E jogorvoslati lehetőségek nem érintik az uniós vagy a nemzeti jog alapján a fogyasztók számára rendelkezésre álló egyéb jogorvoslatok alkalmazását.

(147) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([35]) 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság konzultált az európai adatvédelmi biztossal, aki [2023. XX XX-án/-én] ([36]) véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet egységes követelményeket állapít meg a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására vonatkozóan az alábbiak tekintetében:

a) a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások feltételeinek átláthatóságára és a tájékoztatási követelményekre vonatkozó szabályok;

b) a pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatást igénybe vevők, valamint a pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatók jogai és kötelezettségei a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásával összefüggésben.

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

([35]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

([36]) HL C […]., […], […]. o.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában az e rendeletben említett pénzforgalmi szolgáltatást pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásként kell értelmezni.

(3) Eltérő rendelkezés hiányában az e rendeletben említett pénzforgalmi szolgáltatót pénzforgalmi szolgáltatóként és elektronikuspénz-szolgáltatóként kell értelmezni.

(3a) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet irányadó.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az Unión belül a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi kategóriái által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra kell alkalmazni:

a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([37]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek, beleértve azok fióktelepeit, amennyiben e fióktelepek az Unión belül találhatók, függetlenül attól, hogy azok központi ügyintézési helye az Unión belül vagy azon kívül található;

b) a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok;

c) pénzforgalmi intézmények;

d) az EKB és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el;

e) a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.

(2) E rendelet hatálya nem terjed ki a következő szolgáltatásokra:

a) olyan fizetési műveletek, amelyeknél mindenféle közvetítői beavatkozás nélkül kizárólag közvetlen készpénzmozgás történik a fizető féltől a kedvezményezett felé;

b) a fizető féltől a kedvezményezett felé irányuló, a 86/653/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kereskedelmi ügynökön keresztüli fizetési műveletek, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül: i. a kereskedelmi ügynököt megállapodás hatalmazza fel arra, hogy áruk vagy szolgáltatások adásvételét csak a fizető fél vagy csak a kedvezményezett, de ne mindkettő nevében tárgyalja meg vagy bonyolítsa le, függetlenül attól, hogy a kereskedelmi ügynök rendelkezik-e az ügyfél pénzeszközeivel, és ii. az ilyen megállapodás tényleges mozgásteret biztosít a fizető fél vagy a kedvezményezett számára az áruk vagy szolgáltatások adásvételére irányuló, a kereskedelmi ügynökkel folytatott tárgyalás vagy ügyletkötés tekintetében;

c) olyan fizetési műveletek, amelyek nem üzletszerűen folytatott készpénzgyűjtést és annak célba juttatását jelentik nonprofit vagy jótékonysági tevékenység keretében;

d) olyan szolgáltatások, amelyeknél a kedvezményezett az áruk és szolgáltatások megvásárlására szolgáló fizetési művelet részeként bocsát készpénzt a fizető fél rendelkezésére, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte;

e) olyan szolgáltatások, amelyeknél a készpénzt a kiskereskedelmi üzletekben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kifejezett kérésére ***önkéntesen***, de a fizetési művelet teljesítésétől függetlenül, áruk és szolgáltatások vásárlására vonatkozó kötelezettség nélkül bocsátják rendelkezésre. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek az igényelt készpénz rendelkezésre bocsátása előtt tájékoztatást kell kapnia a szolgáltatás esetleges díjairól;

f) az alábbi dokumentumok valamelyikén alapuló olyan fizetési műveletek, melyeknél a pénzforgalmi szolgáltató nevére szóló dokumentumok kiállítása abból a célból történik, hogy pénzeszközt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére:

   i. az egységes csekktörvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény hatálya alá tartozó papíralapú csekk;

   ii. az i. alpontban említetthez hasonló, az egységes csekktörvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú csekk;

   iii. az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben említett papíralapú váltó;

([37]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

iv. a iii. alpontban említetthez hasonló, az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú váltó;

v. papíralapú utalvány;

vi. papíralapú utazási csekk;

vii. az Egyetemes Postaegyesület által meghatározott papíralapú postautalvány;

g) azon fizetési műveletek, amelyeket – a 31. cikkben meghatározottak sérelme nélkül – fizetési vagy értékpapír-kiegyenlítési rendszeren belül, egyrészt teljesítési megbízottak, központi szerződő felek, elszámolóházak vagy központi bankok, valamint a rendszer más résztvevői, másrészt pénzforgalmi szolgáltatók között hajtanak végre;

h) a g) pontban említett személyek vagy befektetési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozások, hitelintézetek, kollektív befektetési formák vagy alapkezelő társaságok, valamint pénzügyi eszközök letéti őrzésére feljogosított egyéb szervezetek által végzett értékpapír-letétkezelési szolgáltatásokkal – ideértve az osztalékok, a kamatok vagy egyéb kifizetések kezelését, illetve a beváltást és az értékesítést is – összefüggő fizetési műveletei;

ha) az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet [38] ***3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-tokeneket használó kereskedési és kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtásához használt fizetési műveletek, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatót az említett rendelet V. címe alapján már engedélyezték kriptoeszköz-szolgáltatóként valamely tagállamban az említett szolgáltatások tekintetében;***

i) a 23. cikk (2) bekezdésének, valamint az 58. és a 87. cikknek a sérelme nélkül, a technikai szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások;

j) azok a meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek megfelelnek az alábbi feltételek egyikének:

i. olyan fizetési eszközök, amelyek csak a kibocsátó ***fizikai vagy virtuális*** helyiségeiben vagy a hivatásos kibocsátóval közvetlen kereskedelmi szerződésben álló szolgáltatók egyetlen zártkörű hálózatán belül teszik lehetővé az eszköz birtokosa számára áruk, illetve szolgáltatások beszerzését;

ii. olyan fizetési eszközök, amelyek csak áruk, illetve szolgáltatások nagyon szűk körének beszerzését teszik lehetővé***, többek között, de nem kizárólag, a felhasználásukat illetően a vállalkozások közötti tranzakciókra korlátozott eszközök***;

iii. valamely vállalkozás vagy közszektorbeli intézmény kérésére rendelkezésre bocsátott, csak egyetlen tagállamban érvényes – ***készpénzre át nem váltható*** – fizetési eszközök, amelyeket egy nemzeti vagy regionális hatóság szabályoz meghatározott szociális vagy adóügyi célokból, és amelyek meghatározott áruknak vagy szolgáltatásoknak a kibocsátóval kereskedelmi szerződésben álló beszállítóktól való beszerzésére szolgálnak;

k) az (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv [39] 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója általi fizetési művelet, amelyet az említett irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott elektronikus hírközlési szolgáltatásokon túl nyújt az adott hálózat vagy szolgáltatás előfizetője számára:

i. amelynek célja digitális tartalom és hangalapú szolgáltatások vásárlása, függetlenül a digitális tartalom megvásárlásához vagy felhasználásához használt eszköztől, és amelyet a vonatkozó számlára terhel; vagy

ii. amelyet elektronikus eszközről vagy annak segítségével hajtanak végre, és a vonatkozó számlára terhelik jótékonysági tevékenység keretében vagy jegyvásárlás céljából;

feltéve, hogy bármely egyszeri fizetési művelet összege nem haladja meg a ***60*** EUR-t, és:

— a fizetési műveletek kumulált összege egy előfizetőre nézve sem haladja meg a havi ***360*** EUR-t, vagy

— amennyiben az előfizető előre feltölti az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjénél vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtójánál vezetett számlájának egyenlegét, akkor a fizetési műveletek kumulált összege nem haladja meg a havi ***360*** EUR-t;

([38]) ***Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).***

([39]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1972 irányelve (2018. december 11.) az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról (HL L 321., 2018.12.17., 36. o.).

l) pénzforgalmi szolgáltatók, pénzforgalmi közvetítőik vagy fióktelepeik között saját számlára teljesített fizetési műveletek;

m) anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek és kapcsolódó szolgáltatások***, beleértve a pénzeszközök gyűjtését, valamint a fizetések végrehajtását az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek révén*** az anyavállalat vagy leányvállalata által a csoport nevében .

(3) A II. és III. cím a tagállami pénznemek valamelyikében végrehajtott fizetési műveletekre alkalmazandó, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található.

(4) A II. cím a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 20. cikk (2) bekezdésének e) pontja és a 24. cikk a) pontja kivételével, valamint a III. cím a 67–72. cikk kivételével a tagállami pénznemektől eltérő pénznembeli fizetési műveletekre is alkalmazandó a fizetési műveletnek az Unióban végrehajtott része vonatkozásában, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található.

(5) A II. cím a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 20. cikk 2. pontjának e) alpontja és 5. pontjának h) alpontja és a 24. cikk a) pontja kivételével, valamint a III. cím a 28. cikk (2) és (3) bekezdése, a 62., a 63. és a 67. cikk, a 69. cikk (1) bekezdése, a 75. és a 78. cikk kivételével azokra a bármilyen pénznembeli fizetési műveletekre is alkalmazandó a fizetési műveletnek az Unióban végrehajtott része vonatkozásában, amelyek esetében csak az egyik pénzforgalmi szolgáltató található az Unióban.

(6) A tagállamok a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének 4–23. pontjában említett intézmények részére mentességet adhatnak a rendelet rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazása alól.

(7) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: egy évvel a rendelet hatálybalépését követően]-ig az EBH ***iránymutatásokat dolgoz ki, amelyekben meghatározza*** a fizető fél által a kedvezményezettnek az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kereskedelmi ügynökön keresztül teljesített fizetési műveletekre vonatkozó ***kizárás kritériumait***.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés j) pontjában említett kizárások feltételeinek meghatározása céljából. Az EBH figyelembe veszi az (EU) 2015/2366 irányelv szerinti zártkörű hálózati kizárásról szóló, 2022. február 24-i EBH-iránymutatások alkalmazása során szerzett tapasztalatokat.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: egy évvel a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

(9) A tagállamok a (6) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályi rendelkezésekről e rendelet alkalmazásának kezdőnapjáig, az ilyen rendelkezéseket érintő minden későbbi módosításról pedig haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(9a) Az 59. cikk rendelkezései az elektronikus hírközlési szolgáltatókra és az online platformokra is alkalmazandók.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:

   a) az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató bejegyzett székhelye található; vagy

   b) ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik bejegyzett székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató központi ügyintézési helye található;

2. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe van, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

3. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;

4. „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely az (EU) … irányelv [PSD3] 13. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására az Unió területén;

5. „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében, vagy a kedvezményezett által vagy nevében adott fizetési megbízás alapján történő pénzeszköz-befizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett egymással szembeni mögöttes kötelezettségeitől;

6. „fizetési művelet kezdeményezése”: a fizetési művelet teljesítésének előkészítéséhez szükséges lépések, beleértve a fizetési megbízás adását és a hitelesítési folyamat elvégzését;

7. „fizetési művelet távoli kezdeményezése”: olyan fizetési művelet, amelyre vonatkozóan az interneten keresztül adnak fizetési megbízást;

8. „fizetési művelet teljesítése”: az a folyamat, amely a fizetési művelet kezdeményezésének befejezését követően kezdődik, és akkor ér véget, amikor a befizetett, felvett vagy átutalt pénzeszközök a kedvezményezett rendelkezésére állnak;

9. „fizetési rendszer”: pénzeszköz-átutalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására vagy kiegyenlítésére formális és szabványosított eljárásokat és közös szabályokat alkalmaz;

10. „fizetésirendszer-üzemeltető”: az a jogi személy, amely valamely fizetési rendszer üzemeltetéséért jogi értelemben felel;

11. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízást ad, vagy – fizetési számla hiányában – az a ***természetes vagy jogi*** személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;

12. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszköz szándékolt jogosultja;

13. „pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vagy elektronikuspénz-szolgáltatást vesz igénybe;

14. „pénzforgalmi szolgáltató”: a 2. cikk (1) bekezdésében említett szervezet, valamint az (EU) … irányelv [PSD3] 34., 36. vagy 38. cikkével összhangban mentességben részesülő természetes és jogi személy;

15. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének nevére pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott olyan számla, amely egy vagy több fizetési művelet teljesítésére szolgál, és lehetővé teszi pénzeszközök küldését harmadik felek részére, valamint fogadását harmadik felektől;

16. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;

17. „felhatalmazás” a fizető fél által a kedvezményezett és (közvetlenül vagy a kedvezményezett útján közvetetten) a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója részére adott engedély arra vonatkozóan, hogy a kedvezményezett fizetési műveletet kezdeményezhet a fizető fél megadott fizetési számlája terhére, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója pedig teljesítheti az ilyen megbízást;

18. „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési művelet kezdeményezését lehetővé tevő egyedi eszköz(ök) és/vagy eljárások;

19. „számlavezető pénzforgalmi szolgáltató”: a fizető fél számára fizetési számlát nyújtó és vezető pénzforgalmi szolgáltató;

20. „fizetéskezdeményezési szolgáltatás”: olyan szolgáltatás, amely a fizető fél vagy a kedvezményezett kérésére másik pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számla vonatkozásában fizetési megbízás adására szolgál;

21. „számlainformációs szolgáltatás”: olyan online szolgáltatás, amely során a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egy vagy több számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett egy vagy több fizetési számláján lévő adatokat közvetlenül vagy technikai szolgáltatón keresztül összegyűjtik és összesítik;

22. „fizetéskezdeményezési szolgáltató”: fizetéskezdeményezési szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;

23. „számlainformációs szolgáltató”: számlainformációs szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;

24. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége, illetve foglalkozása körén kívül eső célból jár el;

25. „keretszerződés”: egyedi és rendszeres fizetési műveletek jövőbeli teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;

26. „készpénzátutalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől pénzeszköz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy annak megfelelő pénzösszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére továbbításra kerüljön, vagy amelynél ennek a pénzeszköznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;

27. „beszedés”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amelynek esetében a kedvezményezett kezdeményezi a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott felhatalmazás alapján;

28. „átutalás”: a fizető fél rendelkezése alapján végzett olyan pénzforgalmi szolgáltatás, beleértve az azonnali átutalást is, amelynek során a fizető fél fizetési számláját a fizető fél fizetési számláját vezető pénzforgalmi szolgáltató ***vagy a kedvezményezett fél fizetési számláját vezető pénzforgalmi szolgáltató*** fizetési művelettel vagy ilyen műveletek sorozatával a kedvezményezett fizetési számlájának javára ***megterheli***;

29. „azonnali átutalás”: naptól vagy órától függetlenül azonnal teljesített átutalás;

30. „pénzeszköz”: lakossági felhasználásra kibocsátott központi banki pénz, továbbá számlapénz és elektronikus pénz;

31. „értéknap”: az a nap, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számla javára vagy a fizetési számla terhére elszámolt pénzösszeg utáni kamatszámítás szempontjából figyelembe vesz;

32. „referencia-árfolyam”: pénznemek közötti bármilyen átváltási költség számítására szolgáló árfolyam, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató tesz közzé vagy amely a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásból származik;

33. „referencia-kamatláb”: bármilyen alkalmazandó kamat számításának alapjául szolgáló kamatláb, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés mindkét szerződő fele által ellenőrizhető forrásból származik;

34. „hitelesítés”: bármilyen eljárás, amely lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy ellenőrizze a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kilétét vagy egy konkrét készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, ezen belül az igénybe vevő személyes hitelesítési adatai használatának érvényességét;

34a. „engedély”: olyan eljárás során megadott engedély, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő szabadon és az összes vonatkozó tény teljes ismeretében hitelesíti az adott műveletet;

35. „erős ügyfél-hitelesítés”: hitelesítés legalább két olyan, az ismeret (csak a szolgáltatást igénybe vevő által ismert információ), birtoklás (csak a szolgáltatást igénybe vevő által birtokolt dolog) és biológiai tulajdonság (a szolgáltatást igénybe vevő jellemzője) kategóriába sorolható elem felhasználása alapján, melyek egymástól függetlenek annyiban, hogy az egyik feltörése nem befolyásolja a többi megbízhatóságát, és az eljárás kialakítása révén az azonosítási adatok bizalmassága biztosított;

36. „technikai szolgáltató”: olyan szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató, amelyek anélkül támogatják pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását, hogy a szolgáltató bármikor birtokba venné az átutalandó pénzeszközöket;

37. „személyes hitelesítési adatok”: a pénzforgalmi szolgáltató által hitelesítés céljából a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátott, személyes elemek;

38. „érzékeny fizetési adatok”: olyan adatok, amelyek felhasználhatók csalás elkövetésére, beleértve a személyes hitelesítési adatokat is;

39. „egyedi azonosító”: olyan betű-, számjegy-, illetve jelkombináció, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára meghatároz***, vagy az ehhez a kombinációhoz egyedileg kapcsolódó proxykiszolgáló***, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a fizetési műveletnél a pénzforgalmi szolgáltatás másik igénybe vevője vagy annak fizetési számlája egyértelmű azonosításához meg kell adnia;

40. „távközlési eszköz”: minden olyan módszer, amely alkalmas pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésére a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenléte nélkül;

41. „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas hozzáférhető formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt információk változatlan reprodukálását;

42. „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK ajánlás szerinti melléklet 1. cikke és a 2. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;

43. „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges módon nyitva tart;

44. „pénzforgalmi közvetítő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében elektronikuspénz-szolgáltatásnak nem minősülő pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;

45. „fióktelep”: a központi ügyintézés helyétől eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban központi ügyintézési hellyel rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített üzletviteli helyek összessége;

46. „csoport”: az egymással a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([40]) 22. cikkének (1),(2) vagy (7) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások, vagy a 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([41]) 4., 5., 6., illetve 7. cikkében említett olyan vállalkozások, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, 113. cikke (6) bekezdésének első albekezdése, illetve (7) bekezdésének első albekezdése szerinti kapcsolatban állnak egymással;

47. „digitális tartalom”: olyan áru vagy szolgáltatás, amelyet digitális formában állítanak elő és nyújtanak, illetve értékesítenek, és amelynek használata, illetve igénybevétele egy technikai eszközre korlátozódik és semmilyen formában nem jár fizikai áruk vagy szolgáltatások használatával, illetve igénybevételével;

48. „fizetési műveletek elfogadása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződést kötött a kedvezményezettel olyan fizetési műveletek fogadására és feldolgozására, amelynek eredménye pénzeszköz átutalása a kedvezményezett részére;

49. „készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződés keretében a fizető félnek készpénz-helyettesítő fizetőeszközt szolgáltat a fizető fél fizetési műveleteinek kezdeményezéséhez és feldolgozásához;

50. „elektronikus pénz”: a kibocsátóval szembeni követelés által megtestesített monetáris érték, amelyet elektronikusan tárolnak – ideértve a mágneses úton való tárolást – és pénzeszköz átadása ellenében bocsátanak ki fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet a kibocsátón kívül más természetes vagy jogi személy is elfogad;

51. „forgalmazó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében elektronikus pénzt forgalmaz vagy visszavált;

52. „elektronikuspénz-szolgáltatás”: elektronikuspénz-kibocsátás, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetése és elektronikuspénz-egységek átutalása;

53. „kereskedelmi név”: az a név, amelyet a kedvezményezett általában ***a kereskedelemben és üzleti tevékenységének hirdetése során*** használ a fizető fél számára történő azonosításra;

54. „ATM-üzemeltető”: bankjegykiadó automata olyan üzemeltetője, amely nem ***rendelkezik*** fizetési ***számlával***;

55. „elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi intézmény”: olyan pénzforgalmi intézmény, amely elektronikuspénz-kibocsátási, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetésével és elektronikuspénz-egységek átutalásával kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt, függetlenül attól, hogy az I. mellékletben említett szolgáltatásokat is nyújtja-e.

([40]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

([41]) A Bizottság 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. január 7.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézményekre vonatkozó tőkekövetelményekre alkalmazandó szabályozási technikai standardok tekintetében való kiegészítéséről (HL L 74., 2014.3.14., 8. o.).

55a. „elektronikus hírközlési szolgáltató”: az alábbi jogi aktusok hatálya alá tartozó szolgáltató:

a) az (EU) 2018/1972 irányelv (Európai Elektronikus Hírközlési Kódex); vagy

b) az (EU) 2022/2065 rendelet (a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály).

Az (1) bekezdés 39. pontjának alkalmazásában az EBH – figyelembe véve a piaci gyakorlatokat és az Unió-szerte használt különböző azonosítási módszereket – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák az egyedi azonosítóként használható módszerek átfogó listáját.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket...[e rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

II. CÍM

A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS A TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Általános szabályok

4. cikk

Hatály

(1) Ezt a címet az egyszeri fizetési műveletekre, a keretszerződésekre és az e szerződések hatálya alá tartozó fizetési műveletekre kell alkalmazni. Az ilyen egyszeri fizetési műveletekben, keretszerződésekben és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletekben részt vevő felek megállapodhatnak úgy is, hogy e cím részben vagy egészben nem alkalmazandó, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó.

(2) A tagállamok e címet a fogyasztókkal azonos módon alkalmazhatják a mikrovállalkozásokra.

(3) A tagállamok az (2) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályi rendelkezésekről e rendelet alkalmazásának kezdőnapjáig, az ilyen rendelkezéseket érintő minden későbbi módosításról pedig haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

5. cikk

Pénznem és a pénznemek közötti átváltás

(1) A fizetések a felek megegyezése szerinti pénznemben teljesítendők.

(2) Amennyiben a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást a fizetési művelet kezdeményezése előtt nyújtják, és ezt a szolgáltatást ATM-en keresztül vagy az értékesítés helyén nyújtják vagy a kedvezményezett nyújtja, a fizető félnek pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó fél köteles a fizető fél tudomására hozni az összes esedékes költséget, továbbá a fizetési műveletnél az átváltáshoz használt árfolyamot. ***E költségeknek tartalmazniuk kell az érintett központi bank által közzétett legfrissebb alkalmazandó átváltási árfolyamra felszámított bármely felárat is. A költségekre és az átváltási árfolyamra vonatkozó információt feltűnő helyen és áttekinthetően kell megjeleníteni a fizetési műveletnek a fizető fél által való engedélyezése előtt.***

(3) A fizető fél számára lehetővé kell tenni, hogy a fentiek alapján egyetértését adja a pénznemek közötti átváltási szolgáltatás igénybevételéhez.

6. cikk

Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás

(1) Amennyiben a kedvezményezett valamely meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért díjat számít fel vagy arra árengedményt biztosít, úgy a kedvezményezettnek a fizetési művelet kezdeményezése előtt ***világos, átlátható és akadálymentes formában*** tájékoztatnia kell erről a fizető felet.

(2) Amennyiben valamely meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért a pénzforgalmi szolgáltató vagy a műveletben részt vevő valamely más fél díjat számít fel, a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési művelet kezdeményezése előtt ***világos, átlátható és akadálymentes formában*** tájékoztatnia kell erről a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt.

(3) A fizető fél csak abban az esetben köteles az (1) és a (2) bekezdésben említett díjakat megfizetni, ha azok teljes összegét a fizetési művelet megkezdése előtt a tudomására hozták.

7. cikk

Készpénzfelvételi szolgáltatásokra vonatkozó tájékoztatási követelmények

Az (EU) … irányelv [PSD3] 38. cikkében említett készpénzfelvételi szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyek ***közvetlenül a készpénzfelvételi folyamat megkezdésekor***, valamint a tranzakció befejezésekor a készpénz átvételét követően ***áttekinthetően, jól kivehetően és érthetően*** tájékoztatják ügyfeleiket a díjakról***, beleértve az átváltási árfolyamot és az érintett központi bank által közzétett legfrissebb alkalmazandó átváltási árfolyamra felszámított bármely felárat is***.

8. cikk

A tájékoztatásért felszámított díjak

(1) Az e címben előírt tájékoztatásért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megegyezhet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére nyújtott kiegészítő vagy gyakoribb tájékoztatás, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján történő tájékoztatás díjáról.

(3) A (2) bekezdésben említett tájékoztatásért felszámított díjnak észszerűnek és a ▌ tényleges költségekhez mérten arányosnak kell lennie.

9. cikk

A tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó bizonyítási teher

A pénzforgalmi szolgáltatót terheli az arra vonatkozó bizonyítási teher, hogy az e címben meghatározott tájékoztatási követelményeket teljesítette.

10. cikk

Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetében

Az olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében, amelyek az adott keretszerződés értelmében kizárólag 50 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve amelyek ***250*** EUR fizetési korláttal bírnak vagy ***250*** EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak:

a) a 19., 20. és 24. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató csak a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzőiről tájékoztatja a fizető felet – ideértve a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjait, a felelősséget, a díjszabást és minden egyéb, a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges érdemi információt –, és jelzi, hogy a 20. cikkben meghatározott egyéb információk és feltételek hol érhetők el könnyen hozzáférhető módon;

b) a keretszerződést kötő felek megállapodhatnak arról, hogy a 22. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a 19. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon javaslatot tenni a keretszerződés feltételeinek megváltoztatására;

c) a keretszerződést kötő felek megállapodhatnak arról, hogy a 25. és a 26. cikktől eltérve a fizetési művelet teljesítését követően:

i. a pénzforgalmi szolgáltató csupán olyan hivatkozást ad meg vagy tesz elérhetővé, amely alapján a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azonosítani tudja a fizetési műveletet, a fizetési művelet összegét, és az azért felszámított díjakat; vagy több ugyanolyan típusú, ugyanazon kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet esetében tájékoztatást ad ezen fizetési műveletek teljes összegéről és az ezen fizetési műveletek után felszámított díjak teljes összegéről;

ii. a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles az i. alpontban említett információkat megadni vagy elérhetővé tenni, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt névtelenül használják, vagy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató számára ez technikailag nem megoldható. A pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a fizető fél számára a tárolt pénzösszeg nagyságának ellenőrzési lehetőségét.

2. FEJEZET

Egyszeri fizetési műveletek

11. cikk

Hatály

(1) Ezt a fejezetet a keretszerződés hatálya alá nem tartozó egyszeri fizetési műveletekre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben egyszeri fizetési műveletre szóló fizetési megbízás adására keretszerződés hatálya alá tartozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel kerül sor, a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles olyan tájékoztatást adni vagy elérhetővé tenni, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egy másik pénzforgalmi szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján már megkapott, vagy amelyet azon keretszerződés értelmében a jövőben megkap.

12. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

(1) Mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt egyszeri fizetési műveletre vonatkozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató könnyen hozzáférhető módon elérhetővé teszi a 13. cikkben meghatározott, az általa nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó információkat és feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére a pénzforgalmi szolgáltató az információkat és a feltételeket köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón átadni. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel, világos és érthető formában kell megfogalmazni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

(2) Amennyiben az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötése a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére olyan távközlési eszköz használatával történt, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően kell teljesítenie.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatók úgy is teljesíthetik az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeiket, hogy átadják a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szolgáltatási szerződés tervezetének vagy a fizetési megbízás tervezetének egy példányát, amely tartalmazza a 13. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

13. cikk

Információk és feltételek

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók ***áttekinthetően, jól kivehetően és könnyen érthetően*** a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők rendelkezésére bocsátják ***legalább*** a következő információkat és feltételeket:

a) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a fizetési megbízás megfelelő megadásához vagy teljesítéséhez meg kell adnia;

b) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje;

c) az a becsült időpont, amikor az átutalások és készpénzátutalási műveletek összege beérkezik a kedvezményezett Unión kívüli pénzforgalmi szolgáltatójához;

d) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a pénzforgalmi szolgáltató részére fizetendő összes díj és adott esetben a díjak részletezése;

e) adott esetben a fizetési műveletben alkalmazandó tényleges vagy referencia-árfolyam;

f) adott esetben az átutalási és készpénzátutalási ügyletekkel kapcsolatos pénznemek közötti átváltás díjának becsült összege, ***az (EU) 2016/1011 rendeletnek megfelelő, külföldi pénznemben kifejezett referencia-árfolyamhoz*** képest számított százalékos kulcs formájában***, valamint a fizető fél pénznemében tényleges pénzértékben*** kifejezve; ***Ezeket a díjakat legkésőbb akkor meg kell jeleníteni, amikor a fizető fél engedélyezi a fizetési műveletet***;

g) a 90., a 94. és a 95. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre álló alternatív vitarendezési eljárások.

(2) Ezenfelül a fizetéskezdeményezési szolgáltató a fizetés kezdeményezése előtt egyértelmű és átfogó információkat közöl a fizető féllel vagy tesz hozzáférhetővé a fizető fél számára a következőkre vonatkozóan:

a) a fizetéskezdeményezési szolgáltató neve, központi ügyintézési helyének címe, adott esetben az abban a tagállamban található pénzforgalmi közvetítőjének vagy fióktelepének címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatást kínálja, továbbá minden egyéb olyan elérhetőség – többek között elektronikus levelezési cím –, amely a fizetéskezdeményezési szolgáltatóval való kapcsolattartás szempontjából lényeges; valamint

b) az e rendelet szerint kijelölt illetékes hatóság elérhetősége.

(3) Adott esetben a 20. cikkben meghatározott minden egyéb releváns információt és feltételt könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára.

14. cikk

A fizető fél és a kedvezményezett részére a fizetési megbízás adását követően nyújtandó tájékoztatás

Amikor fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül fizetési megbízás adására kerül sor, a fizetéskezdeményezési szolgáltató a megbízást követően haladéktalanul a fizető fél és adott esetben a kedvezményezett rendelkezésére bocsátja vagy számukra elérhetővé teszi a következő adatokat:

a) megerősítés a fizetési megbízásnak a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójánál történt, sikeres megadásáról;

b) a fizető fél és a kedvezményezett számára a fizetési művelet azonosítását és adott esetben a kedvezményezett számára a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

c) a fizetési művelet összege;

d) adott esetben a műveletért a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak fizetendő díjak összege, valamint adott esetben ezen díjak összegének részletezése.

15. cikk

A fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójának tájékoztatása fizetéskezdeményezési szolgáltatáson keresztül adott fizetési megbízás esetén

Amikor fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül fizetési megbízás adására kerül sor, a fizetéskezdeményezési szolgáltató közli a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójával a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozást.

16. cikk

A fizető fél részére a fizetési megbízás átvételét követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 12. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon köteles a fizető fél számára átadni vagy elérhetővé tenni az általa nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó összes alábbi adatot:

a) a fizető fél számára a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizető fél számára a kedvezményezett egyértelmű azonosításához szükséges információk, beleértve a kedvezményezett kereskedelmi nevét is;

b) a fizetési művelet összege a fizetési megbízásban szereplő pénznemben kifejezve;

c) a fizető fél által a fizetési műveletért fizetendő díjak összege, és adott esetben ezen díjak összegének részletezése;

d) adott esetben a fizetési művelet során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam vagy erre történő hivatkozás, amennyiben ez az árfolyam különbözik a 13. cikk (1) bekezdésének e) pontjával összhangban megadott árfolyamtól, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;

e) a fizetési megbízás átvételének napja.

17. cikk

A kedvezményezett részére a teljesítést követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 12. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon köteles a kedvezményezett számára átadni vagy elérhetővé tenni az általa nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó alábbi adatok mindegyikét:

a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a pénzeszköz a kedvezményezett rendelkezésére áll;

c) a kedvezményezett által a fizetési műveletért fizetendő díjak összege, és adott esetben ezen díjak összegének részletezése;

d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;

e) a jóváírás értéknapja.

3. FEJEZET

Keretszerződések

18. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a keretszerződés hatálya alá tartozó fizetési műveletekre kell alkalmazni.

19. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

(1) Kellő időben azelőtt, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt bármilyen keretszerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató papíron vagy egyéb tartós adathordozón a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátja a 20. cikkben meghatározott információkat és feltételeket. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel, világos és érthető formában kell megfogalmazni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

(2) Amennyiben a keretszerződést a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére olyan távközlési eszköz használatával kötötték, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a keretszerződés megkötését követően kell teljesítenie.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatók úgy is teljesíthetik az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségeiket, hogy átadják a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek a keretszerződés tervezetének egy példányát, amely tartalmazza a 20. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

20. cikk

Információk és feltételek

A pénzforgalmi szolgáltató ***áttekinthetően, jól kivehetően és érthetően*** a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátja az alábbi információkat és feltételeket:

a) a pénzforgalmi szolgáltatót illetően:

i. a pénzforgalmi szolgáltató neve, központi ügyintézési helyének címe, valamint adott esetben az abban a tagállamban található pénzforgalmi közvetítőjének, forgalmazójának vagy fióktelepének címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatást kínálja, továbbá minden egyéb olyan cím – többek között e-mail cím –, amely a pénzforgalmi szolgáltatóval való kapcsolattartás szempontjából lényeges;

ii. az (EU) … irányelv [PSD3] alapján kijelölt illetékes felügyeleti hatóságok adatai, valamint az említett irányelv 17. és 18. cikkében meghatározott nyilvántartás vagy a pénzforgalmi szolgáltató engedélyét tartalmazó bármely egyéb nyilvános nyilvántartás adatai, továbbá a nyilvántartási szám, illetve az adott nyilvántartásban azonosításra szolgáló, ezzel egyenértékű azonosítási mód;

b) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételét illetően:

i. a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás fő jellemzőinek a leírása;

ii. azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a fizetési megbízás megfelelő megadásához vagy teljesítéséhez meg kell adnia;

iii. a 49. és a 66. cikkel összhangban a fizetési megbízás adásának, vagy a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges engedély megadásának, illetve visszavonásának formája és az ezekre vonatkozó eljárás;

iv. a fizetési megbízás átvételének a 64. cikkel összhangban meghatározott időpontjára vonatkozó hivatkozás, valamint – amennyiben van ilyen – a pénzforgalmi szolgáltató által az adott munkanapi átvételre megállapított végső határidő;

v. a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje;

vi. az a becsült időpont, amikor az átutalások összege beérkezik a kedvezményezett Unión kívüli pénzforgalmi szolgáltatójához;

vii. arra vonatkozó információ, hogy az 51. cikk (1) bekezdésének megfelelően van-e lehetőség a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával kapcsolatosan fizetési korlátokban történő megállapodásra;

viii. több kártyamárkás kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek az (EU) 2015/751 rendelet 8. cikke szerinti jogai;

c) a díjakat, a kamatlábakat és az átváltási árfolyamokat illetően:

i. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a pénzforgalmi szolgáltatónak fizetendő díjak összege – ideértve az e rendelet alapján nyújtandó vagy rendelkezésre bocsátandó információk közlésének módjával és gyakoriságával összefüggő díjakat is –, valamint adott esetben ezen díjak összegének részletezése;

ii. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők által a pénzforgalmi szolgáltatójuknak a következők által üzemeltetett ***uniós*** bankjegykiadó automatákból (ATM) történő készpénzfelvételért esetlegesen fizetendő valamennyi díj:

1. saját pénzforgalmi szolgáltatójuk;

▌

3. olyan ATM-hálózathoz tartozó pénzforgalmi szolgáltató, amellyel a szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatója szerződéses jogviszonyban áll;

4. a készpénzfelvételi szolgáltatáshoz kapcsolódóan fizetési számla vezetését nem végző ATM-szolgáltató;

iii. adott esetben a fizetési művelet során alkalmazandó kamatlábak és átváltási árfolyamok, vagy – referencia-kamatláb és referencia-árfolyam használata esetén – a tényleges kamatra vonatkozó számítási módszer, valamint a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam megállapítására használt releváns időpont, index vagy alap;

iv. megállapodás esetén a 22. cikk (3) bekezdésével összhangban a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam változásának azonnali alkalmazása és a változásokkal összefüggő tájékoztatási követelmények;

v. adott esetben az átutalással kapcsolatos, pénznemek közötti átváltási szolgáltatások díjának becsült összege ***tényleges pénzértékben teljes összegként kifejezve, és az (EU) 2016/1011 rendeletnek megfelelő, külföldi pénznemben kifejezett referencia-árfolyamhoz*** képest számított százalékos kulcs. ***Ezeket a díjakat és a százalékos felárat a tranzakciónak a fizető fél általi végleges teljesítése előtt egyértelműen fel kell tüntetni a fizető fél hazai pénznemében;***

d) a kommunikációt illetően:

i. adott esetben a kommunikáció módja – ideértve a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által használt berendezésre és szoftverre vonatkozó technikai követelményeket is –, amelyben a felek az e rendelet szerinti információtovábbítás vagy értesítés céljából megállapodtak;

ii. az e rendelet által előírt információk átadásának vagy elérhetővé tételének módja és gyakorisága;

iii. az a nyelv vagy nyelvek, amely(ek)en a keretszerződést megkötik és amely(ek)en a szerződéses jogviszony fennállása alatt a kommunikáció folyik;

iv. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azon joga, hogy a keretszerződés szerződési feltételeit, az információkat és a feltételeket a 21. cikknek megfelelően megkapja;

e) a védintézkedéseket és a korrekciós intézkedéseket illetően:

i. adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök biztonságos tárolása érdekében teendő intézkedések leírása, valamint annak leírása, hogy hogyan kell az 52. cikk b) pontjának alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatót értesíteni;

ii. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltató általi, vélt vagy valós csalás vagy biztonsági fenyegetések esetében történő értesítésére szolgáló biztonságos eljárás;

iii. megállapodás esetén azok a feltételek, amelyek mellett – az 51. cikkel összhangban – a pénzforgalmi szolgáltató fenntartja magának a jogot a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására;

iv. az 57. cikk (5) bekezdésével, az 59. cikk (3) bekezdésével és a 60. cikkel összhangban a fizető fél felelőssége, ideértve az adott összegre vonatkozó információkat is;

v. az, hogy az 54. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek milyen módon és mikor kell értesítenie a pénzforgalmi szolgáltatót és a rendőrséget az 59. cikkben említett, személyazonossággal való visszaéléssel elkövetett csalás, a nem engedélyezett, vagy hibásan kezdeményezett vagy hibásan teljesített fizetési művelet vagy az olyan engedélyezett átutalás esetén, amelyet a név és az egyedi azonosító megfelelését ellenőrző szolgáltatás helytelen alkalmazását vagy személyazonossággal való visszaéléssel elkövetett csalást követően hajtottak végre;

vi. a pénzforgalmi szolgáltatónak az 56. cikkel összhangban a nem engedélyezett fizetési műveletekért, az 57. cikkel összhangban a név és az egyedi azonosító megfelelését ellenőrző szolgáltatás helytelen alkalmazásáért, valamint az 59. cikkel összhangban a személyazonossággal való visszaéléssel elkövetett csalásért viselt felelőssége;

vii. a 75. és a 76. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési műveletek kezdeményezéséért és teljesítéséért viselt felelőssége;

viii. a visszatérítési feltételek a 62. és 63. cikkel összhangban;

f) a keretszerződés módosítását és felmondását illetően:

i. megállapodás esetén arra vonatkozó információ, hogy a feltételeknek a 22. cikk szerinti módosítását elfogadottnak kell tekinteni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részéről, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy a módosítást nem fogadja el;

ii. a keretszerződés időtartama;

iii. a 22. cikk (1) bekezdésével és a 23. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek a keretszerződés felmondásához való joga és a felmondással kapcsolatos minden más megállapodás;

g) a jogorvoslatot illetően:

i. a keretszerződésre alkalmazandó jogra vagy az illetékes bíróságra vonatkozó szerződési kikötések;

ii. a 90., a 94. és a 95. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre álló alternatív vitarendezési eljárások.

21. cikk

A keretszerződés feltételeinek és a keretszerződéssel kapcsolatos információknak a hozzáférhetősége

A szerződéses jogviszony fennállása alatt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek bármikor jogában áll, hogy kérésre papíron vagy egyéb tartós adathordozón megkapja a keretszerződés szerződéses feltételeit, valamint a 20. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

22. cikk

A keretszerződés feltételeinek módosítása

(1) A pénzforgalmi szolgáltató a keretszerződés, valamint a 20. cikkben meghatározott információk és feltételek bármilyen módosítására a 19. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon tesz javaslatot, legkésőbb két hónappal a módosítás bevezetésének javasolt időpontja előtt. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a módosítás bevezetésének javasolt időpontját megelőzően elfogadhatja vagy elutasíthatja a módosítást.

(2) A 20. cikk f) pontja i. alpontjának megfelelő esetben a pénzforgalmi szolgáltató tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt arról, hogy ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a módosítás hatálybalépésének javasolt időpontját megelőzően nem jelzi a pénzforgalmi szolgáltatónak, hogy a módosítást nem fogadja el, akkor úgy kell tekinteni, hogy elfogadta azt. A pénzforgalmi szolgáltatónak arról is tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt, hogy ha az elutasítja az említett módosítást, akkor a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek bármikor jogában áll díjmentesen, azonnali hatállyal felmondani a keretszerződést, egészen addig az időpontig, amikor a javasolt módosítás hatályba lépett volna.

(3) A pénzforgalmi szolgáltató értesítés nélkül azonnal alkalmazhatja a kamatlábak vagy átváltási árfolyamok változásait, feltéve, hogy a keretszerződésben a felek ezt a jogot kikötötték és a kamatláb- vagy átváltásiárfolyam-változások 20. cikk c) pontjának iii. és iv. alpontjával összhangban megállapított referencia-kamatlábon vagy referencia-árfolyamon alapulnak. A pénzforgalmi szolgáltató a 19. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon a lehető leghamarabb tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt a kamatlábváltozásról, kivéve akkor, ha a felek az információknak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részére meghatározott gyakorisággal vagy módon történő eljuttatásáról vagy elérhetővé tételéről állapodtak meg. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára kedvezőbb kamatlábakat vagy árfolyamokat azonban a pénzforgalmi szolgáltató értesítés nélkül is alkalmazhatja.

(4) A pénzforgalmi szolgáltató semleges, a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők tekintetében megkülönböztetésmentes módon számítja ki és hajtja végre a fizetési műveletekben alkalmazott kamatláb vagy árfolyam változásait.

23. cikk

A keretszerződés felmondása

(1) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő bármikor felmondhatja a keretszerződést, kivéve, ha a felek felmondási időben állapodtak meg. A felmondási idő nem haladhatja meg az egy hónapot.

(2) A ***három*** hónapnál rövidebb ideje fennálló szerződéseket kivéve a keretszerződés felmondása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára díjmentes. A keretszerződés megszüntetésével járó bármilyen díjnak megfelelőnek és költségarányosnak kell lennie. Ha a keretszerződés értelmében a pénzforgalmi szolgáltatásokat olyan technikai szolgáltatásokkal együtt kínálják, amelyek célja a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának támogatása, és azokat a pénzforgalmi szolgáltató vagy a pénzforgalmi szolgáltatóval partneri viszonyban álló harmadik fél nyújtja, az ilyen technikai szolgáltatásokra a keretszerződés felmondási díjakra vonatkozó ugyanazon követelményei vonatkoznak.

(3) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató a határozatlan időre kötött keretszerződést a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározottakkal azonos módon, legalább ***három*** hónapos felmondási idővel megszüntetheti.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatásokért rendszeresen fizetendő díjak tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek kizárólag a szerződés megszüntetéséig arányosan esedékes részt kell megfizetnie. Amennyiben a díjfizetés előre történik, úgy a díjfizetés arányos részét a pénzforgalmi szolgáltató visszatéríti.

(5) E cikk rendelkezései nem érintik a feleknek a keretszerződés érvényesíthetetlenségére vagy érvénytelenné nyilvánítására vonatkozó jogait szabályozó tagállami törvényeket és rendeleteket.

(6) A tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőkre nézve kedvezőbb felmondási rendelkezéseket is megállapíthatnak. ***E rendelkezések célkitűzéseit össze kell hangolni e rendelettel, és azokról tájékoztatni kell a Bizottságot.***

(7) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig értesítik a Bizottságot a (6) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályaik rendelkezéseiről. Az ilyen rendelkezések minden későbbi módosításáról haladéktalanul értesítést küldenek.

24. cikk

Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás

A fizető fél által keretszerződés hatálya alatt kezdeményezett egyedi fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatónak – amennyiben a fizető fél az adott fizetési műveletre vonatkozóan ilyen kéréssel fordul hozzá – konkrét tájékoztatást kell adnia a következők mindegyikéről:

a) a maximális teljesítési időről;

b) a fizető fél által fizetendő összes díjról***, a fizetés pénznemében kifejezve, és adott esetben az alkalmazandó átváltási árfolyam feletti felárról az (EU) 2016/1011 rendeletnek megfelelő, külföldi pénznemben kifejezett referencia-árfolyamhoz képest számított százalékos kulcs formájában***;

c) adott esetben a díjak összegének bontásáról, ***mielőtt a fizető fél végrehajtja a fizetést.***

25. cikk

Az egyedi fizetési műveletekről a fizető fél részére nyújtandó tájékoztatás

(1) Miután valamely egyedi fizetési művelet összegével a fizető fél számláját megterhelték, vagy – amennyiben a fizető fél nem használ fizetési számlát – a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója köteles a 19. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátani minden következő információt:

a) a fizető fél számára az egyes fizetési műveletek azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a kedvezményezett egyértelmű azonosításához szükséges információk, beleértve a kedvezményezett kereskedelmi nevét is;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a fizető fél fizetési számláját megterhelik, illetve amely a fizetési megbízásban szerepel;

c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő díjak összege, valamint adott esetben ezen díjak összegének részletezése, vagy a fizető fél által fizetendő kamat;

d) adott esetben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;

e) a terhelés értéknapja vagy a fizetési megbízás átvételének napja.

(2) A keretszerződésnek tartalmaznia kell olyan kikötést, aminek értelmében a fizető fél kérheti, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, díjmentesen és megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a fizető fél az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legalább havonta egyszer, díjmentesen, papíron vagy más tartós adathordozón tájékoztatást nyújtani.

(4) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig értesítik a Bizottságot a (3) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályaik rendelkezéseiről. Az ilyen rendelkezések minden későbbi módosításáról haladéktalanul értesítést küldenek.

26. cikk

Az egyedi fizetési műveletekről a kedvezményezett részére nyújtandó tájékoztatás

(1) Az egyedi fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója köteles a 19. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani minden következő információt:

a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;

b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben az a kedvezményezett fizetési számláján jóváírásra kerül;

c) a fizetési műveletért fizetendő díjak összege és adott esetben ezen díjak összegének részletezése, vagy a kedvezményezett által fizetendő kamat;

d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;

e) a jóváírás értéknapja.

(2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a kedvezményezett az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legalább havonta egyszer, díjmentesen, papíron vagy más tartós adathordozón tájékoztatást nyújtani.

(4) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig értesítik a Bizottságot a (3) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályaik rendelkezéseiről. Az ilyen rendelkezések minden későbbi módosításáról haladéktalanul értesítést küldenek.

III. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁS NYÚJTÁSÁVAL ÉS IGÉNYBEVÉTELÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

1. FEJEZET

Közös rendelkezések

27. cikk

Hatály

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodhatnak úgy is, hogy a 28. cikk (1) bekezdése, a 49. cikk (7) bekezdése, valamint az 55., a 60., a 62., a 63., a 66., a 75. és a 76. cikk részben vagy egészben nem alkalmazandó. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató az 54. cikkben megállapítottól eltérő határidőben is megállapodhatnak.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó, a 95. cikk nem alkalmazandó.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e címben foglalt rendelkezéseket a mikrovállalkozásokra a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni. ***E rendelkezéseknek teljes mértékben összhangban kell lenniük e rendelettel és annak célkitűzéseivel, és azokat közölni kell a Bizottsággal.***

(4) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig értesítik a Bizottságot a (2) és a (3) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályaik rendelkezéseiről. Az ilyen rendelkezések minden későbbi módosításáról haladéktalanul értesítést küldenek.

28. cikk

Felszámítható díjak

(1) Az ebben a címben előírt tájékoztatási kötelezettségek teljesítéséért vagy korrekciós és megelőző intézkedésekért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé, kivéve, ha arról a 65. cikk (1) bekezdése, a 66. cikk (5) bekezdése és a 74. cikk (4) bekezdése másként rendelkezik. Ez esetben a díj nagyságának a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát kell képeznie, és észszerűnek, valamint a tényleges ***költségekkel*** arányosnak kell lennie.

(2) Az Unión belül végzett fizetési műveletek esetében, amennyiben mind a fizető fél, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión belül található, illetve a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unión belül található, a kedvezményezett fizeti a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető fél pedig a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.

(3) A kedvezményezett nem számíthat fel díjat a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatáért.

(3a) Amennyiben egy bankjegykiadó automata (ATM) üzemeltetője az Unióban hitelintézetként vagy pénzforgalmi szolgáltatóként engedélyezve van, és készpénzfelvételi szolgáltatásokat nyújt, az üzemeltetőnek tájékoztatást kell nyújtania vagy rendelkezésre bocsátania a rögzített összegű díjakról a készpénzfelvétel folyamat megkezdésekor, különösen a felhasználó kártyájának az ATM-be való behelyezésekor vagy ahhoz való hozzáérintésekor vagy azt megelőzően. Minden ilyen rögzített összegű díjat pénzértéken kell megjeleníteni, és biztosítani kell, hogy a felhasználó átlátható, megkülönböztethető és érthető módon tájékoztatást kapjon az adott ATM üzemeltetője által a készpénzfelvételért felszámított rögzített összegű díjakról, függetlenül a használt bankkártya eredetétől.

(3b) A pénzforgalmi szolgáltató nem akadályozhatja meg a kedvezményezettet abban, hogy a fizető félnek árengedményt nyújtson, vagy más módon egy adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára ösztönözze.

I

29. cikk

A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre és az elektronikus pénzre vonatkozó eltérés

(1) Az olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 50 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve vagy ***250*** EUR fizetési korláttal bírnak, vagy ***250*** EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltatók megállapodhatnak a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőkkel a következőkről:

a) az 52. cikk b) pontja, az 53. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja, továbbá a 60. cikk (4) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltása vagy további használatának megakadályozása nem lehetséges;

b) az 55. és az 56. cikk, valamint a 60. cikk (1) és (4) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt névtelenül használják, vagy a pénzforgalmi szolgáltató kizárólag a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jellegéből szervesen következő egyéb okokból nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítsa, hogy a fizetési műveletet engedélyezték;

c) a 65. cikk (1) bekezdésétől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles értesíteni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt a fizetési megbízás visszautasításáról, amennyiben a teljesítés elmaradása a körülményekből egyértelműen következik;

d) a 66. cikktől eltérve a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást, miután továbbította azt vagy engedélyezte a fizetési megbízás kedvezményezett felé történő teljesítését;

e) a 69. és a 70. cikktől eltérve egyéb teljesítési időtartamok alkalmazandók.

(2) Az 56. és a 60. cikket az elektronikus pénzre is alkalmazni kell, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs lehetősége a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására, illetve annak a fizetési számlának a befagyasztására, amelyen az elektronikus pénzt tárolják. A tagállamok ezt az eltérési lehetőséget az elektronikus pénz tárolására használt fizetési számlákra, vagy bizonyos értékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre korlátozhatják.

(3) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig értesítik a Bizottságot a (2) bekezdésnek megfelelően elfogadott jogszabályaik rendelkezéseiről. Az ilyen rendelkezések minden későbbi módosításáról haladéktalanul értesítést küldenek.

30. cikk

Az elektronikus pénz kibocsátása és visszaválthatósága

(1) Az elektronikuspénz-kibocsátók pénzeszközök átvétele ellenében névértéken bocsátják ki az elektronikus pénzt.

(2) Az elektronikuspénz-kibocsátó az elektronikuspénz-birtokos kérésére bármikor névértéken visszaváltja a birtokában lévő elektronikus pénz monetáris értékét.

(3) Az elektronikuspénz-kibocsátó és az elektronikuspénz-birtokos közötti szerződés egyértelműen és világosan meghatározza a visszaváltás feltételeit, beleértve az arra vonatkozó esetleges díjakat, és az elektronikuspénz-birtokost tájékoztatni kell e feltételekről még azt megelőzően, hogy őt bármilyen szerződés vagy ajánlat kötelezné.

(4) Az elektronikus pénz visszaváltása esetén csak akkor számítható fel díj, ha azt a szerződésben a (3) bekezdéssel összhangban rögzítették, és kizárólag a következő esetek valamelyike áll fenn:

a) ha az elektronikuspénz-birtokos a szerződés megszűnését megelőzően kér visszaváltást;

b) ha a szerződésben lejárati időt rögzítenek, és az elektronikuspénz-birtokos ezen időpont előtt felmondja a szerződést;

c) ha a visszaváltást a szerződés lejártát követően legalább egy évvel kérik.

Az ilyen díjnak arányosnak és összemérhetőnek kell lennie az elektronikuspénz-kibocsátó ténylegesen felmerült költségeivel.

(5) Ha a szerződés megszűnését megelőzően az elektronikuspénz-birtokos visszaváltást kér, akkor kérheti az elektronikus pénz teljes vagy részleges visszaváltását.

(6) Ha a visszaváltást az elektronikuspénz-birtokos a szerződés megszűnésének napján vagy a megszűnést követően legkésőbb egy évvel kéri, az elektronikus pénz kibocsátója:

a) visszatéríti az elektronikus pénz teljes monetáris értékét; vagy

b) visszaváltja az elektronikuspénz-birtokos által követelt valamennyi pénzeszközt, ha a pénzforgalmi intézmény egy vagy több, az (EU) XXX irányelv [PSD3] 10. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységet folytat, és előre nem meghatározható, hogy az elektronikuspénz-birtokosok a pénzeszközök mely arányát fogják elektronikus pénzként használni.

(7) A (4), (5) és (6) bekezdés ellenére, a fogyasztótól eltérő, elektronikus pénzt elfogadó személy visszaváltásra vonatkozó jogára az elektronikuspénz-kibocsátó és ezen személy között létrejött szerződéses megállapodás vonatkozik.

(8) Az elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi intézmény az elektronikuspénz-birtokos számára nem fizethet kamatot és nem teljesíthet egyéb, az elektronikus pénz birtoklásának időtartamához kapcsolódó juttatást.

2. FEJEZET

Részvétel fizetési rendszerekben és hozzáférés a hitelintézetnél vezetett számlához

31. cikk

Részvétel fizetési rendszerekben

(1) A fizetésirendszer-üzemeltetőknek objektív, megkülönböztetéstől mentes, átlátható és arányos szabályokkal kell rendelkezniük a jogi személynek minősülő engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési rendszerben való részvételére vonatkozóan. A fizetésirendszer-üzemeltetők nem akadályozhatják a fizetési rendszerben való részvételt a konkrét kockázatok – többek között adott esetben a kiegyenlítési kockázat, a működési kockázat, a hitelkockázat, a likviditási kockázat és az üzleti kockázat – kivédéséhez, illetve a fizetési rendszer pénzügyi és működési stabilitásának védelméhez szükségesnél nagyobb mértékben.

(2) A fizetésirendszer-üzemeltető nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az adott fizetési rendszerben való részvételre vonatkozó szabályait és eljárásait, valamint a részvételre jelentkezők kockázatértékeléséhez általa alkalmazott kritériumokat és módszertant.

(3) A pénzforgalmi szolgáltató részvételi kérelmének kézhezvételekor a pénzforgalmi rendszerüzemeltető értékeli a kérelmező pénzforgalmi szolgáltató számára a rendszerben való részvétel biztosításának releváns kockázatait. A pénzforgalmi rendszerüzemeltető csak akkor tagadhatja meg a részvételt a kérelmező pénzforgalmi szolgáltatótól, ha a kérelmező az (1) bekezdésben említettek szerint kockázatot jelent a rendszerre nézve. A fizetésirendszer-üzemeltető írásban értesíti a kérelmező pénzforgalmi szolgáltatót a részvételi jelentkezés elfogadásáról vagy elutasításáról, elutasítás esetén azt teljes körűen megindokolja.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó a kizárólag ugyanazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatókból álló fizetési rendszerekre.

(5) A fizetésirendszer-üzemeltetők nem alkalmazzák az alábbi követelmények egyikét sem:

a) a más fizetési rendszerekben való tényleges részvételt korlátozó szabályok;

b) olyan szabályok, amely megkülönböztetést tesznek az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók között vagy a nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók között a tagok jogai, kötelezettségei vagy jogcímei szerint;

c) az intézményi formára vonatkozó korlátozás.

(6) Annak a fizetési rendszernek a résztvevője, amely lehetővé teszi egy, a fizetési rendszerben részt nem vevő, engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy az adott fizetési rendszeren keresztül átutalási megbízást küldjön, kérés esetén objektív, arányos, átlátható és megkülönböztetésmentes módon biztosítja ugyanezt a lehetőséget a többi engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató számára. Az ilyen kérelem elutasítása esetén a fizetési rendszer résztvevőjének az elutasítást teljeskörűen meg kell indokolnia a kérelmező pénzforgalmi szolgáltató számára.

(7) Az eurorendszer felvigyázási körébe nem tartozó fizetési rendszerek esetében a 795/2014/EU rendelet értelmében a tagállamok kijelölik a fizetési rendszerek felvigyázásáért felelős illetékes hatóságot, amely biztosítja az (1), (3), (5) és (6) bekezdésnek a nemzeti joguk hatálya alá tartozó fizetési rendszerek általi végrehajtását.

32. cikk

Fizetési számlák hitelintézetek általi biztosítása pénzforgalmi intézményeknek

(1) A hitelintézet csak ***objektív, megkülönböztetésmentes és arányos indokok alapján, különösen*** az alábbi esetekben tagadhatja meg a pénzforgalmi intézmény, annak a pénzforgalmi közvetítője vagy forgalmazója, illetve a pénzforgalmi intézményi engedélyt kérő számára fizetési számla nyitását, vagy zárhatja le az előzőleg nyitott számlát:

a) a hitelintézetnek komoly oka van feltételezni, hogy a kérelmező hibás pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási ellenőrzéseket végez, vagy hogy akár a kérelmező, akár annak ügyfelei jogellenes tevékenységet folytatnak;

b) a kérelmező ***súlyos*** szerződésszegést követ vagy követett el egy számlával kapcsolatban;

c) a hitelintézet elégtelen információt és hiányos dokumentációt kapott a kérelmezőtől ***az e bekezdésben meghatározott kérdésekkel kapcsolatban;***

d) a számlaigénylő vagy annak üzleti modellje túlzott kockázati profilt mutat;

▌

ea) az illetékes hatóság elutasította a pénzforgalmi intézményként való működést lehetővé tevő engedély kiadását vagy visszavonta az engedélyt.

Ha a hitelintézet e bekezdéssel összhangban a fizetési számla lezárásáról dönt, a számla lezárása a legalább négy hónapos felmondási idő lejártával lép hatályba, kivéve, ha a fizetési számlát csalással kapcsolatos vagy jogellenes tevékenységekkel összefüggő okok miatt zárják le.

(2) Az (1) bekezdés alapján a pénzforgalmi közvetítőnek vagy forgalmazónak biztosított jogok kizárólag a pénzforgalmi intézmény nevében történő pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására adhatók meg.

(3) A hitelintézet értesíti a pénzforgalmi intézményt, annak pénzforgalmi közvetítőit vagy forgalmazóit, illetve a pénzforgalmi intézményként való működést lehetővé tevő engedélyt kérelmezőt a pénzforgalmi intézmény, annak pénzforgalmi közvetítője vagy forgalmazója, illetve a pénzforgalmi intézményként való működést lehetővé tevő engedélyt kérelmező számára a fizetési számla megnyitásának megtagadására vagy lezárására vonatkozó döntésről; döntését megfelelően megindokolja. Az indokolásnak a hitelintézet által értékelt, az adott pénzforgalmi intézmény, annak pénzforgalmi közvetítői vagy forgalmazói tevékenysége vagy tervezett tevékenysége által jelentett kockázatokra kell korlátozódnia, és nem lehet általános jellegű.

(3a) Az (1) bekezdés alapján a pénzforgalmi közvetítőnek vagy forgalmazónak biztosított jogok kizárólag a pénzforgalmi intézmény nevében történő pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására adhatók meg. Az illetékes hatóságok összesített adatokat tesznek közzé a fizetési számlák elutasítására és lezárására vonatkozóan.

(4) Hitelintézet hozzáférésre vonatkozó elutasító döntésével vagy a pénzforgalmi számlaszolgáltatás lezárására vonatkozó döntésével érintett pénzforgalmi intézmény, annak pénzforgalmi közvetítője vagy forgalmazója, vagy a pénzforgalmi intézményként való működést lehetővé tevő engedély kérelmezője fellebbezést nyújthat be az illetékes hatósághoz.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az e cikk (3) bekezdésében említett értesítés és indoklás harmonizált formátumát és az azokban szerepeltetendő információkat***, valamint az objektív, megkülönböztetésmentes indokokat és azokat a helyzeteket, amikor a hitelintézet elutasíthatja a fizetési számla nyitását vagy lezárhatja a fizetési számlát adott pénzforgalmi intézmény, annak pénzforgalmi közvetítője vagy forgalmazója, vagy a pénzforgalmi intézményként való működést lehetővé tevő engedély kérelmezője tekintetében. Ezek a szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozzák az illetékes hatóságok által az e cikk (4) bekezdése alapján hozzájuk benyújtott fellebbezések tekintetében követendő harmonizált célkitűzéseket, hatásköröket és eljárást is.***

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: egy évvel a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

3. FEJEZET

Számlainformációs és fizetéskezdeményezési szolgáltatás

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS ELVEK

33. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők jogai

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók nem akadályozhatják meg a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket abban, hogy az I. melléklet 6. pontjában említett fizetéskezdeményezési szolgáltatás igénybevételéhez fizetéskezdeményezési szolgáltatót vegyenek igénybe. Ez a kötelezettség a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő valamennyi, online elérhető pénzforgalmi számlájára vonatkozik.

(1a) A kedvezményezetteknek legalább egy olyan felármentes fizetési módot kell kínálniuk a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára, amely nem függ fizetéskezdeményezési szolgáltató igénybevételétől.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók nem akadályozhatják meg a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket abban, hogy igénybe vegyék az I. melléklet 7. pontjában említett számlainformációs szolgáltatást. Ez a kötelezettség a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő valamennyi, online elérhető pénzforgalmi számlájára vonatkozik.

(2a) A kereskedőknek, például a hitelezőknek és a biztosítási szolgáltatóknak kínálniuk kell olyan módot a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára adataik megosztására, amely nem függ számlainformációs szolgáltatók igénybevételétől.

(2b) Az (EU) 2016/679 rendelet sérelme nélkül a pénzforgalmi szolgáltatók világos és érthető módon tájékoztatják a fogyasztókat, ha olyan személyre szabott ajánlatot tesznek nekik, amely személyes adatok automatizált kezelésén alapul.

34. cikk

Szerződéses kapcsolatok

(1) A számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtását egyik fél sem kötheti ahhoz a feltételhez, hogy e célból szerződéses jogviszony álljon fenn az ilyen szolgáltatások nyújtói és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató között.

(2) Ha többoldalú szerződéses megállapodás van érvényben, és ha az e rendeletben szabályozott fizetésiszámla-adatok az adott többoldalú szerződéses megállapodás keretében is rendelkezésre állnak, a számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára az e rendeletben szabályozott fizetési számlaadatokhoz való hozzáférést mindenkor lehetővé kell tenni a többoldalú szerződéses megállapodás vonatkozó rendelkezésének hiányában is.

2. SZAKASZ

A SZÁMLAINFORMÁCIÓS ÉS A FIZETÉSKEZDEMÉNYEZÉSI SZOLGÁLTATÁSHOZ KAPCSOLÓDÓ ADATHOZZÁFÉRÉSI FELÜLETEK

35. cikk

Külön hozzáférési interfészek biztosítása

(1) Azok a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, amelyek a fizető félnek online hozzáférhető fizetési számlát kínálnak, legalább egy külön interfésszel rendelkeznek a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal való adatcsere céljából.

(2) A 38. és 39. cikk sérelme nélkül azok a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, amelyek a fizető félnek online elérhető fizetési számlát kínálnak, és az e cikk (1) bekezdésében említett külön interfészt hoztak létre, nem kötelesek állandó jelleggel egy másik interfészt is fenntartani a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal folytatott adatcsere céljából***, de mindig lehetővé kell tenniük az említett szolgáltatók számára az üzletmenet-folytonossághoz szükséges interfészekhez való hozzáférést***.

(3) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett külön interfészeik az európai vagy nemzetközi szabványügyi szervezetek, köztük az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) vagy a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) által kiadott kommunikációs standardokat használják. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók azt is biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett bármely külön interfész technikai specifikációjának dokumentációja meghatározza azokat a rutinokat, protokollokat és eszközöket, amelyekre a fizetéskezdeményezési szolgáltatóknak és a számlainformációs szolgáltatóknak szükségük van ahhoz, hogy szoftvereik és alkalmazásaik együtt tudjanak működni a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók rendszereivel. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók az engedélyezett fizetéskezdeményezési szolgáltatók, számlainformációs szolgáltatók vagy olyan pénzforgalmi szolgáltatók kérésére, amelyek illetékes hatóságuknál kérelmezték a vonatkozó engedélyt, díjmentesen és késedelem nélkül rendelkezésre bocsátják az (1) bekezdésben említett külön interfészük technikai specifikációjára vonatkozó dokumentációt, és a dokumentáció összefoglalóját nyilvánosan elérhetővé teszik a honlapjukon.

(4) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy – az olyan szükséghelyzetek kivételével, amelyek megakadályozzák őket ebben – az (1) bekezdésben említett külön interfészük technikai specifikációjának bármely változását előzetesen a lehető leghamarabb, és legalább 3 hónappal a változás végrehajtása előtt az engedélyezett fizetéskezdeményezési szolgáltatók, számlainformációs szolgáltatók vagy olyan pénzforgalmi szolgáltatók rendelkezésére bocsátják, amelyek illetékes hatóságuknál kérelmezték a vonatkozó engedélyt. A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók dokumentálják azokat a sürgős helyzeteket, amelyekben előzetes tájékoztatás nélkül változtatásokat hajtottak végre, és a dokumentációt kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják.

(5) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók honlapjukon negyedéves statisztikákat tesznek közzé a külön interfészük elérhetőségéről és teljesítményéről. A külön interfészek teljesítményét a sikeres számlainformáció-kérések számának a számlainformáció-kérések teljes számához viszonyított aránya alapján, valamint a sikeres fizetéskezdeményezési kérések számának és tranzakciós volumenének a fizetéskezdeményezési kérések teljes számához és tranzakciós volumenéhez viszonyított aránya alapján kell mérni.

(6) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók a külön interfészhez való kapcsolat és a működés tesztelése céljából támogatást is magában foglaló tesztelési eszközt bocsátanak rendelkezésre, amellyel az engedélyezett fizetéskezdeményezési szolgáltatók és számlainformációs szolgáltatók, vagy az olyan pénzforgalmi szolgáltatók, amelyek illetékes hatóságuknál kérelmezték a vonatkozó engedélyt, tesztelni tudják a pénzforgalmi szolgáltatás felhasználóknak történő nyújtásához használt szoftvereiket és alkalmazásaikat. Érzékeny fizetési adatok vagy egyéb személyes adatok a tesztelési eszközön keresztül nem oszthatók meg.

(7) Az azonosítás, hitelesítés vagy az adatelemek külön interfészen keresztüli cseréje során bekövetkező váratlan esemény vagy hiba esetén a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a váratlan esemény vagy hiba okait ismertető értesítő üzenet küldéséről gondoskodik a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak vagy a számlainformációs szolgáltatónak.

36. cikk

A külön adathozzáférési interfészekre vonatkozó követelmények

(1) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy a 35. cikk (1) bekezdésében említett külön interfész megfeleljen az alábbi biztonsági és teljesítménybeli követelményeknek:

a) a külön interfész kommunikációs munkameneteket hoz létre és tart fenn a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató, a számlainformációs szolgáltató, a fizetéskezdeményezési szolgáltató és bármely pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő között a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő hitelesítése során;

b) a külön interfész biztosítja a fizetéskezdeményezési szolgáltató vagy a számlainformációs szolgáltató által vagy rajta keresztül továbbított személyes hitelesítési adatok és hitelesítési kódok integritását és bizalmasságát;

c) a számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók hozzáférésre irányuló kérései esetében a külön interfész válaszideje nem lehet hosszabb, mint annak a interfésznek a válaszideje, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára elérhetővé tesz a fizetési számlájukhoz való közvetlen online hozzáférés céljából.

(2) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy a 35. cikk (1) bekezdésében említett külön interfész a számlainformációs szolgáltató és a fizetéskezdeményezési szolgáltató számára egyaránt lehetővé tegye az alábbiakat:

a) maga azonosítását a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára;

b) a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató utasítása arra, hogy kezdje meg a hitelesítést a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a számlainformációs szolgáltatónak vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak a 49. cikk (2) bekezdésével összhangban adott engedély alapján;

c) a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által alkalmazott hitelesítési mentességek megkülönböztetésmentes alkalmazása;

d) a fizetés kezdeményezése előtt ***legalább*** a számla egyedi azonosítója, az ahhoz kapcsolt számlatulajdonosi nevek ***vagy más azonosítók***, valamint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére álló pénznemek ***és számlaegyenleg*** megtekintése.

(3) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók lehetővé teszik a számlainformációs szolgáltatók számára, hogy a külön interfészen keresztül biztonságosan kommunikáljanak egy vagy több megjelölt fizetési számlára és a kapcsolódó fizetési műveletekre vonatkozó információk kérése és fogadása céljából.

(4) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy a külön interfész lehetővé tegye a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára legalább az alábbiakat:

a) rendszeres fizetési vagy beszedési megbízás adását és visszavonását;

b) egyszeri fizetési művelet kezdeményezését;

c) jövőbeni értéknapos fizetési művelet kezdeményezését és visszavonását;

d) több kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet kezdeményezését;

e) fizetési művelet kezdeményezését attól függetlenül, hogy a kedvezményezett szerepel-e a fizető fél kedvezményezetti jegyzékében;

f) a biztonságos kommunikációt abból a célból, hogy fizetési megbízást adjanak a fizető fél fizetési számlája terhére, és fogadjanak a fizetési művelet kezdeményezésére vonatkozó minden információt, valamint a fizetési művelet végrehajtását illetően a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére álló minden információt;

g) a számlatulajdonos nevének a fizetés megkezdése előtti ellenőrzését attól függetlenül, hogy a számlatulajdonos neve elérhető-e a közvetlen felületen keresztül;

h) a fizetés egyszeri erős ügyfél-hitelesítéssel történő kezdeményezését, feltéve, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltató a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére bocsátotta az alábbiak mindegyikét:

i. a fizető fél egyedi azonosítója;

ii. a kedvezményezett jogi és kereskedelmi neve és „egyedi azonosítója”;

iii. a tranzakció hivatkozási száma;

iv. a fizetési művelet összege és pénzneme, amely alapján az egyszeri erős ügyfél-hitelesítés aktiválódik;

ha) azokban az esetekben, amikor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató többféle hitelesítési lehetőséget kínál, annak megválasztását, hogy a fizető fél számára mely hitelesítési módszert kínálják fel, figyelembe véve a fizető fél számára legkisebb terhet jelentő választást;

hb) a fizetési tranzakció kezdeményezésének indokolt okból történő elutasítását.

(5) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy a külön interfész a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára lehetővé tegye az alábbiakat:

a) kérésre azonnal, egyszerű „igen” vagy „nem” formátumban annak megerősítését, hogy egy fizetési művelet végrehajtásához szükséges összeg rendelkezésre áll-e a fizető fél fizetési számláján;

b) a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató ***mielőbbi, de legkésőbb a fizető fél általi engedélyezés után 30 másodpercen belül adott*** visszaigazolását arról, hogy a fizetést a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére álló információk alapján ***hajtották vagy*** hajtják végre, figyelembe véve minden olyan meglévő fizetési megbízást, amely befolyásolhatja a fizetési megbízás teljes körű végrehajtását.

A b) pontban említett információk nem oszthatók meg a fizetéskezdeményezési szolgáltatóval, de a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató felhasználhatja azokat a művelet végrehajtásának megerősítésére.

Amennyiben a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató olyan ellenőrzéseket végez, amelyek hatással lehetnek a fizetés végrehajtására, ezeket az ellenőrzéseket a fizetés visszaigazolása előtt el kell végezni.

37. cikk

Adathozzáférés harmadik felek számára

(1) A 36. cikk sérelme nélkül a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy a 35. cikk (1) bekezdésében említett külön interfésze mindenkor legalább ugyanolyan szintű elérhetőséget és teljesítményt kínáljon, beleértve a műszaki és informatikai támogatást is, mint a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a pénzforgalmi felhasználó számára a fizetési számlájához való közvetlen hozzáférés céljából rendelkezésre bocsátott interfészek.

(2) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók a megjelölt fizetési számlákra és a kapcsolódó fizetési műveletekre vonatkozóan ▌ a számlainformációs szolgáltatók rendelkezésére ***bocsátják azokat az információkat***, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátanak, amikor az közvetlenül kér hozzáférést a számlainformációkhoz, feltéve, hogy ez az információ nem tartalmaz érzékeny fizetési adatokat.

(3) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók a fizetéskezdeményezési szolgáltató rendelkezésére bocsátják ▌ a fizetési művelet kezdeményezésére és végrehajtására vonatkozó ***azon szükséges*** információkat, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre bocsátanak vagy elérhetővé tesznek, amikor a műveletet közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kezdeményezi. Ezt az információt a fizetési megbízás átvételét követően azonnal ▌ meg kell adni***, és az információ bármilyen frissítését – beleértve a fizetés állapotát – folyamatosan, valós időben, a fizetés teljesítéséig vagy elutasításáig a külön interfészen keresztül továbbítani kell a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak***.

(3a) Az EBH az Európai Adatvédelmi Testülettel konzultálva az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat dolgoz ki e cikk végrehajtására vonatkozóan a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók számára.

38. cikk

A külön interfészre vonatkozó rendkívüli intézkedések

(1) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a külön interfész ne válhasson elérhetetlenné ***és ne teljesítsen alul***. Feltételezni kell az elérhetetlenné válást akkor, ha a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató külön interfésze 30 másodpercen belül öt egymást követő alkalommal nem válaszol a fizetéskezdeményezési vagy a számlainformációs szolgáltatás nyújtása céljából küldött információ-hozzáférési kérésre.

(2) Ha a külön interfész elérhetetlenné vált, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók tájékoztatják a külön interfészt használó pénzforgalmi szolgáltatókat az interfész helyreállítása érdekében tett intézkedésekről és a probléma megoldásának becsült időigényéről. Az elérhetetlenné válás időtartama alatt a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul hatékony alternatív megoldást kínál a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók számára, például a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a hitelesítéshez és a felhasználókkal való kommunikációhoz használt interfész használatát a fizetési számla adataihoz való hozzáféréshez.

(3) Ha a külön interfész nem érhető el, és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató nem ajánlott fel a (2) bekezdésben említett gyors és hatékony alternatív megoldást, a fizetéskezdeményezési szolgáltatók vagy a számlainformációs szolgáltatók az összes szükséges információ és bizonyíték benyújtásával kérhetik illetékes hatóságukat, hogy lehetővé tegyék számukra azon interfész használatát, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a felhasználóival való hitelesítésre és kommunikációra használ a fizetési számlaadatokhoz való hozzáférésre.

(4) A (3) bekezdésben említett kérelem alapján az illetékes hatóság korlátozott ideig – amíg a külön interfész újra elérhetővé nem válik – engedélyezheti valamennyi fizetéskezdeményezési szolgáltató és számlainformációs szolgáltató számára, hogy hozzáférjenek a fizetési számlák adataihoz egy olyan interfészen keresztül, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató hitelesítésre és a felhasználókkal való kommunikációra használ. Az illetékes hatóság közli határozatát a megkereső számlainformációs szolgáltatóval vagy fizetéskezdeményezési szolgáltatóval, és azt a honlapján nyilvánosan hozzáférhetővé teszi. Az illetékes hatóság utasítja a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót, hogy az ideiglenes engedély lejárta előtt állítsa helyre a külön interfész teljes körű működését.

(5) Az illetékes hatóságnak haladéktalanul határozatot kell hoznia a (3) bekezdés szerint benyújtott kérelemről. Mindaddig, amíg az illetékes hatóság nem hozott határozatot a kérelemről, a fizetéskezdeményezési szolgáltató vagy számlainformációs szolgáltató kivételesen hozzáférhet a fizetési számlák adataihoz egy olyan interfészen keresztül, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató hitelesítésre és a felhasználókkal való kommunikációra használ. A fizetéskezdeményezési szolgáltató vagy a számlainformációs szolgáltató megszünteti a hozzáférést, ha a külön interfész ismét elérhetővé válik, vagy ha az illetékes hatóság olyan határozatot fogad el, amely nem engedélyezi az ilyen felhasználást, attól függően, hogy melyik időpontja a korábbi.

(6) Azokban az esetekben, amikor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató köteles lehetővé tenni a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató számára, hogy hozzáférjen ahhoz az interfészhez, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató hitelesítésre és a felhasználókkal való kommunikációra használ, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul rendelkezésre bocsát minden olyan műszaki specifikációt, amelyre a számlainformációs szolgáltatónak vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak szüksége van ahhoz, hogy megfelelően csatlakozzon ahhoz az interfészhez, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató hitelesítésre és a felhasználókkal való kommunikációra használ.

(7) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a hitelesítéshez és a felhasználókkal való kommunikációhoz használt interfészhez való hozzáféréskor a számlainformációs szolgáltatónak vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak meg kell felelnie a 45. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi követelménynek. Így különösen a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató minden esetben megfelelően azonosítja magát a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára.

39. cikk

Eltérés a külön adathozzáférési interfészre vonatkozó követelménytől

(1) A 35. cikk (1) bekezdésétől eltérve a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató kérésére az illetékes hatóság mentesítheti a kérelmező számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót azon kötelezettség alól, hogy külön interfésszel rendelkezzen, és lehetővé teheti a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy a biztonságos adatcsere interfészeként felkínálja azon interfészek egyikét, amelyeket a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a hitelesítéshez és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőkkel való kommunikációhoz használ, vagy indokolt esetben egyáltalán ne kínáljon interfészt a biztonságos adatcseréhez.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján az (1) bekezdéssel összhangban a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató mentesülhet azon kötelezettség alól, hogy külön interfésszel rendelkezzen, és engedélyezhető számára, hogy a számlainformációs szolgáltatókkal és fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal folytatott biztonságos adatcsere interfészeként biztosítsa a pénzforgalmi felhasználó számára a fizetési számláihoz való online hozzáférés céljából rendelkezésére bocsátott interfészt, vagy adott esetben egyáltalán ne rendelkezzen interfésszel a biztonságos adatcseréhez.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: egy évvel a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

3. SZAKASZ

A SZÁMLAVEZETŐ PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓK JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

40. cikk

A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségei a fizetéskezdeményezési szolgáltatások tekintetében

A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a következő intézkedésekkel biztosítja, hogy a fizető fél jogosult legyen a fizetéskezdeményezési szolgáltatás igénybevételére:

a) biztonságosan kommunikál a fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal;

b) azt követően, hogy átvette a fizetéskezdeményezési szolgáltatótól a fizetési megbízást, haladéktalanul teljes körűen tájékoztatja a fizetéskezdeményezési szolgáltatót a fizetési művelet kezdeményezéséről, valamint a fizetési művelet teljesítését illetően a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére álló összes információról, illetve elérhetővé teszi számára az említett információkat;

c) a fizetéskezdeményezési szolgáltatás keretében továbbított fizetési megbízásokat úgy kezeli, mintha azok a fizető fél vagy a kedvezményezett által közvetlenül továbbított fizetési megbízások lennének, különösen az időzítés, az elsőbbség vagy a díjak tekintetében.

A b) pont alkalmazásában, ha az abban a pontban említett információk részben vagy egészben nem érhetők el közvetlenül a fizetési megbízás kézhezvétele után, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy a fizetési megbízás végrehajtására vonatkozó bármely információ – ***többek között, de nem kizárólag a fizetés állapotára vonatkozó frissítések*** – azonnal a fizetéskezdeményezési szolgáltató rendelkezésére álljon, miután az információ a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére áll.

41. cikk

A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségei a számlainformációs szolgáltatások tekintetében

(1) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a következő intézkedésekkel biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő jogosult legyen a számlainformációs szolgáltatás igénybevételére:

a) biztonságosan kommunikál a számlainformációs szolgáltatóval;

b) a számlainformációs szolgáltató szolgáltatásain keresztül továbbított adatkéréseket úgy kezeli, mintha az adatokat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérte volna azon az interfészen keresztül, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára elérhetővé tesz a fizetési számlájukhoz való közvetlen hozzáférés céljából.

(2) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók lehetővé teszik a számlainformációs szolgáltatók számára, hogy hozzáférjenek a megjelölt fizetési számlákra és a kapcsolódó fizetési műveletekre vonatkozó, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóknál lévő információkhoz a számlainformációs szolgáltatás céljából, függetlenül attól, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő aktívan kéri-e ezeket az információkat.

42. cikk

A számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók fizetési számlákhoz való hozzáférésének korlátozása

(1) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató objektíven indokolható és bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott okok alapján megtagadhatja a számlainformációs szolgáltatótól vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatótól a fizetési számlához való hozzáférést. Ezen okok a 49. cikk (3) bekezdése szerinti nem engedélyezett vagy a fizetési számlához a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató általi csalárd módon történő hozzáféréssel függnek össze, ideértve a fizetési művelet nem engedélyezett vagy csalárd kezdeményezését is. Ilyen esetekben a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a megállapodás szerinti módon tájékoztatja a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt a fizetési számlához való hozzáférés megtagadásáról és annak okairól. Az említett tájékoztatást lehetőség szerint még a hozzáférés megtagadása előtt, de legkésőbb azt követően haladéktalanul meg kell adni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek, kivéve, ha a tájékoztatás objektíven indokolt biztonsági okokból nem helyénvaló, vagy ha azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog tiltja.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul jelentenie kell az illetékes hatóság számára a számlainformációs szolgáltatóval vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatóval kapcsolatos eseményt. Tájékoztatnia kell a hatóságot az eset releváns részleteiről és a meghozott intézkedés indokairól. Az illetékes hatóságnak értékelnie kell az esetet, és szükség szerint megfelelő intézkedéseket kell hoznia.

43. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők adathozzáférésének kezelése

(1) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára a felhasználói felületébe integrált pultot biztosít a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a több vagy ismétlődő fizetésre kiterjedő számlainformációs szolgáltatások vagy fizetéskezdeményezési szolgáltatások céljából megadott engedélyek nyomon követésére és kezelésére.

(2) Az engedély-irányítópult

a) az alábbiakra kiterjedően áttekintést nyújt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára a számlainformációs szolgáltatások vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatások céljából adott minden egyes folyamatos engedélyről***, amennyiben az információ a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató birtokában van***:

   i. annak a számlainformációs szolgáltatónak vagy fizetéskezdeményezési szolgáltatónak a neve, amely számára a hozzáférést biztosították;

   ii. az ügyfélfiók, amelyhez a hozzáférést biztosították;

   iii. az engedély célja;

   iv. az engedély érvényességének időtartama;

   v. a megosztott adatok kategóriái;

   va. ***azok a dátumok, amelyeken az adatokat lekérdezték;***

b) lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, hogy visszavonja ***valamennyi számlainformációs szolgáltatás vagy fizetéskezdeményezési szolgáltató vagy*** egy adott számlainformációs szolgáltatás vagy fizetéskezdeményezési szolgáltató adathozzáférését;

▌

ca) lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára, hogy általánosságban, minden jelenlegi és jövőbeli adathozzáférési engedély iránti kérelemre vonatkozóan lemondhassanak a harmadik felekkel való adatmegosztásról;

d) két évre visszamenően tartalmazza a visszavont vagy lejárt adathozzáférési engedélyek nyilvántartását;

da) összhangban áll a pénzügyi adatokhoz való hozzáférésről szóló rendelet engedély-irányítópultjaival, és lehetővé teszi az adattulajdonosok számára, hogy az említett rendeletből és az e rendeletből eredő adatengedélyeket a felhasználó kérésére egyetlen engedély-irányítópulton keresztül kezeljék.

(2a) Az EBH iránymutatásokat dolgoz ki a (2) bekezdés a) pontjának v. alpontjában említett adatkategóriák meghatározása érdekében, hogy az adatok könnyen érthetők legyenek a fogyasztók számára.

(2b) Amikor a (2) bekezdés b) pontja értelmében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő úgy dönt, hogy visszavonja az adathozzáférést, az érintett számlainformációs szolgáltató vagy fizetéskezdeményezési szolgáltató:

a) többé nem használja fel az adatokat;

b) visszavonja az adatokat; valamint

c) haladéktalanul törli a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által adott adathozzáférési engedély eredményeként kapott valamennyi adatot.

(3) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy az engedély-irányítópult könnyen megtalálható legyen a felhasználói felületén, és hogy az engedély-irányítópulton megjelenő információk egyértelműek, pontosak és könnyen érthetők legyenek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára.

(4) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató és az engedéllyel rendelkező számlainformációs szolgáltató vagy fizetéskezdeményezési szolgáltató együttműködik annak érdekében, hogy az engedély-irányítópulton keresztül valós időben elérhetővé tegye az információkat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára. A (2) bekezdés ▌ alkalmazásában:

a) a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató valós időben tájékoztatja a számlainformációs szolgáltatót vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatót a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által az adott szolgáltatóra vonatkozó engedélyben az engedély-irányítópulton keresztül végrehajtott változásokról;

b) a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató valós időben tájékoztatja a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által az adott számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által biztosított fizetési számlára vonatkozóan adott új engedélyről, beleértve a következőket:

   i. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által adott engedély célja, ***az igénybe vevő számára világos és érthető módon***;

   ii. az engedély érvényességének időtartama;

   iii. az érintett adatok kategóriái.

44. cikk

Az adathozzáférés tiltott akadályai

(1) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy a külön interfészük ne akadályozza a fizetéskezdeményezési és a számlainformációs szolgáltatás nyújtását***, és közvetlen és zökkenőmentes fogyasztói élményt tegyen lehetővé.***

Nem megengedettek ***többek között, de nem kizárólag*** az alábbi akadályok:

a) annak megakadályozása, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatók vagy a számlainformációs szolgáltatók felhasználják a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára megállapított ***személyes hitelesítési*** adatokat;

b) annak előírása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára, hogy manuálisan adják meg egyedi azonosítójukat a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató doménjén ahhoz, hogy igénybe vehessék a számlainformációs vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatást;

c) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők által a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak vagy a számlainformációs szolgáltatónak adott engedély további ellenőrzésének előírása;

d) annak előírása, hogy a fizetéskezdeményezési és a számlainformációs szolgáltatók további regisztrációkat végezzenek, hogy hozzáférhessenek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fizetési számlájához vagy a külön interfészhez;

e) annak előírása – kivéve, ha ez elengedhetetlen a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési és a számlainformációs szolgáltatók közötti, különösen a 43. cikkben említett engedély-irányítópult frissítésével kapcsolatos információcsere megkönnyítéséhez –, hogy a fizetéskezdeményezési és a számlainformációs szolgáltatók előzetesen regisztrálják elérhetőségeiket a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónál;

f) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azon lehetőségének korlátozása, hogy fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül kizárólag a fizető fél kedvezményezetti listáján szereplő kedvezményezettek részére kezdeményezzen fizetéseket;

g) a fizetéskezdeményezés korlátozása a belföldi egyedi azonosítókra vagy azokról indított műveletekre;

h) annak előírása, hogy az erős ügyfél-hitelesítést többször alkalmazzák a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által előírt erős ügyfél-hitelesítéshez képest, amikor a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő közvetlenül hozzáfér a fizetési számlájához, vagy fizetést kezdeményez a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónál;

i. olyan külön interfész biztosítása, amely nem támogatja a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre bocsátott valamennyi hitelesítési eljárást;

j) számlainformáció vagy megbízás-kezdeményezési út előírása „átirányítás” vagy „függetlenített” megközelítés keretében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő hitelesítése ***tekintetében, valamint*** további ***lépések*** vagy szükséges ***intézkedések előírása*** a felhasználói ***út részeként*** a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára kínált egyenértékű hitelesítési eljáráshoz képest, amikor közvetlenül hozzáférnek fizetési számláikhoz, vagy fizetést kezdeményeznek a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónál;

k) annak előírása, hogy a felhasználót a hitelesítés szakaszában automatikusan átirányítsák a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató honlapjára, amennyiben ez a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által támogatott pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő hitelesítésének egyetlen módja;

l) két erős ügyfél-hitelesítés előírása egy csak fizetéskezdeményezési szolgáltatást tartalmazó út során, ahol a fizetéskezdeményezési szolgáltató továbbítja a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetés kezdeményezéséhez szükséges összes információt; nevezetesen egy erős ügyfél-hitelesítés az igen/nem típusú megerősítéshez és egy második erős ügyfél-hitelesítés a fizetés kezdeményezéséhez.

(1a) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók által csalás gyanúja esetén vagy az (EU) 2016/679 rendeletnek való megfelelés érdekében alkalmazott intézkedések és eszközök nem minősülnek tiltott akadálynak.

(2) A fizetéskezdeményezési és a számlainformációs szolgáltatás tekintetében a számlatulajdonos neve és számlaszáma ***vagy egyéb egyedi azonosítója*** nem minősül érzékeny fizetési adatnak.

4. SZAKASZ

A SZÁMLAINFORMÁCIÓS SZOLGÁLTATÓK ÉS A FIZETÉSKEZDEMÉNYEZÉSI SZOLGÁLTATÓK JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

45. cikk

Az ügyfélinterfész számlainformációs szolgáltatók és fizetéskezdeményezési szolgáltatók általi használata

(1) A számlainformációs szolgáltató és a fizetéskezdeményezési szolgáltató a fizetési számla adataihoz kizárólag a 35. cikkben említett külön interfészen keresztül férhet hozzá, kivéve a 38. cikk (4) és (5) bekezdésében és a 39. cikkben említett körülmények esetén.

(2) Ha a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató olyan interfészen keresztül fér hozzá a fizetési számla adataihoz, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára elérhetővé tesz a fizetési számlájukhoz való közvetlen hozzáférés céljából a 38. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban, vagy ha ez az egyetlen, a 39. cikkel összhangban hozzáférhető interfész, a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató mindenkor:

a) azonosítja magát a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára;

b) támaszkodik a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő részére biztosított hitelesítési eljárásokra;

c) megteszi az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az adatokat kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által kért szolgáltatás nyújtása céljából kezelje, beleértve az adatokhoz való hozzáférést és az adatok tárolását is;

d) naplózza azokat az adatokat, amelyekbe a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató által a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára működtetett interfészen keresztül betekintenek, és kérésre haladéktalanul az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja a naplófájlokat. A naplókat a létrehozásuk után 3 évvel törölni kell. A naplókat a megőrzési időszaknál hosszabb ideig is meg lehet őrizni, ha azok már folyamatban lévő műveletfigyelési eljárásokhoz szükségesek***, de kizárólag az ezen eljárások lebonyolításához szigorúan szükséges időn át***.

46. cikk

A fizetéskezdeményezési szolgáltatók egyedi kötelezettségei

(1) A fizetéskezdeményezési szolgáltató

a) ugyanazt az információt bocsátja a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére, mint amelyet a fizetési művelet közvetlen kezdeményezésekor a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőtől kér;

b) kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő 49. cikk szerinti engedélye alapján nyújt szolgáltatást;

c) a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtásával összefüggésben semmilyen időpontban sem birtokolhatja a fizető fél pénzeszközeit;

d) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő személyes hitelesítési adataihoz a fizető félen és a személyes hitelesítési adatok kibocsátóján kívül más felek, ***köztük maga a fizetéskezdeményezési szolgáltató*** ne férhessenek hozzá, és hogy azokat a fizetéskezdeményezési szolgáltató biztonságos és hatékony csatornákon továbbítsa;

e) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó, a fizetéskezdeményezési nyújtása keretében megszerzett egyéb adatokat csak a kedvezményezett részére és csak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő engedélyével továbbítsák;

f) minden alkalommal, amikor fizetés kezdeményezésére kerül sor, azonosítja magát a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató számára, valamint biztonságos adatátvitel útján kommunikál a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval, a fizető féllel és a kedvezményezettel.

(2) A fizetéskezdeményezési szolgáltató

a) nem tárolhat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó érzékeny fizetési adatokat***, továbbá nem férhet hozzá ilyen adatokhoz, és nem használhatja fel azokat***;

b) a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtásához szükséges adatokon felül nem kérhet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőtől más adatokat;

c) nem kezelhet személyes vagy nem személyes adatot (beleértve az adatok felhasználását, tárolását, valamint az adatokhoz való hozzáférést is) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által engedélyezett fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtásától eltérő célból;

d) nem módosíthatja az ügylet összegét, kedvezményezettjét vagy bármely más jellemzőjét.

47. cikk

A számlainformációs szolgáltatókra vonatkozó egyedi kötelezettségek és egyéb rendelkezések

(1) A számlainformációs szolgáltató:

a) kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő 49. cikk szerinti engedélye alapján nyújt szolgáltatást;

b) biztosítja, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő személyes hitelesítési adataihoz a szolgáltatást igénybe vevőn és a személyes hitelesítési adatok kibocsátóján kívül más felek, ***köztük maga a számlainformációs szolgáltató*** ne férhessenek hozzá, és hogy azokat a számlainformációs szolgáltató biztonságos és hatékony csatornákon továbbítsa;

c) minden egyes munkamenetben azonosítja magát a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója felé, valamint biztonságos úton kommunikál a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevővel;

d) kizárólag a megjelölt fizetési számlákra és az azokhoz tartozó fizetési műveletekre vonatkozó információkhoz férhet hozzá;

e) olyan alkalmas és hatékony mechanizmusokkal rendelkezik, amelyek megakadályozzák a megjelölt fizetési számlákkal és a kapcsolódó fizetési műveletekkel kapcsolatos, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő engedélyének megfelelő információktól eltérő információkhoz való hozzáférést.

(2) A számlainformációs szolgáltató:

a) nem kérhet a fizetési számlákhoz kapcsolódó érzékeny fizetési adatokat;

b) az adatok felhasználását, az azokhoz való hozzáférést és azok tárolását kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő engedélye szerinti számlainformációs szolgáltatás céljából, az (EU) 2016/679 rendeletnek megfelelően végezheti.

(3) A következő cikkek nem vonatkoznak a számlainformációs szolgáltatókra: a 4–8. cikk, a 10., a 11. és a 12. cikk, a 14–19. cikk, a 21–29. cikk, az 50. és az 51. cikk, az 53–79. cikk, valamint a 83–84. cikk.

5. SZAKASZ
VÉGREHAJTÁS

48. cikk
Az illetékes hatóságok szerepe

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató mindenkor teljesítse a 35. cikk (1) bekezdésében említett külön interfésszel kapcsolatos kötelezettségeit, és hogy az érintett számlavezető pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul eltávolítsa a 44. cikkben felsorolt, azonosított tiltott akadályokat. Amennyiben – többek között a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók által továbbított információk alapján – megállapítást nyer, hogy a külön interfészek nem felelnek meg e rendeletnek, vagy tiltott akadályok állnak fenn, az illetékes hatóságok haladéktalanul meghozzák a szükséges ***és megfelelő*** végrehajtási intézkedéseket, és megfelelő ***és arányos*** szankciókat szabnak ki, vagy adott esetben, ***amennyiben kellően indokolt***, hozzáférési jogokat biztosítanak a 38. cikk (4) bekezdésével összhangban.

(2) Az illetékes hatóságok haladéktalanul megtesznek minden szükséges jogérvényesítési intézkedést, amennyiben az a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók hozzáférési jogainak megőrzéséhez szükséges. A jogérvényesítési intézkedések megfelelő szankciókat foglalhatnak magukban.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltató és a számlainformációs szolgáltató mindenkor teljesítse az adathozzáférési interfészek használatával kapcsolatos kötelezettségeit.

(4) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik teljesítéséhez szükséges erőforrásokkal, különösen a célzott feladatot ellátó személyzet tekintetében.

(5) Az illetékes hatóságok együttműködnek az (EU) 2016/679 rendelet szerinti felügyeleti hatóságokkal a személyes adatok kezelése tekintetében.

(6) Az illetékes hatóságok saját kezdeményezésükre rendszeres együttes üléseket tartanak a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatókkal, a fizetéskezdeményezési szolgáltatókkal és a számlainformációs szolgáltatókkal, és minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók közötti adatcsere-interfészek használatából és az azokhoz való hozzáférésből eredő esetleges problémákat gyorsan és tartósan megoldják.

(7) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók adatokat szolgáltatnak az illetékes hatóságoknak arról, hogy a számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók hogyan férnek hozzá az általuk kezelt fizetési számlákhoz. Az illetékes hatóságok adott esetben megkövetelhetik a számlainformációs szolgáltatóktól és a fizetéskezdeményezési szolgáltatóktól, hogy szolgáltassanak minden lényeges adatot a működésükről. Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 29. cikkének b) pontja, 31. cikke és 35. cikkének (2) bekezdése szerinti hatáskörével összhangban koordinálja az illetékes hatóságok ellenőrzési tevékenységét, elkerülve az adatszolgáltatás megkettőzését. Az EBH kétévente beszámol a Bizottságnak a számlainformációs és a fizetéskezdeményezési szolgáltatás uniós piacának méretéről és működéséről. Az időszakos jelentések adott esetben ajánlásokat tartalmazhatnak.

(8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a (7) bekezdés szerint az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó adatokat, valamint az ilyen adatszolgáltatáshoz alkalmazandó módszertant és az adatszolgáltatás gyakoriságát.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

4. FEJEZET

A fizetési műveletek engedélyezése

49. cikk

Engedélyezés

(1) A fizetési művelet vagy a fizetési műveletek sorozata csak akkor engedélyezhető, ha a fizető fél engedélyezte a fizetési művelet teljesítését. A fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően, vagy – a fizető fél és a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató közötti ilyen értelmű megállapodás esetén – azt követően is engedélyezheti a fizetési műveletet.

(2) A fizetési számlához való hozzáférés a számlainformációs szolgáltatások vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatások céljából a pénzforgalmi szolgáltatók számára csak akkor engedélyezhető, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő engedélyt adott a számlainformációs szolgáltatónak, illetve a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak az adott számlán lévő fizetési számlához és a vonatkozó adatokhoz való hozzáférésre.

(3) Engedély hiányában a fizetési művelet vagy a fizetési számlához a számlainformációs szolgáltató vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltató általi hozzáférés nem engedélyezettnek tekintendő.

(4) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók nem ellenőrzik a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által a számlainformációs szolgáltatónak vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak adott engedélyt.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben említett engedély közlése a fizető fél és az adott pénzforgalmi szolgáltató megállapodása szerinti formában történik. A fizetési művelet teljesítésére vonatkozó engedély a kedvezményezetten vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül is közölhető.

(6) Az engedély megadására vonatkozó eljárást a fizető fél és az adott pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodásban kell rögzíteni.

(7) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő ***bármikor*** visszavonhatja a fizetési művelet teljesítésére vagy a fizetési számlához fizetéskezdeményezési vagy számlainformációs szolgáltatás céljából való hozzáférésre vonatkozó engedélyét. A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő visszavonhatja a fizetési műveletek sorozatának teljesítésére vonatkozó engedélyt is, amely esetben minden jövőbeni fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.

50. cikk

A kedvezményezett neve és egyedi azonosítója közötti ellentmondások átutalások esetében

(1) Átutaláskor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának kérésére díjmentesen ellenőrzi, hogy a fizető fél által megadott egyedi azonosító és a kedvezményezett neve megfelel-e egymásnak, és ezen ellenőrzés eredményéről tájékoztatja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját. Amennyiben a kedvezményezett egyedi azonosítója és neve nem felelnek meg egymásnak, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója értesíti a fizető felet az észlelt ellentmondásról, és tájékoztatja a fizető felet annak mértékéről.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók az (1) bekezdésben említett szolgáltatást közvetlenül azt követően nyújtják, hogy a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltatójának átadta a kedvezményezett egyedi azonosítóját és nevét, még mielőtt a fizető félnek lehetősége lenne az átutalás engedélyezésére.

(3) A pénzforgalmi szolgáltató biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett ellentmondás észlelése és az arra vonatkozó értesítés ellenére a fizető fél engedélyezhesse az érintett átutalást. Ha a fizető fél, miután értesült az észlelt eltérésről, engedélyezi az átutalást, és az ügylet a fizető fél által megadott egyedi azonosító alapján kerül teljesítésre, az ügylet hibátlanul teljesítettnek minősül.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek jogukban álljon lemondani az (1) bekezdésben említett szolgáltatás igénybevételéről, és tájékoztatják a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket az ilyen lemondási jog kifejezésének módjáról. A pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők, akik eredetileg lemondtak az (1) bekezdésben említett szolgáltatás igénybevételéről, jogosultak legyenek az adott szolgáltatás igénybevételére.

(5) A pénzforgalmi szolgáltatók tájékoztatják a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket arról, hogy egy műveletnek az észlelt és az értesítésben jelzett ellentmondás ellenére történő engedélyezése, vagy az (1) bekezdésben említett szolgáltatás igénybevételéről való lemondás a pénzeszközöknek a fizető fél által megjelölt kedvezményezettől eltérő kedvezményezett fizetési számlájára történő átutalásához vezethet. A pénzforgalmi szolgáltatók ezt az információt az ellentmondásokról szóló értesítéssel egyidejűleg bocsátják rendelkezésre, vagy amikor a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő lemond az (1) bekezdésben említett szolgáltatás igénybevételéről.

(6) Az (1) bekezdésben említett szolgáltatást az elektronikus fizetéskezdeményezési csatornákon keresztül adott fizetési megbízások és a fizető fél és a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója közötti valós idejű interakciót magában foglaló nem elektronikus fizetési megbízásokon keresztül adott fizetési megbízások tekintetében kell nyújtani.

(7) Az (1) bekezdésben említett egyeztető szolgáltatásra nincs szükség, ha a fizető fél nem maga adta meg a kedvezményezett egyedi azonosítóját és nevét.

(8) Ez a cikk nem alkalmazandó az (EU) XXX rendelet (IPR) hatálya alá tartozó, euróban denominált azonnali átutalásokra.

50a. cikk

A fizetésiszámla-azonosítók közötti helyi alapú megkülönböztetés kezelése

(1) Ha egy fizető fél átutalást kezdeményez egy kedvezményezett részére, aki az Unión belül fizetési számlával rendelkezik, a fizető fél nem köteles megadni azt a tagállamot, ahol ez a fizetési számla található, feltéve, hogy a fizetési számla elérhető.

(2) Ha egy kedvezményezett elfogad egy átutalást vagy beszedéssel pénzt szed be egy fizető féltől, akinek az Unión belül fizetési számlája van, nem köteles megadni azt a tagállamot, ahol ez a fizetési számla található, feltéve, hogy a fizetési számla elérhető.

51. cikk

A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatának korlátozása és letiltása

(1) Amennyiben az engedély megadása egy meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával történik, a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltatója ***felkínálja a lehetőséget a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, hogy méltányos és arányos*** összeghatárokat ***állapítson meg az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel teljesített fizetési műveletekre***. A pénzforgalmi szolgáltató nem változtathatja meg egyoldalúan a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevővel közösen megállapított fizetési korlátokat. ***Alapértelmezésként a fizetési korlátokat alacsony szintre kell beállítani, és a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél közötti szerződésben kell meghatározni.***

(2) ***A*** pénzforgalmi szolgáltató ***letiltja*** a készpénz-helyettesítő fizetési ***eszközt*** olyan objektív módon igazolható ***kockázatok esetén***, amelyek a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz biztonságával, a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem engedélyezett vagy csalárd módon történő használatának gyanújával, vagy – olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz esetében, amelyhez hitelkeret kapcsolódik – azzal függenek össze, hogy jelentős mértékben megnövekedett annak a kockázata, hogy a fizető fél esetleg nem képes teljesíteni a fizetési kötelezettségét. ***Amennyiben a letiltásra a csalás alapos gyanúja ellenére nem kerül sor, a fizető fél nem visel semmilyen pénzügyi következményt, kivéve, ha a fizető fél csalárd módon járt el.***

(3) Ilyen esetekben a pénzforgalmi szolgáltatónak – lehetőség szerint még a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltása előtt, de legkésőbb a letiltás után azonnal – a megállapodás szerinti módon tájékoztatnia kell a fizető felet a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásáról és annak okairól, kivéve, ha a tájékoztatás veszélyezteti az objektív módon igazolható biztonsági okokat, vagy ha azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog tiltja.

(4) A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásának alapjául szolgáló ok megszűnésekor a pénzforgalmi szolgáltatónak fel kell oldania a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltását, vagy új készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kell adnia helyette.

52. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel és a személyes hitelesítési adatokkal kapcsolatban

A pénzforgalmi szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjének:

a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátását és használatát szabályozó feltételeknek megfelelően kell használnia, amely feltételeknek objektívnek, megkülönböztetésmentesnek és arányosnak kell lenniük;

b) indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót vagy a pénzforgalmi szolgáltató által megjelölt szervezetet, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ***vagy a megfelelő személyes hitelesítési adatok*** elvesztését, ellopását, jogosulatlan vagy nem engedélyezett használatát észleli.

Az a) pont alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek, amint a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt átvette, minden észszerű lépést meg kell tennie a személyes hitelesítési adatainak a biztonságos tárolása érdekében.

53. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatban

(1) A készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltató:

a) biztosítja, hogy a személyes hitelesítési adatai a pénzforgalmi szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjén kívül más felek számára ne lehessenek hozzáférhetők, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó, az 52. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül;

b) tartózkodik a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök megbízás nélküli küldésétől, kivéve, ha egy, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára már kiadott készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kell lecserélni;

c) biztosítja, hogy mindig rendelkezésre álljanak azok a megfelelő eszközök – ***többek között egy ingyenes kommunikációs csatorna, amely lehetővé teszi a fogadó tagállam hivatalos nyelvén, ember által nyújtott támogatást*** – amelyek révén a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő teljesíteni tudja az 52. cikk b) pontja szerinti értesítést vagy kérelmezni tudja a letiltásnak az 51. cikk (4) bekezdése szerinti feloldását;

d) lehetővé teszi a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára az 52. cikk b) pontja szerinti értesítés díjmentes megküldését, és amennyiben díjat szab ki, az legfeljebb a készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz közvetlenül hozzákapcsolható pótlási költségek összegéig terjedhet;

e) az 52. cikk b) pontja szerinti értesítést követően megakadályozza a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatát;

ea) biztonságos távközlési csatornákat használ, és elvben tartózkodik a hivatkozások és dokumentumok e-mailben történő megküldésétől;

f) a c) pont alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltató az értesítést követő 18 hónapon át a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő kérésére biztosítja számára az értesítés bizonyításának lehetőségét.

(2) A készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára történő megküldésével vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz bármely személyes hitelesítési adatainak megküldésével kapcsolatos kockázat a pénzforgalmi szolgáltatót terheli.

(2a) Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója nem teljesíti az e cikk szerinti kötelezettségét, a fizető fél nem viseli az ebből eredő pénzügyi veszteséget, kivéve, ha csalárd módon járt el.

54. cikk

Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentése és helyesbítése

(1) A pénzforgalmi szolgáltató csak akkor helyesbítheti a nem engedélyezett, hibásan teljesített vagy engedélyezett fizetési műveletet, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő az 57. és 59. cikknek megfelelően azt követően, hogy tudomást szerzett bármely ilyen, reklamációra okot adó műveletről – ideértve a 75. cikk szerinti reklamációt is – indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a terhelés napjától számított ***18*** hónapon belül értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót.

Az első albekezdésben megállapított határidő nem alkalmazandó, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató az érintett fizetési művelettel kapcsolatban nem nyújtott tájékoztatást vagy azt nem tette elérhetővé a II. címben meghatározottak szerint.

(2) Amennyiben fizetéskezdeményezési szolgáltatók is érintettek, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató az 56. cikk (4) bekezdésének és a 75. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül köteles az e cikk (1) bekezdése szerinti helyesbítést biztosítani a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára.

55. cikk

A fizetési műveletek engedélyezésének és teljesítésének bizonyítása

(1) Ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tagadja, hogy egy már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, vagy állítása szerint a fizetési művelet teljesítése hibás volt, akkor a pénzforgalmi szolgáltatót terheli annak bizonyítása, hogy a fizetési művelet engedélyezése és pontos rögzítése, valamint a számlákon való bejegyzése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott szolgáltatás egyéb zavara.

Ha a kezdeményezett fizetési művelet fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül történik, a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak kell bizonyítania, hogy – a saját felelősségi körén belül – a fizetési művelet engedélyezése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a szolgáltatásnyújtó felelőssége alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatás egyéb zavara.

(2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tagadja, hogy egy már teljesített fizetési műveletet engedélyezett, akkor önmagában az, hogy a pénzforgalmi szolgáltató – adott esetben a fizetéskezdeményezési szolgáltatót is ideértve – rögzítette a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatának tényét, nem elégséges annak bizonyításához, hogy a fizető fél a fizetési műveletet engedélyezte vagy csalárd módon járt el, illetve hogy az 52. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette. A pénzforgalmi szolgáltató – adott esetben a fizetéskezdeményezési szolgáltatót is ideértve – köteles bizonyítékokkal szolgálni a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által elkövetett csalás vagy súlyos gondatlanság alátámasztására.

56. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

(1) Nem engedélyezett fizetési művelet esetében – az 54. cikk sérelme nélkül – a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója haladéktalanul azután, hogy tudomást szerzett vagy tájékoztatták a nem engedélyezett műveletről, de legkésőbb a következő munkanap végéig megtéríti a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója okkal feltételezheti, hogy a fizető fél által csalást követett el, és ezen okokat írásban közli az érintett nemzeti hatósággal.

(2) Ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója okkal feltételezhette, hogy a fizető fél csalást követett el, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a műveletről való tudomásszerzéstől vagy az arról való értesítéstől számított ***14*** munkanapon belül:

a) visszatéríti a fizető félnek a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója további vizsgálatot követően arra a következtetésre jutott, hogy a fizető fél nem követett el csalást;

b) ***az érintett nemzeti hatóság és a fizető fél számára*** megindokolja a visszatérítés elutasítását, és megjelöli azokat a szerveket, amelyekhez a fizető fél a 90., 91., 93., 94. és 95. cikknek megfelelően fordulhat, ha nem fogadja el a közölt indokolást.

(3) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának adott esetben vissza kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója biztosítja továbbá, hogy a fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja ne legyen későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

(4) Ha a fizetési művelet kezdeményezése fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül történt, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul, de legkésőbb a következő munkanap végéig meg kell térítenie a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és adott esetben vissza kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor.

(5) Ha a fizetéskezdeményezési szolgáltató felelős a nem engedélyezett fizetési műveletért, akkor haladéktalanul kártalanítania kell a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót – annak kérésére – a fizető félnek visszatérített összegek következtében általa elszenvedett veszteségekért és kifizetett összegekért, a nem engedélyezett fizetési művelet összegét is beleértve. Az 55. cikk (1) bekezdésével összhangban a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak kell bizonyítania, hogy – a saját felelősségi körén belül – a fizetési művelet engedélyezése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a szolgáltatásnyújtó felelőssége alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatás egyéb zavara.

(6) A fizető fél a pénzforgalmi szolgáltató által fizetendő további pénzügyi ellentételezésre lehet jogosult a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató, vagy adott esetben a fizető fél és a fizetéskezdeményezési szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban.

57. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a megfelelést ellenőrző szolgáltatás helytelen alkalmazásáért

(1) A fizető fél nem visel semmilyen pénzügyi veszteséget az engedélyezett átutalásokért, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az 50. cikk (1) bekezdését megsértve nem értesítette a fizető felet a kedvezményezett fizető fél által megadott egyedi azonosítója és neve között észlelt meg nem felelésről.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között végrehajtott átutalási műveletről való tudomásszerzéstől vagy az arról való értesítéstől számított 14 munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltató:

a) visszatéríti a fizető félnek az engedélyezett átutalás teljes összegét;

b) pontosan ***és lényegre törően, írásban megindokolja a visszatérítés elutasítását a fizető félnek***, ***bizonyítékot szolgáltat a megfelelő illetékes hatóság számára, hogy nem sértették meg az 50. cikk (1) bekezdését,*** és megjelöli azokat a szerveket, amelyekhez a fizető fél a 90., 91., 93., 94. és 95. cikknek megfelelően fordulhat, ha nem fogadja el a közölt indokolást.

(3) Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felelős az 50. cikk (1) bekezdésének a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által elkövetett megsértéséért, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója megtéríti a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál keletkezett pénzügyi kárt.

(4) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját, illetve a (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli annak bizonyítása, hogy az 50. cikk (1) bekezdését nem sértették meg.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem alkalmazandó, ha a fizető fél csalárd módon járt el, vagy ha a fizető fél az 50. cikk (4) bekezdésével összhangban lemondott az ellenőrzési szolgáltatás igénybevételéről.

(6) Ez a cikk nem alkalmazandó az (EU) XXX rendelet (IPR) hatálya alá tartozó, euróban denominált azonnali átutalásokra.

58. cikk

A technikai szolgáltatók és a fizetésirendszer-üzemeltetők felelőssége az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásának elmulasztásáért

A kedvezményezett részére szolgáltatásokat nyújtó, vagy a kedvezményezett, illetve a fizető pénzforgalmi szolgáltatója részére szolgáltatásokat nyújtó technikai szolgáltatók és fizetésirendszer-üzemeltetők felelősek a közvetlen pénzügyi kárért, amelyet a kedvezményezettnek, a kedvezményezett vagy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának okoztak azzal, hogy szerződéses jogviszonyuk keretein belül nem biztosították az erős ügyfél-hitelesítés elvégzéséhez szükséges szolgáltatásokat, és ***ez a felelősség arányos, és nem haladja meg a szóban forgó művelet összegét.***

59. cikk

Személyazonossággal való visszaéléssel elkövetett csalás

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fogyasztót a magát a fogyasztó pénzforgalmi szolgáltatója ***vagy más releváns állami vagy magánszervezet alkalmazottjának kiadó harmadik fél*** az ***adott jogalany*** nevének, elektronikus levelezési címének vagy telefonszámának jogellenes felhasználásával manipulálta, és a manipuláció ezt követően csalárd engedélyezett fizetési műveletekhez vezetett, a pénzforgalmi szolgáltató, visszatéríti a fogyasztó számára a csalárd engedélyezett fizetési művelet teljes összegét azzal a feltétellel, hogy a fogyasztó késedelem nélkül bejelentette a csalást a rendőrségnek, és értesítette pénzforgalmi szolgáltatóját.

(2) A csalárd engedélyezett fizetési műveletről ***a fogyasztótól kapott értesítést és a rendőrségi jelentés bemutatását*** követő 10 munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltató:

a) visszatéríti a fogyasztónak a csalárd engedélyezett fizetési művelet összegét;

b) ha a pénzforgalmi szolgáltatónak alapos oka van feltételezni a fogyasztó csalását vagy súlyos gondatlanságát, ***alaposan megindokolja*** a visszatérítés megtagadását ***az illetékes nemzeti hatóság felé***, és tájékoztatja a fogyasztót azokról a szervekről, amelyekhez a fogyasztó a 90., 91., 93., 94. és 95. cikknek megfelelően fordulhat, ha nem fogadja el a közölt indokolást.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a fogyasztó csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el, ***vagy megtagadja a pénzforgalmi szolgáltató vizsgálatának teljesítését vagy a megszemélyesítés körülményeire vonatkozó releváns információk szolgáltatását.***

(4) A fogyasztó pénzforgalmi szolgáltatóját terheli annak bizonyítása, hogy a fogyasztó csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el.

(5) Ha a pénzforgalmi szolgáltató az (1) bekezdésben említett csalástípus előfordulásáról tájékoztatja, az elektronikus hírközlési szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatóval szorosan együttműködve, gyors eljárásban gondoskodik a 2002/58/EK irányelv szerinti megfelelő szervezeti és technikai intézkedések meglétéről a közlések biztonságának és titkosságának védelme érdekében, többek között a hívóvonal-azonosítás és az elektronikus levelezési cím tekintetében is. ***Ha az elektronikus hírközlési szolgáltató nem távolítja el a csalárd vagy jogellenes tartalmat, annak előfordulásáról való tájékoztatást követően vissza kell térítenie a pénzforgalmi szolgáltatónak az engedélyezett csalárd fizetési művelet teljes összegét, azzal a feltétellel, hogy a fogyasztó késedelem nélkül bejelentette a csalást a rendőrségnek és értesítette a pénzforgalmi szolgáltatóját.***

(5a) Az elektronikus hírközlési szolgáltatók bevezetnek minden szükséges ismeretterjesztési intézkedést, többek között minden megfelelő eszköz és médium felhasználásával értesítik ügyfeleiket, ha az internetes csalás új formái jelennek meg, figyelembe véve az ügyfelek leginkább kiszolgáltatott csoportjainak igényeit.

Az elektronikus hírközlési szolgáltatók egyértelmű útmutatást adnak ügyfeleik részére a csalárd kísérletek azonosításának módjáról, és figyelmeztetik őket az annak érdekében szükséges intézkedésekre és óvintézkedésekre, hogy ne váljanak az őket megcélzó csalárd cselekmények áldozatává. Az elektronikus hírközlési szolgáltatók tájékoztatják ügyfeleiket a csalárd cselekmények bejelentésének eljárásáról és arról, hogy hogyan juthatnak gyorsan csalással kapcsolatos információkhoz.

(5b) A csalási láncolatban érintett összes szolgáltatónak gyorsan kell cselekednie annak érdekében, hogy a megfelelő szervezeti és technikai intézkedésekkel biztosítsa a fizetési műveletek során a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők biztonságának védelmét. A pénzforgalmi szolgáltatóknak, az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak és a digitális platformszolgáltatóknak csalásmegelőzési és -csökkentési technikákat kell alkalmazniuk a csalás minden formája elleni küzdelem érdekében, beleértve az ügyfél által nem jóváhagyott vagy jóváhagyott fizetési kéréshez kapcsolódó csalást is.

(5c) Az EBH [hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban technikai iránymutatást ad ki a súlyos gondatlanság fogalmáról e rendelettel összefüggésben, tiszteletben tartva az erre vonatkozó nemzeti jogi kereteket.

60. cikk

A fizető fél felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

(1) Az 56. cikktől eltérve a fizető fél kötelezhető, hogy legfeljebb 50 EUR értékig viselje a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszített vagy ellopott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából, illetve jogosulatlan használatából eredő károkat.

Az első albekezdés a következők egyikének esetén sem alkalmazandó:

a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ***vagy a hitelesítési adatok*** elvesztését, ellopását vagy jogosulatlan használatát a fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően nem észlelhette, kivéve abban az esetben, ha maga a fizető fél járt el csalárd módon; vagy

b) a kárt a pénzforgalmi szolgáltató alkalmazottjának, pénzforgalmi közvetítőjének vagy fióktelepének, illetve a tevékenységeket a pénzforgalmi szolgáltató által kiszervezett tevékenységet végző szervezet intézkedése vagy az intézkedés elmulasztása okozta.

A fizető félnek kell viselnie a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok azáltal keletkeztek, hogy a fizető fél csalárd módon járt el, illetve az 52. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette. Ilyen esetekben az első albekezdésben említett felső összeghatár nem alkalmazandó.

Azokban az esetekben, amikor a fizető fél nem járt el csalárd módon vagy nem szándékosan mulasztotta el az 52. cikk szerinti kötelezettségei teljesítését, az illetékes nemzeti hatóságok vagy a pénzforgalmi szolgáltatók csökkenthetik az e bekezdésben említett felelősséget, figyelembe véve különösen a személyes hitelesítési adatainak jellegét, valamint azon konkrét körülményeket, amelyek mellett azt elvesztették, ellopták vagy jogosulatlanul használták.

(2) Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója elmulasztja a 85. cikk szerinti erős ügyfél-hitelesítés előírására vonatkozó kötelezettségét, a fizető fél nem visel veszteséget, kivéve, ha csalárd módon járt el. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha akár a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója, akár a kedvezményezett mentesül az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása alól. Amennyiben a kedvezményezett vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem fejleszti ki vagy nem módosítja az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásához szükséges rendszereket, hardvert és szoftvert, a kedvezményezett vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója megtéríti a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának okozott pénzügyi kárt.

(3) Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója mentességet alkalmaz az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása alól, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felelősséggel tartozik a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé az utóbbi által elszenvedett pénzügyi veszteségekért.

(4) A fizető fél nem viseli az elveszített, ellopott vagy jogosulatlanul használt készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából eredő anyagi következményeket azt követően, hogy eleget tett az 52. cikk b) pontjában meghatározott értesítési kötelezettségnek, kivéve, ha csalárd módon járt el.

Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem biztosítja folyamatosan az elveszett, ellopott vagy jogosulatlanul használt készpénz-helyettesítő fizetési eszközök bejelentésére szolgáló megfelelő eszközöket az 53. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírtaknak megfelelően, a fizető fél nem viseli az ilyen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatából eredő anyagi következményeket, kivéve, ha csalárd módon járt el.

61. cikk

Előre nem ismert összegű fizetési műveletek

(1) Amennyiben kártyaalapú fizetési művelet***, számlák közötti tranzakció vagy átutalás*** keretében a kedvezményezett fizetési műveletet kezdeményez vagy azt a kedvezményezetten keresztül kezdeményezik, és annak pontos jövőbeni összege még nem ismert akkor, amikor a fizető fél engedélyezi a fizetési művelet teljesítését, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója csak abban az esetben zárolhat pénzeszközöket a fizető fél fizetési számláján, ha a fizető fél a pénzeszközök pontos összegének zárolását engedélyezte.

(2) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által zárolt pénzeszközök összegének arányban kell állnia a fizetési művelet fizető fél által észszerűen elvárható összegével.

(3) A kedvezményezett a szolgáltatás teljesítését vagy az áru fizető fél részére történő leszállítását követően haladéktalanul tájékoztatja pénzforgalmi szolgáltatóját a fizetési művelet pontos összegéről.

(4) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet pontos összegéről kapott tájékoztatást követően haladéktalanul feloldja a fizető fél fizetési számláján zárolt pénzeszközök zárolását.

62. cikk

Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

(1) A fizető fél jogosult arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltató visszatérítse számára az engedélyezett, a fizető fél által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett és már teljesített fizetési műveletek összegét, ha az alábbi mindkét feltétel teljesül:

a) az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét;

b) a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről észszerűen elvárható volt, figyelembe véve a korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésében foglalt feltételeket és az ügy lényeges körülményeit.

A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a feltételek teljesülésének bizonyítási terhét a fizető fél viseli.

A visszatérítendő összegnek meg kell egyeznie a teljesített fizetési művelet teljes összegével. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, az e bekezdés első albekezdésében említett jogon túl, ▌a 260/2012/EU rendelet 1. cikkében említett beszedések esetében a fizető fél az e rendelet 63. cikkében meghatározott időszakon belül feltétlen visszatérítésre jogosult.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a fizető fél nem hivatkozhat az esetleges átváltási költségekkel kapcsolatos okokra, amennyiben a 13. cikk (1) bekezdésének e) pontjával és a 20. cikk c) pontjának iii. alpontjával összhangban a pénzforgalmi szolgáltatójával történt megállapodás szerinti referencia-árfolyam került alkalmazásra.

(3) A fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató keretszerződésben megállapodhat arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, ha

a) a fizető fél a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó engedélyt közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatónak adta;

b) amennyiben releváns – a jövőbeli fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette.

(4) A nem euróban elszámolt beszedési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatók a beszedési modelljeikkel összhangban kedvezőbb visszatérítési jogokat kínálhatnak, ha azok előnyösebbek a fizető fél számára.

63. cikk

Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

(1) A fizető fél a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, engedélyezett fizetési művelet összegének a 62. cikk szerinti visszatérítésére vonatkozó igényét az összeggel való megterhelés napjától számított nyolc héten belül benyújthatja.

(2) A visszatérítésére vonatkozó igény beérkezését követő 10 munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltató

a) visszatéríti a fizetési művelet teljes összegét;

b) megindokolja a visszatérítés elutasítását, és megjelöli azokat a szerveket, amelyekhez a fizető fél a 90., 91., 93., 94. és 95. cikknek megfelelően fordulhat, ha nem fogadja el a közölt indokolást.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a visszatérítés megtagadására vonatkozó, e bekezdés első albekezdése szerinti joga nem alkalmazandó a 62. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott esetben.

5. FEJEZET

A fizetési műveletek teljesítése

1. SZAKASZ

FIZETÉSI MEGBÍZÁSOK ÉS ÁTUTALT ÖSSZEGEK

64. cikk

Fizetési megbízások átvétele

(1) Az fizetési megbízás átvételének időpontja az az időpont, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója megkapja a fizetési megbízást.

A fizető fél számláját a fizetési megbízás átvétele előtt nem lehet megterhelni. Ha az átvétel időpontja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál nem munkanapra esik, úgy kell tekinteni, hogy a fizetési megbízás átvételére a következő munkanapon került sor.

A pénzforgalmi szolgáltató meghatározhat egy olyan, a munkanap végéhez közel eső végső határidőt, amelyet követően a beérkezett fizetési megbízásokat a következő munkanapon átvettnek kell tekinteni.

(2) Ha az a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő, aki a fizetési megbízást adja, megállapodik a pénzforgalmi szolgáltatóval abban, hogy a fizetési megbízás teljesítését egy bizonyos napon vagy egy meghatározott időszak végén kell elkezdeni, vagy azon a napon, amikor a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére bocsátja a pénzeszközöket, akkor a 69. cikk alkalmazásában ezt az előre egyeztetett napot kell az átvétel időpontjának tekinteni. Ha az előre egyeztetett nap a pénzforgalmi szolgáltatónál nem munkanapra esik, úgy kell tekinteni, hogy a fizetési megbízást a következő munkanapon vették át.

(3) Ez a cikk nem alkalmazandó az (EU) XXX rendelet (IPR) hatálya alá tartozó, euróban denominált azonnali átutalásokra.

65. cikk

Fizetési megbízások visszautasítása

(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését vagy a fizetési művelet kezdeményezését, értesíti a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt – amennyiben azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog nem tiltja – a visszautasításról, valamint lehetőség szerint annak indokairól és a visszautasítást okozó ténybeli tévedések kijavításának lehetőségeiről.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a lehető leghamarabb, de mindenképpen a 69. cikkben meghatározott időszakon belül, a megállapodás szerinti módon el kell küldenie vagy elérhetővé kell tennie az értesítést. ***Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a 83. cikk (1) bekezdése szerint csalárd fizetési művelet gyanújának objektív okai alapján megtagadja a fizetés teljesítését, az értesítésnek figyelembe kell vennie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára a gyanús művelet rendezéséhez szükséges információkat.***

A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint visszautasítás esetén a pénzforgalmi szolgáltató felszámíthat egy indokolt díjat, amennyiben a visszautasítás objektív módon indokolható***, azonban a csalárd művelet gyanúja miatti visszautasítás esetén nem***.

(2) Amennyiben a fizető fél keretszerződésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül, a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója – amennyiben azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jog nem tiltja – nem tagadhatja meg az engedélyezett fizetési művelet teljesítését, függetlenül attól, hogy a fizetési megbízást a fizető fél adta, – beleértve azt is, ha a fizető fél azt fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül kezdeményezte – vagy a kezdeményezésre a kedvezményezett által vagy rajta keresztül került sor.

(3) A 69. és a 75. cikk alkalmazásában az a fizetési megbízás, amelynek teljesítését a szolgáltató visszautasította, nem tekintendő átvett megbízásnak.

66. cikk

A fizetési megbízás visszavonhatatlansága

(1) Amennyiben e cikk másként nem rendelkezik, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem vonhatja vissza a fizetési megbízást azután, hogy az a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett.

(2) Amennyiben a fizetési műveletet fizetéskezdeményezési szolgáltató kezdeményezi vagy a kezdeményezésre a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kerül sor, a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást azután, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltató felé engedélyezte a fizetési művelet kezdeményezését, vagy azután, hogy a kedvezményezett felé engedélyezte a fizetési művelet teljesítését.

(3) Beszedés esetén – a visszatérítéshez való jogok sérelme nélkül – a fizető fél legkésőbb a pénzösszeggel való megterhelés megállapodás szerinti napját megelőző munkanap végéig visszavonhatja a fizetési megbízást.

(4) A 64. cikk (2) bekezdésében említett esetben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a fizetési megbízást legkésőbb a megállapodás szerinti napot megelőző munkanap végéig vonhatja vissza.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott határidőket követően a fizetési megbízást kizárólag akkor lehet visszavonni, ha arról a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és az érintett pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A (2) és (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett beleegyezése is szükséges. Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, az érintett pénzforgalmi szolgáltatónak a visszavonásért módjában áll díjat felszámítani.

67. cikk

Átutalt és megkapott összegek

(1) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója és a pénzforgalmi szolgáltatók közvetítője a fizetési művelet teljes összegét átutalja, az átutalt összegből díjat nem von le.

(2) A kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodhat abban is, hogy a pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezett részére történő jóváírás előtt, az átutalt összegből vonja le a saját díjait. Ebben az esetben a kedvezményezettnek nyújtott tájékoztatásban a fizetési művelet teljes összegét el kell különíteni a díjaktól.

(3) Amennyiben az átutalt összegből a (2) bekezdésben említetteken kívül egyéb díjak is levonásra kerülnek, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizető fél által kezdeményezett fizetési művelet teljes összegét megkapja. Amennyiben a fizetési művelet kezdeményezése a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül történik, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizetési művelet teljes összegét megkapja.

2. SZAKASZ

TELJESÍTÉSI IDŐ ÉS ÉRTÉKNAP

68. cikk

Hatály

(1) Ezt a szakaszt a következőkre kell alkalmazni:

a) euróban történő fizetési műveletek;

b) az euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveletek;

c) olyan fizetési műveletek, amelyek során csak egyetlen, az euro és egy euroövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, feltéve, hogy a szükséges átváltást az érintett, euroövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló fizetési műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik.

(2) Ezt a szakaszt alkalmazni kell az (1) bekezdésben nem említett fizetési műveletekre is, hacsak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató más értelmű megállapodást nem kötött, a 73. cikk kivételével, amelynek esetében a feleknek nincs mérlegelési lehetősége. Ha azonban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató a 69. cikkben megállapítottaknál hosszabb időszakban állapodik meg, akkor ez az időszak az Unión belüli fizetési műveleteknél nem haladhatja meg az átvétel 64. cikkben említett időpontjától számított ***öt*** munkanapot.

69. cikk

Fizetési számlára teljesített fizetési műveletek

(1) A 260/2012/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója biztosítja, hogy a fizetési művelet összege az átvétel 64. cikkben említett időpontját követően legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján. A fizetési művelet papíralapú kezdeményezése esetén ez a határidő további egy munkanappal meghosszabbítható.

(2) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet összegét a pénzeszközöknek a pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő beérkezését követően a 73. cikknek megfelelően a kedvezményezett fizetési számláján értéknappal látja el és jóváírja.

(2a) Amennyiben a 83. cikk (1) bekezdésében meghatározott műveletfigyelő mechanizmusok alapján alapos okkal feltételezhető, hogy a fizetési művelet csalárd, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója megtagadhatja a pénzeszközöknek a kedvezményezett fizetési számláján történő azonnali rendelkezésre bocsátását. A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója adott esetben és indokolatlan késedelem nélkül tisztázza a feltételezett csalárd fizetési műveletet, és ennek eredményétől függően vagy rendelkezésre bocsátja a pénzeszközöket, vagy visszautalja azokat a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatójának.

(3) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezettel fennálló megállapodása szerinti határidőkön belül továbbítja a kedvezményezett által vagy rajta keresztül adott fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé, annak érdekében, hogy beszedés esetében a kiegyenlítés az esedékesség megállapodás szerinti időpontjában megtörténhessen. **A *[2a] bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni.***

70. cikk

A kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya a pénzforgalmi szolgáltatónál

Ha a kedvezményezett nem rendelkezik fizetési számlával a pénzforgalmi szolgáltatónál, az a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez a kedvezményezettnek címzett pénzeszköz beérkezik, a 69. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a kedvezményezett rendelkezésére bocsátja a pénzeszközt.

71. cikk

Készpénzbefizetés fizetési számlára

Amennyiben a fogyasztó készpénzt fizet be az adott pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára a fizetési számla pénznemében, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy az összeg a pénzeszköz átvétele után azonnal rendelkezésre álljon, és hogy azt késedelem nélkül értéknappal lássák el. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó, úgy az összegnek legkésőbb a pénzeszköz átvételét követő első munkanapon rendelkezésre kell állnia, és értéknappal ellátottnak kell lennie.

72. cikk

Belföldi fizetési műveletek

A belföldi fizetési műveletekre vonatkozóan a tagállamok az e szakaszban meghatározottaknál rövidebb maximális teljesítési határidőket is előírhatnak. ***Az e cikk alapján hozott határozatokat a tagállamok közlik a Bizottsággal.***

73. cikk

Értéknap és a pénzeszközök hozzáférhetősége

(1) A kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás értéknapja nem lehet későbbi annál a munkanapnál, amelyen a fizetési művelet összege jóváírásra került a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján.

(2) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a fizetési művelet összege a kedvezményezett rendelkezésére álljon közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került, amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a részéről:

a) nem kerül sor pénznemek közötti átváltásra;

b) sor kerül az euro és egy tagállami pénznem közötti átváltásra vagy két tagállami pénznem közötti átváltásra.

Az ebben a bekezdésben meghatározott kötelezettség az egyetlen pénzforgalmi szolgáltatón belül végrehajtott fizetésekre is alkalmazandó.

(3) A fizető fél fizetési számláján történő terhelés értéknapja nem kehet korábbi annál az időpontnál, amikor a fizetési számlát a fizetési művelet összegével megterhelték.

74. cikk

Helytelen egyedi azonosítók

(1) Ha a fizetési művelet teljesítése az egyedi azonosító alapján történik, a fizetési megbízás az egyedi azonosító által jelölt kedvezményezett vonatkozásában hibátlanul teljesítettnek minősül.

(2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő helytelen egyedi azonosítót adott meg, a fizetési művelet nem teljesítéséért vagy hibás teljesítéséért a pénzforgalmi szolgáltatót nem terheli a 75. cikk szerinti felelősség.

(3) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója köteles észszerű erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy visszaszerezze a fizetési művelet összegét. A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának ezen erőfeszítésekben együttműködést kell tanúsítania annak révén is, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának a rendelkezésére bocsát minden olyan lényeges információt, amely lehetővé teszi a pénzeszközök beszedését.

Ha a pénzeszközök az első albekezdésnek megfelelő beszedése nem lehetséges, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója írásos kérés alapján a fizető fél rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának a rendelkezésére áll és a fizető fél számára releváns ahhoz, hogy jogi követelést nyújtson be a pénzeszközök visszaszerzése érdekében.

(4) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltatónak a visszaszerzésért módjában áll díjat felszámítani a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé. ***A díjnak észszerűnek és a felmerült költségekkel arányosnak kell lennie.***

(5) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy a 20. cikk b) pontjának ii. alpontjában meghatározottakhoz képest további adatokat is megad, a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési műveleteknek csak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által megadott egyedi azonosító alapján történő teljesítéséért tartozik felelősséggel.

(6) Ha a fizetéskezdeményezési szolgáltató hibás egyedi azonosítót adott meg, a pénzforgalmi szolgáltatók a 76. cikknek megfelelően felelősek.

75. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése esetén

(1) Amennyiben a fizetési megbízást közvetlenül a fizető fél adja, az 54. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 79. cikk sérelme nélkül a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felel a fizető fél felé a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért, hacsak nem tudja a fizető fél felé, valamint adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felé bizonyítani, hogy a fizetési művelet összege a 69. cikk (1) bekezdésének megfelelően beérkezett a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához. Ez esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé.

Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját az első albekezdés értelmében felelősség terheli, az köteles haladéktalanul visszatéríteni a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, és – amennyiben releváns – helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az abban az esetben lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját az első albekezdés értelmében felelősség terheli, az köteles a fizetési művelet összegét haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani, és adott esetben a megfelelő összeget jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján.

A kedvezményezett fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi mint az a nap, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap a 73. cikknek megfelelően.

Abban az esetben, ha egy fizetési művelet teljesítésére késedelmesen kerül sor, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója – a fizető fél nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató kérésére – biztosítja, hogy a kedvezményezett fizetési számláján a jóváírás értéknapja ne legyen későbbi mint az a dátum, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél adta, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az e bekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre, a fizető fél számára díjmentesen köteles haladéktalanul erőfeszítéseket tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a fizető felet értesíteni.

(2) A kedvezményezett által vagy rajta keresztül adott fizetési megbízások esetén – az 54. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 79. cikk sérelme nélkül – a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé azért, hogy a fizetési megbízás a 69. cikk (3) bekezdésének megfelelően hibátlanul kerüljön továbbításra a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé. Ha ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli a felelősség, akkor az köteles a szóban forgó fizetési megbízás továbbítását haladéktalanul megismételni a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé.

A fizetési megbízás késedelmes továbbítása esetén az az értéknap, amelyen az összeget a kedvezményezett fizetési számláján jóváírják, nem lehet későbbi, mint az összegre hibátlan teljesítés esetén érvényes értéknap.

Az 54. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 79. cikk sérelme nélkül a fizetési műveletnek a 73. cikkben előírt kötelezettségeknek megfelelő módon történő bonyolításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezettel szemben. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, akkor ez a szolgáltató biztosítja, hogy a fizetési művelet összege azonnal a kedvezményezett rendelkezésére álljon, mihelyt az összeg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került. Az összeget olyan értéknappal kell jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján, amely nem lehet későbbi, mint az a dátum, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Olyan nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetében, amelyért az első és a harmadik albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem felel, a fizető fél felé a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel.

Amikor ilyen értelemben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel, megfelelő módon és haladéktalanul köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, valamint helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

A negyedik albekezdés szerinti kötelezettség nem alkalmazandó a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójára abban az esetben, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója bizonyítja, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett a fizetési művelet összege, még abban az esetben sem, ha a fizetési műveletre kisebb késedelemmel került sor. Ebben az esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának az összeget olyan értéknappal kell jóváírnia a kedvezményezett fizetési számláján, amely nem lehet későbbi mint az a dátum, amely hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknap.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízást a kedvezményezett adta vagy rajta keresztül adták, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az e bekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre, a fizető fél számára díjmentesen köteles haladéktalanul erőfeszítéseket tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a kedvezményezettet értesíteni.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatók felelősséggel tartoznak az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők felé, az ez utóbbiak terhére a pénzforgalmi szolgáltatónak betudható okból felszámított díjakért, valamint a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő terhére a fizetési művelet nem teljesítése vagy hibás teljesítése (a késedelmes teljesítést is ideértve) következtében felszámított kamatokért.

76. cikk

A fizetéskezdeményezési szolgáltatások esetében a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése miatt viselt felelősség

(1) Ha a fizető fél vagy a kedvezményezett a fizetési megbízást fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül adta, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak – az 54. cikk és a 74. cikk (2) és (3) bekezdése sérelme nélkül – meg kell térítenie a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibás fizetési művelet összegét, és adott esetben helyre kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

A fizetéskezdeményezési szolgáltatónak kell bizonyítania azt, hogy a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója a 64. cikknek megfelelően átvette a fizetési megbízást, valamint azt, hogy saját felelősségi körén belül a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a művelet nem teljesítésével, hibás, illetve késedelmes teljesítésével összefüggő egyéb zavar.

(2) Ha a fizetéskezdeményezési szolgáltató felelős a fizetési művelet nem teljesítéséért, hibás, illetve késedelmes teljesítéséért, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót – annak kérésére – haladéktalanul kártalanítania kell a fizető félnek visszatérített összegek következtében általa elszenvedett veszteségekért és kifizetett összegekért.

77. cikk

További pénzügyi kártérítések

Az e szakaszban megállapítottakon kívüli további pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

78. cikk

Visszkereseti jog

(1) Ha a pénzforgalmi szolgáltatónak olyan okból kell viselnie az 56., az 57., az 59., a 75. és a 76. cikk szerinti felelősséget, amely egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak vagy egy közvetítőnek tulajdonítható, akkor a pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő köteles kártalanítani a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltatót az 56., az 57., az 59., a 75. és a 76. cikk alapján felmerült veszteségekért és kifizetett összegekért. Ez magában foglalja az azon esetekben felmerülő kártérítést is, amikor a pénzforgalmi szolgáltatók valamelyike elmulasztja az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazását.

(2) További pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatók vagy a közvetítők között létrejött megállapodásokkal és a köztük létrejött megállapodásra alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

79. cikk

Rendkívüli és előre nem látható körülmények

Nem keletkezik a 4. vagy a 5. fejezet szerinti felelősség abban az esetben, ha a szóban forgó fél olyan rajta kívül álló, rendkívüli és előre nem látható körülményekre hivatkozik, amelyek következményei minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak uniós vagy nemzeti jogban előírt más jogi kötelezettségeknek kell eleget tennie.

6. FEJEZET

Adatvédelem

80. cikk

Adatvédelem

A pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának megfelelő működéséhez fűződő közérdekből, a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához és az e rendelet szerinti kötelezettségeknek való megfeleléshez szükséges mértékben a fizetési rendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók számára lehetővé kell tenni a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2018/1725 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriái kezelését a természetes személyek alapvető jogaira és szabadságaira vonatkozó megfelelő garanciák mellett, beleértve a következőket:

a) technikai intézkedések a célhoz kötöttség, az adattakarékosság és a korlátozott tárolhatóság elvének való megfelelés biztosítása érdekében, az (EU) 2016/679 rendeletben foglaltak szerint, beleértve az adatok további felhasználására vonatkozó technikai korlátozásokat, valamint a legkorszerűbb biztonsági és adatvédelmi intézkedések alkalmazását, beleértve az álnevesítést vagy a titkosítást is;

b) szervezési intézkedések, beleértve a különleges adatkategóriák feldolgozására vonatkozó képzést, a különleges adatkategóriákhoz való hozzáférés korlátozását és az ilyen hozzáférés rögzítését.

7. FEJEZET

Működési és biztonsági kockázatok, valamint hitelesítés

81. cikk

A működési és biztonsági kockázatok kezelése

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési és biztonsági kockázatok kezelése érdekében megfelelő kockázatmérséklési intézkedéseket és ellenőrzési mechanizmusokat tartalmazó keretrendszert alakítanak ki. Ennek a keretrendszernek a részeként a pénzforgalmi szolgáltatóknak – a súlyosabb működési és biztonsági események felderítését és osztályozását is tartalmazó – hatékony eseménykezelési eljárásokat kell létrehozniuk és fenntartaniuk.

Ez az albekezdés nem érinti az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([42]) II. fejezetének az alábbiak tekintetében történő alkalmazását:

a) az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatók;

b) az (EU) … irányelv (PSD3) 36. cikkének (1) bekezdésében említett számlainformációs szolgáltatók; valamint

c) az (EU) … irányelv (PSD3) 34. cikkének (1) bekezdése alapján mentesített pénzforgalmi intézmények.

A pénzforgalmi szolgáltatók az (EU) XXX irányelv (PSD3) alapján kijelölt illetékes hatóságnak évente, vagy az illetékes hatóság által meghatározott rövidebb időközönként, aktualizált és átfogó értékelést küldenek az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési és biztonsági kockázatokról, valamint az e kockázatokra válaszul alkalmazott kockázatmérséklési intézkedések és ellenőrzési mechanizmusok megfelelőségéről.

(2) Az EBH előmozdítja az illetékes hatóságok, az EKB és adott esetben az Európai Uniós Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség között, a pénzforgalmi szolgáltatásokkal összefüggő működési és biztonsági kockázatok területén folytatott együttműködést, beleértve az információk megosztását is.

82. cikk

A csalás bejelentése

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók legalább évente statisztikai adatokat bocsátanak az illetékes hatóságaik rendelkezésére a különféle fizetési módokhoz kapcsolódó csalásokról. A szóban forgó illetékes hatóságok ezeket az adatokat összesített formában bocsátják az EBH és az EKB rendelkezésére.

A csalásra vonatkozó statisztikai adatsoroknak tartalmazniuk kell a visszatérített csalárd műveletek számát és értékét. A visszatérítés elutasítása esetén a pénzforgalmi szolgáltatóknak meg kell adniuk az elutasítás okát, például azt, hogy a fogyasztó csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el.

(1a) Az EBH és az EKB legalább évente összesített formában közzéteszi a statisztikai adatokat.

(2) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdéssel összhangban az (1) bekezdésben említett csalásjelentési követelményekről szolgáltatandó statisztikai adatokra vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: egy évvel a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az illetékes hatóságok által az EBH-nak benyújtandó, az (1) bekezdésben említett, a fizetési csalással kapcsolatos adatokra vonatkozó egységes formanyomtatványokat és mintadokumentumokat.

([42]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

Az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: egy évvel a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

83. cikk

Műveletfigyelő mechanizmusok és a csalási adatok megosztása

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók olyan műveletfigyelő mechanizmusokat működtetnek, amelyek:

a) a 85. cikkel összhangban támogatják az erős ügyfél-hitelesítés ***kockázatalapú*** alkalmazását;

b) a 85. cikk (11) bekezdése szerinti kritériumok alapján mentesítenek az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása alól a kapcsolódó kockázati ***szinten***, a pénzforgalmi szolgáltató által – ***többek között az e cikk (2) bekezdésében felvázolt műveletmegfigyelő mechanizmusokon keresztül*** – értékelt adatok ***típusán és részletein alapuló konkrétan megnevezett és korlátozott feltételek*** függvényében;

c) ▌megelőzik, észlelik és amennyiben lehetséges, rendezik a potenciálisan csalárd fizetési műveleteket, beleértve a fizetéskezdeményezési szolgáltatást tartalmazó műveleteket is.

(2) A műveletfigyelő mechanizmusok a korábbi fizetési tranzakciók és a fizetési számlákhoz való online hozzáférés elemzésén***, valamint a megosztott csalási adatokon és a megfigyelt csalási módszereken*** alapulnak. Az adatkezelés az (1) bekezdésben említett célokhoz szükséges alábbi adatokra ***terjed ki***:

a) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó információk, beleértve azokat a környezeti és viselkedési jellemzőket, amelyek a személyes hitelesítési adatok rendeltetésszerű használatának körülményei között jellemzőek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre;

b) a fizetési számlára vonatkozó információk, beleértve a fizetési műveletek előzményeit;

c) ügyleti információk, beleértve a kedvezményezett ügyletösszegét és egyedi azonosítóját;

d) a munkamenet adatai, beleértve az eszköz IP-címtartományát, ahonnan a fizetési fiókhoz hozzáfértek.

a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre vonatkozó információk, beleértve azokat a környezeti és viselkedési jellemzőket, amelyek a személyes hitelesítési adatok rendeltetésszerű használatának körülményei között jellemzőek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőre; E bizonyíték alatt a fizetési művelet biztonságával, a nem engedélyezett vagy csalárd műveletek gyanújával kapcsolatos objektíven indokolt okokat kell érteni.

A kedvezményezettek pénzforgalmi szolgáltatói az (1) bekezdésben említett célokhoz szükséges adatokat a műveletben részt vevő pénzforgalmi szolgáltatók rendelkezésére bocsátják.

A pénzforgalmi szolgáltatók az e bekezdésben említett adatokat kizárólag az (1) bekezdésben meghatározott célokhoz szükséges ideig, egyébként pedig az ügyfélkapcsolat megszűnését követően***minden esetben legfeljebb 10 évig*** tárolhatják. A pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy a műveletmegfigyelő mechanizmusok figyelembe vegyék legalább a következő kockázatalapú tényezők mindegyikét:

a) a már nem biztonságos vagy ellopott hitelesítési elemek jegyzéke;

b) az egyes fizetési műveletek összege;

c) a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása során ismert csalási forgatókönyvek;

d) a hitelesítési eljárás bármely munkamenete során a rosszindulatú szoftverrel való fertőzöttség jelei;

e) amennyiben a hozzáférést biztosító eszközt vagy szoftvert a pénzforgalmi szolgáltató bocsátja rendelkezésre, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő rendelkezésére bocsátott, hozzáférést biztosító eszköz vagy szoftver használatának naplója és a hozzáférést biztosító eszköz vagy szoftver normálistól eltérő használata.

A pénzforgalmi szolgáltatók a 83. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében felsorolt adatokat a 3. cikk 35. pontja szerinti „inherencia" elemeként erős ügyfél-hitelesítés céljából kezelhetik.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjának való megfelelés érdekében a pénzforgalmi szolgáltatók ***átadhatnak egymás között információt, többek között*** a kedvezményezett egyedi azonosítóját, ***nevét, személyi azonosító számát, szervezeti számát, működési és egyéb tranzakciós információit*** az (5) bekezdésben említett információmegosztási megállapodások hatálya alá tartozó más pénzforgalmi szolgáltatókkal, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatónak elegendő bizonyítéka van annak feltételezésére, hogy csalárd fizetési művelet történt. Feltételezni kell az egyedi ***információk*** átadásához elegendő bizonyítékok meglétét, ha legalább két különböző pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felhasználó, akik ugyanazon pénzforgalmi szolgáltató ügyfelei, arról tájékoztatott, hogy egy kedvezményezett egyedi azonosítóját az elkövetők csalárd átutaláshoz használták fel. A pénzforgalmi szolgáltatók az e bekezdésben és az (5) bekezdésben említett információátadást követően szerzett ***információkat*** az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott célokhoz szükséges ideig őrizhetik meg.

(3a) Az (1) bekezdés c) pontjának való megfeleléshez szükséges mértékben a pénzforgalmi szolgáltatók, a bűnüldöző szervek és a közigazgatási szervek a (3) bekezdésben említett információkat is kicserélhetik a közigazgatási szervekkel.

(4) Az információmegosztási megállapodások meghatározzák a részvétel részleteit, valamint az operatív elemek részleteit, beleértve ***adott esetben*** a célhoz rendelt informatikai platformok használatát is. Az ilyen megállapodások megkötése előtt a pénzforgalmi szolgáltatók közösen elvégzik az (EU) 2016/679 rendelet 35. cikkében említett adatvédelmi hatásvizsgálatot, és adott esetben előzetes konzultációt folytatnak az említett rendelet 36. cikkében említett felügyeleti hatósággal. ***Az információmegosztási megállapodást [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig kell megkötni.***

(4a) Az EBH külön informatikai platformot hoz létre, hogy lehetővé tegye a pénzforgalmi szolgáltatók számára a csalárd egyedi azonosítókkal kapcsolatos és az ebben a cikkben meghatározott, egyéb releváns információk cseréjét más pénzforgalmi szolgáltatókkal.

A platformot... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónap]-ig kell létrehozni.

(5) A pénzforgalmi szolgáltatók értesítik az illetékes hatóságokat az ***(4)*** bekezdésben említett információmegosztási megállapodásban való részvételükről, amint az információmegosztási megállapodás résztvevői érvényesítik tagságukat, illetve adott esetben tagságuk megszűnéséről annak hatálybalépésekor.

(5a) Ha a pénzforgalmi szolgáltató nem tiltja le a számára csalárdként vagy egy bizonyíthatóan csalárd műveletnek minősített műveletben résztvevőként bejelentett egyedi azonosítót, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő semmilyen ebből eredő pénzügyi veszteséget nem visel.

(5b) Amennyiben a fizetési csalás csalárd tartalmak online közzétételéből ered, a pénzforgalmi szolgáltatók indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a tárhelyszolgáltatókat az (EU) 2022/2065 rendelet [digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály] 16. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

(6) A személyes adatok (4) bekezdés szerinti kezelése nem eredményezi az ügyféllel fennálló szerződéses kapcsolatnak a pénzforgalmi szolgáltató általi megszüntetését, és nem befolyásolja azt, hogy az ügyfél a későbbiek során más pénzforgalmi szolgáltatóval szerződjön***, kivéve, ha a csalás illetékes hatóságok által lefolytatott alapos kivizsgálása arra a következtetésre jutott, hogy az ügyfél részt vett a csalárd tevékenységben.***

84. cikk

A fizetési csalási kockázatai és trendjei

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók minden megfelelő eszköz és médium felhasználásával értesítik ügyfeleiket, ha a fizetési csalás új formái jelennek meg, figyelembe véve az ügyfelek leginkább kiszolgáltatott csoportjainak igényeit. A pénzforgalmi szolgáltatók egyértelmű útmutatást adnak ügyfeleik a csalárd kísérletek azonosításának módjáról, és figyelmeztetik őket az annak érdekében szükséges intézkedésekre és óvintézkedésekre, hogy ne váljanak az őket megcélzó csalárd tevékenységek áldozatává. A pénzforgalmi szolgáltatók tájékoztatják ügyfeleiket arról, hogy hol jelenthetik be a csalárd cselekményeket, és hol juthatnak gyorsan csalással kapcsolatos információkhoz.

(1a) A tagállamok érdemi eszközöket fordítanak arra, hogy beruházzanak a fizetéssel kapcsolatos csalásra vonatkozó ismeretterjesztésbe. Ez az ismeretterjesztés öltheti médiakampány vagy iskolai tanórák formáját. A pénzforgalmi szolgáltatók és az elektronikus hírközlési szolgáltatók ingyenesen együttműködnek a tagállamokkal ezen ismeretterjesztési tevékenységekben. A tagállamok tájékoztatják az Európai Parlamentet és a Bizottságot a tervezett kampányokról.

A pénzforgalmi szolgáltatók az elektronikus hírközlési szolgáltatókkal együttműködve megfelelő megelőző intézkedéseket hoznak és megbízható technikai biztosítékokat nyújtanak annak megakadályozása érdekében, hogy a csalók a pénzforgalmi szolgáltató nevét, levelezési címét vagy telefonszámát lemásolják és visszaéljenek azzal, illetve annak megakadályozása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket félrevezessék és csalárd tranzakciók végrehajtására vegyék rá.

Az elektronikus hírközlési szolgáltató együttműködik a pénzforgalmi szolgáltatóval, hogy biztosítsa a 2002/58/EK irányelv szerinti megfelelő szervezeti és technikai intézkedések meglétét a közlések biztonságának és titkosságának védelme érdekében, többek között a hívóvonal-azonosítás és az elektronikus levelezési cím tekintetében is.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók legalább évente képzési programokat szerveznek ***a pénzforgalmi szolgáltatások megtervezése és karbantartása, valamint az ügyfeleknek történő ajánlása terén tevékenykedő*** alkalmazottaik számára a fizetési csalás kockázatairól és trendjeiről, és biztosítják, hogy alkalmazottaik megfelelő képzésben részesüljenek ahhoz, hogy feladat- és felelősségi körüket a fizetési csalással összefüggő kockázatok csökkentésére és kezelésére irányuló biztonsági politikákkal és eljárásokkal összhangban láthassák el.

(3) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett fizetési csalási kockázatokra vonatkozó programok tekintetében.

85. cikk

Erős ügyfél-hitelesítés (Strong Customer Authentication)

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók ***a 83. cikkben meghatározott műveletfigyelő mechanizmus keretében elvégzett kockázatértékelés alapján*** erős ügyfél-hitelesítést alkalmaznak abban az esetben, amikor a fizető fél:

a) online fér hozzá a fizetési számlájához;

▌

c) elektronikus fizetési műveletre vonatkozó fizetési megbízást ad;

d) a műveleteket távoli csatornán keresztül hajtja végre, ami fizetéssel kapcsolatos csalásokra és más visszaélésekre adhat módot.

(2) Azokat a fizetési műveleteket, amelyeket nem a fizető fél, hanem kizárólag a kedvezményezett kezdeményez, nem kell erős ügyfél-hitelesítésnek alávetni, amennyiben ezeket a műveleteket a fizető fél beavatkozása vagy részvétele nélkül kezdeményezik. ***Ezek a mentességek az eredeti kedvezményezett által a fizető fél javára kezdeményezett visszatérítésekre is vonatkoznak.***

(3) Ha a fizető fél felhatalmazást adott a kedvezményezettnek arra, hogy fizetési megbízást adjon egy olyan fizetési műveletre vagy fizetési műveletek sorozatára egy adott fizetési eszközön keresztül, amelyet a fizető fél által fizetési megbízások teljesítésére bocsátottak ki, és ha a megbízás a fizető fél és a kedvezményezett közötti, termékek vagy szolgáltatások nyújtására vonatkozó megállapodáson alapul, a kedvezményezett által az ilyen megbízás alapján ezt követően kezdeményezett fizetési műveletek kedvezményezett által kezdeményezett műveleteknek minősülhetnek, feltéve, hogy ezeket a műveleteket nem kell a fizető fél konkrét intézkedésének megelőznie ahhoz, hogy a kedvezményezett kezdeményezze azokat.

(4) A fizető fél által adott felhatalmazáson alapuló fizetési műveletekre a 61., 62. és 63. cikkben említett, a kedvezményezett által kezdeményezett műveletekre vonatkozó általános rendelkezések vonatkoznak.

(5) Amennyiben a fizető félnek a kedvezményezett részére adott, a (3) bekezdésben említett műveletekre vonatkozó felhatalmazása távoli csatornán keresztül, a pénzforgalmi szolgáltató bevonásával történik, az felhatalmazás létrehozásakor erős ügyfél-hitelesítést kell alkalmazni.

(6) Erős ügyfél-hitelesítést kell alkalmazni az olyan beszedések esetében, ahol a fizető fél a kedvezményezettnek egy vagy több beszedési művelet kezdeményezésére távoli csatornán keresztül ad felhatalmazást, és felhatalmazás létrehozásában egy pénzforgalmi szolgáltató közvetlenül részt vesz.

(7) Azok a fizetési műveletek, amelyek esetében a fizető fél az elektronikus platformok vagy eszközök használatától eltérő módon ad fizetési megbízást, például papíralapú fizetési megbízások, postai megbízások vagy telefonon alapuló mechanizmusok esetében nem alkalmazandó erős ügyfél-hitelesítés, függetlenül attól, hogy a művelet végrehajtása elektronikus úton történik-e vagy sem, feltéve, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója elvégzi a biztonsági követelményeket és ellenőrzéseket, amelyek lehetővé teszik a fizetési művelet hitelesítésének ***egy más, az erős ügyfél-hitelesítéstől eltérő*** formáját.

(8) Az (1) bekezdés c) pontjában említett, távolról adott fizetési megbízások esetén a pénzforgalmi szolgáltató erős ügyfél-hitelesítést alkalmaz, amely olyan elemeket tartalmaz, amelyek dinamikusan összekapcsolják a tranzakciót egy adott összeggel és egy adott kedvezményezettel.

(9) Az (1) bekezdés c) pontjában említett fizetési megbízásnak a fizető fél a kedvezményezett infrastruktúrájával való információcserére szolgáló, érintés nélküli technológiát alkalmazó eszközén keresztül történő megadásakor, amelynek hitelesítéséhez a fizető fél eszközén internet használata szükséges, a pénzforgalmi szolgáltató erős ügyfél-hitelesítést alkalmaznak, amely a tranzakciót egy adott összeggel és egy adott kedvezményezettel dinamikusan összekapcsoló elemeket tartalmaz, vagy ezzel azonos hatású harmonizált biztonsági intézkedéseket alkalmaznak, amelyek a kezdeményezés minden szakaszában biztosítják a tranzakció összegének és a kedvezményezett kilétének bizalmasságát, hitelességét és integritását.

(10) Az (1) bekezdés alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatók megfelelő biztonsági intézkedéseket alkalmaznak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőkhöz tartozó személyes hitelesítési adatok bizalmasságának és integritásának megóvása érdekében.

(11) Az EBH által a 89. cikk szerint kidolgozandó erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása alóli mentesség az alábbi kritériumok közül egy vagy több alapján adható:

a) a nyújtott szolgáltatás kockázati szintje;

b) a művelet összege gyakorisága vagy mindkettő;

c) a művelet teljesítéséhez igénybe vett fizetési csatorna;

ca) az ügyletben részes felek fogyasztók vagy vállalati fizető felek-e.

(12) A 3. cikk 35. pontjában említett két vagy több elemnek, amelyeken az erős ügyfél-hitelesítésnek alapulnia kell, nem feltétlenül kell különböző kategóriákba tartoznia. **Az *elemek függetlenségét mindenkor teljes mértékben meg kell őrizni, és a hitelesítési eljárásnak mindenkor magas szintű biztonságot kell garantálnia*.**

Az erős ügyfél-hitelesítés tulajdonság eleme magában foglalhatja a környezeti és viselkedési jellemzőket, például a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő tartózkodási helyével, a tranzakció időpontjával, vagy a használt eszközzel kapcsolatos jellemzőket.

86. cikk

Erős ügyfél-hitelesítés a fizetéskezdeményezés és a számlainformációs szolgáltatás tekintetében

(1) A 85. cikk ***(8) és(9) bekezdését*** abban az esetben is alkalmazni kell, amikor a fizetési műveleteket fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül kezdeményezik. A 85. cikk (10) bekezdését abban az esetben is alkalmazni kell, amikor fizetéskezdeményezési szolgáltatón keresztül kezdeményeznek fizetési műveletet, és amikor számlainformációs szolgáltatón keresztül kérnek információt.

(2) A számlavezető pénzforgalmi szolgáltató lehetővé teszi a fizetéskezdeményezési szolgáltató és a számlainformációs szolgáltató számára azoknak a hitelesítési eljárásoknak megbízhatóként való elfogadását, amelyet a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára a 85. cikk (1) és (10) bekezdésével összhangban, valamint – abban az esetben, amikor a folyamatban részt vesz a fizetéskezdeményezési szolgáltató – a 85. cikk (1), (8), (9), (10) és (11) bekezdésével összhangban biztosít.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül, ha a fizetési számlával kapcsolatos információkhoz egy számlainformációs szolgáltató fér hozzá, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató csak akkor alkalmazhat erős ügyfél-hitelesítést, ha az adott számlainformációs szolgáltató először fér hozzá a fizetési számla adataihoz (kivéve, ha a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak alapos oka van csalást feltételezni), az adott számlainformációs szolgáltatónak az adott fizetési számlához való későbbi hozzáférése tekintetében azonban nem.

88. cikk

Az erős ügyfél-hitelesítésre vonatkozó akadálymentességi követelmények

(1) Az (EU) 2019/882 irányelv szerinti akadálymentességi követelmények sérelme nélkül a pénzforgalmi szolgáltatók biztosítják, hogy minden ügyfelük – beleértve a fogyatékossággal élő személyeket, az alacsony szintű digitális készségekkel rendelkező időseket és azokat, akik nem férnek hozzá a digitális csatornákhoz vagy a fizetési eszközökhöz – rendelkezzen legalább egy, a saját helyzetének megfelelő eszközzel, amely lehetővé teszi számára az erős ügyfél-hitelesítés elvégzését.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók az erős ügyfél-hitelesítés ***(amelyet ingyenesen kell nyújtani)*** elvégzéséhez nem írhatják elő feltételként sem egy adott hitelesítési eszköz kizárólagos használatát, sem – akár közvetlenül, akár közvetetten – okostelefon ***vagy más okoseszköz*** birtoklását. A pénzforgalmi szolgáltatók ***többféle eszközt fejlesztenek ki az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazására***, hogy minden ügyfelük számára legyen a különféle helyzetének megfelelő eszköz, ***különös tekintettel a fogyatékossággal élőkre, az alacsony digitális jártassággal rendelkező és idősebb személyekre, valamint azokra, akik nem férnek hozza a digitális csatornákhoz vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz.***

88a. cikk

Méltányos, észszerű és megkülönböztetésmentes hozzáférés a mobil eszközökhöz

(1) A digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról szóló, 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikke (7) bekezdésének sérelme nélkül a mobil eszközök eredetiberendezés-gyártói és az (EU) 2018/1972 irányelv 2. cikkének 1. pontja szerinti elektronikus hírközlési szolgáltatók tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes feltételek mellett teszik lehetővé a front-end szolgáltatások szolgáltatói számára a fizetési műveletek feldolgozásához szükséges adatok tárolásához és továbbításához szükséges műszaki jellemzőkkel való tényleges interoperabilitást és az interoperabilitás érdekében azokhoz való hozzáférést.

(2) Az (1) bekezdésben említett eredetiberendezés-gyártókat és az elektronikus hírközlési szolgáltatókat nem szabad megakadályozni abban, hogy szigorúan szükséges és arányos intézkedéseket hozzanak annak biztosítása érdekében, hogy az interoperabilitás ne veszélyeztesse az interoperabilitási kötelezettség által érintett hardver- és szoftverfunkciók integritását, feltéve, hogy ezek az intézkedések kellően indokoltak.

(3) Az (1) bekezdés szerinti méltányos, észszerű és megkülönböztetésmentes feltételek alkalmazása céljából az adott bekezdésben említett eredetiberendezés-gyártók és elektronikus hírközlési szolgáltatók közzéteszik a tényleges interoperabilitás és hozzáférés általános feltételeit.

89. cikk

A hitelesítésre, a kommunikációra és a műveletfigyelésre szolgáló mechanizmusokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok

(1) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a következőket:

a) a 85. cikkben említett erős ügyfél-hitelesítésre vonatkozó követelmények;

b) a 85. cikk (1), (8) és (9) bekezdésének alkalmazása alóli kivételek a 85. cikk (11) bekezdésében megállapított kritériumok alapján;

c) azok a követelmények, amelyeknek a biztonsági intézkedéseknek eleget kell tenniük a 85. cikk (10) bekezdésével összhangban a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők esetében a személyes hitelesítési adatok bizalmasságának és integritásának megóvása érdekében;

d) a 87. cikkel összhangban a fizető felek pénzforgalmi szolgáltatói és a technikai szolgáltatók közötti, az erős ügyfél-hitelesítés elemeinek technikai szolgáltatók általi biztosítására és ellenőrzésére vonatkozó kiszervezési megállapodásokra alkalmazandó követelmények; ***Ennek során az EBH figyelembe veszi a kiszervezési megállapodásokra vonatkozó meglévő iránymutatásokat;***

e) közös és biztonságos nyílt kommunikációs standardokra vonatkozó, a III. cím 3. fejezete szerinti követelmények a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, a fizetéskezdeményezési szolgáltatók, a számlainformációs szolgáltatók, a fizető felek, a kedvezményezettek és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatók közötti azonosítás, hitelesítés, értesítés és tájékoztatás, valamint a biztonsági intézkedések végrehajtása céljára;

f) a külön interfészeken keresztüli biztonságos, nyílt kommunikációs standardokra vonatkozó kiegészítő rendelkezések;

g) a 83. cikkben említett műveletfigyelő mechanizmusokra vonatkozó műszaki követelmények;

A b) pont alkalmazásában a fizetési műveletekre vonatkozó erős ügyfél-hitelesítés alkalmazása alóli, tranzakciós kockázatelemzésen alapuló mentesség tekintetében a szabályozástechnikai standardtervezetek többek között a következőket határozzák meg:

i. azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy távoli elektronikus fizetési művelet alacsony kockázatúnak minősüljön***, figyelembe véve a csalások szintjét az egyes gazdasági tevékenységekben***;

ii. a tranzakciós kockázatelemzés végrehajtásának módszerei és modelljeit;

iii. a csalási arányok kiszámításának kritériumait, beleértve a csalási arányok megoszlását a kibocsátói és elfogadói szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi szolgáltatók között, vagy a kibocsátói és elfogadói szolgáltatásokat egyetlen jogi személyen keresztül nyújtó pénzforgalmi szolgáltatókon belül;

iv. részletes és arányos adatszolgáltatási és ellenőrzési követelményeket.

ga) az irányítópulton közzéteendő információkategóriák szabványosított jegyzéke;

gb) az egyedi azonosítóként használható módszerek kimerítő felsorolása;

gc) a kedvezményezettnek a fizető fél által a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kereskedelmi ügynökön keresztül teljesített fizetési műveletekre vonatkozó kizárás feltételeit.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EBH figyelembe veszi a következők szükségességét:

a) megfelelő biztonsági szint garantálása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők és a pénzforgalmi szolgáltatók számára hatékony és kockázatalapú követelmények elfogadásán keresztül;

b) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközei és személyes adatai biztonságának garantálása;

c) az egyes pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny feltételeinek megteremtése és fenntartása;

d) a technológiai és üzletimodell-semlegesség biztosítása;

e) felhasználóbarát, hozzáférhető és innovatív fizetési módok kialakulásához szükséges feltételek megteremtése;

ea) a csalási kockázat és a fogyasztói élmény közötti egyensúly szükségessége a kis értékű tranzakciók tekintetében.

eb) a fogyasztói és a vállalati fizető felek eltérő helyzete és sajátos igényei.

Mielőtt az EBH benyújtja szabályozástechnikai standardtervezetét a Bizottsághoz, nyílt konzultációt folytat a köz- és magánszféra érdekelt feleivel annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozástechnikai standardtervezetben figyelembe vegyék a technológia és a pénzforgalmi feldolgozás legfrissebb fejleményeit, valamint a vállalkozások közötti és a vállalkozások és a kormányzat közötti tranzakciók sajátosságait.

Az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 1 évvel a rendelet hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

(3) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 10. cikkével összhangban rendszeresen felülvizsgálja, és adott esetben aktualizálja a szabályozástechnikai standardokat többek között annak érdekében, hogy figyelembe vegye az innovációt és a műszaki fejlődést, valamint az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetének rendelkezéseit és a 910/2014/EU rendelet alapján végrehajtott európai digitális személyazonossági tárcákat.

8. FEJEZET

Jogérvényesítési eljárások, illetékes hatóságok és szankciók

1. SZAKASZ

PANASZTÉTELI ELJÁRÁSOK

90. cikk

Panasztétel

(1) A tagállamok kialakítják azokat az eljárásokat, amelyek révén a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők és más érdekelt felek – beleértve a fogyasztói szervezeteket is – panaszt nyújthatnak be az e rendelet érvényesítése céljából kijelölt illetékes hatóságokhoz a pénzforgalmi szolgáltatók e rendelet rendelkezéseit állítólagosan sértő magatartása miatt.

(2) Adott esetben és a nemzeti eljárásjogban a bírósághoz fordulás jogára vonatkozóan szereplő rendelkezések sérelme nélkül az illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett panaszra adott válaszában tájékoztatja a panaszost a 95. cikknek megfelelően kialakított alternatív vitarendezési eljárásokról.

91. cikk

Illetékes hatóságok és vizsgálati hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságok az alábbi módokon gyakorolhatják az e rendelet esetleges megsértésének kivizsgálására, valamint a nemzeti jogi keretükben e rendelettel összhangban megállapított közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések alkalmazására vonatkozó hatásköreiket:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal együttműködésben;

c) egyes hatáskörök más hatóságok vagy szervek részére történő átruházásával, a felhatalmazott hatóság vagy szerv feletti felügyelet felelősségének megtartásával;

d) a hatáskörrel rendelkező igazságügyi szervekhez benyújtott kérelem útján.

Ha az illetékes hatóságok a c) pontnak megfelelően átruházzák hatáskörüket más hatóságokra vagy szervekre, a hatáskör-átruházás kapcsán meg kell határozni az átruházott feladatokat, azok elvégzésének feltételeit, valamint azokat a feltételeket, amelyek mellett a hatáskör-átruházás visszavonható. Az átruházott hatáskört gyakorló hatóságokat vagy szerveket úgy kell megszervezni, hogy ne merüljön fel összeférhetetlenség. Az illetékes hatóságok felügyelik azoknak a hatóságoknak vagy szerveknek a tevékenységét, amelyekre a hatáskört átruházták.

(2) A tagállamok kijelölik az e rendeletben szereplő előírások tényleges betartásának biztosításáért és monitoringjáért felelős illetékes hatóságokat. Az említett illetékes hatóságoknak meg kell tenniük minden megfelelő intézkedést az irányelvben szereplő előírások betartásának biztosítása érdekében.

Az illetékes hatóságok lehetnek:

a) hatóságok;

b) olyan testületek, amelyeket vagy a nemzeti jog, vagy a nemzeti jogban kifejezetten erre a célra felhatalmazott hatóságok ismertek el, beleértve a nemzeti központi bankokat is.

Az illetékes hatóságok függetlenek a gazdálkodó szervezetektől és elkerülik az összeférhetetlenséget. A (2) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül illetékes hatóság nem lehet pénzforgalmi intézmény, hitelintézet, vagy postai elszámolóközpont.

(3) A (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi vizsgálati hatáskörrel és megfelelő forrásokkal.

E hatáskörök a következőket foglalják magukban:

a) az e rendelet esetleges megsértésének kivizsgálására irányuló eljárások során a vizsgálat lefolytatásához szükséges valamennyi információ bekérése többek között a következő természetes vagy jogi személyektől:

   i. pénzforgalmi szolgáltatók;

   ii. technikai szolgáltatók és fizetésirendszer-üzemeltetők;

   iii. fizetési számlát nem vezető ATM-üzemeltetők;

   iv. elektronikus hírközlési szolgáltatók;

   v. az i., ii. és iii. alpontban említett szervezetekhez tartozó természetes személyek;

   vi. olyan harmadik felek, amelyekhez az i., ii. és iii. alpontban említett szervezetek operatív funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;

   vii. az i., ii. és iii. alpontban említett szervezetek pénzforgalmi közvetítői és forgalmazói, valamint az érintett tagállamban letelepedett fióktelepei;

b) az illetékes hatóság helye szerinti tagállamban letelepedett, ott található vagy tartózkodó, vagy ott szolgáltatást nyújtó, az a) pont i–vii. alpontjaiban említett személyekre vonatkozó teljes körű vizsgálat lefolytatása, amennyiben az az illetékes hatóságok feladatainak ellátásához szükséges, beleértve a következőkre kiterjedő hatásköröket:

   i. iratok benyújtásának előírása;

   ii. az a) pont i–vii. alpontjaiban említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint azokról másolat vagy kivonat készítése;

   iii. az a) pont i–vii. alpontjaiban említett személyektől, illetve adott esetben azok képviselőitől vagy alkalmazottaitól írásos vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése;

   iv. bármely egyéb olyan természetes személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából meghallgassák;

c) az a) pont i–vii. alpontjában említett jogi személyek vagy természetes személyek üzleti tevékenységre használt helyiségeiben valamennyi szükséges vizsgálat lefolytatása, az érintett illetékes hatóságok előzetes értesítése mellett.

(4) Ha egy tagállam joga a 96. cikk (2) bekezdésének megfelelően büntetőjogi szankciókat állapít meg e rendelet megsértése esetére, az adott tagállamnak rendelkeznie kell a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára

a) a kapcsolattartást az illetékes igazságügyi hatóságokkal annak érdekében, hogy konkrét információkat kapjanak az e rendelet állítólagos megsértésével kapcsolatos bűnügyi nyomozásokról, az ilyen állítólagos jogsértésekkel kapcsolatban megkezdett büntetőeljárásokról, valamint az ilyen eljárások eredményéről, beleértve a jogerős ítéletet is;

b) az ilyen információk átadását más illetékes hatóságoknak és az EBH-nak az egymással és az EBH-val az e rendelet alkalmazásában meglévő együttműködési kötelezettségük teljesítése érdekében.

(5) Az e cikkben meghatározott hatásköröket arányosan, az uniós és tagállami joggal – többek között az alkalmazandó eljárási biztosítékokkal és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elvekkel – összhangban kell végrehajtani és gyakorolni. Az e rendelet alkalmazása során elfogadott vizsgálati cselekményeknek és végrehajtási intézkedéseknek a jogsértés jellegével és a jogsértés által ténylegesen vagy valószínűsíthetően okozott teljes sérelemmel arányosnak kell lenniük.

(6) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet hatálybalépésének dátuma]-ig az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a panaszkezelési eljárásokról, beleértve a panaszok benyújtásának csatornáit, a panaszosoktól kért információkat, valamint a 90. cikk (1) bekezdésében említett panaszok összesített elemzésének közzétételét.

92. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A nemzeti büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek az illetékes hatóságok által lefolytatott vizsgálatokkal kapcsolatos információk tekintetében.

(2) A 93. cikk szerint cserélt információra mind az átadó, mind a fogadó hatóság szakmai titoktartási kötelezettsége vonatkozik.

93. cikk

Joghatóság és az illetékes hatóságok közötti együttműködés

(1) A II. és III. címet érintő jogsértés vagy ilyen jogsértés gyanúja esetén az illetékes hatóságok a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, kivéve a letelepedés szabadsága keretében tevékenységet folytató pénzforgalmi közvetítők és fióktelepek vonatkozásában, amely esetben az illetékes hatóságok a fogadó tagállam illetékes hatóságai.

(2) A II. és III. címnek a technikai szolgáltatók, a fizetésirendszer-üzemeltetők, a fizetési számlát nem vezető ATM-üzemeltetők, az elektronikus hírközlési szolgáltatók, illetve azok pénzforgalmi közvetítői vagy fióktelepei általi megsértése vagy annak gyanúja esetén az érintett szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai járnak el.

(3) Vizsgálati és szankcionálási hatáskörük gyakorlása során, beleértve a határokon átnyúló eseteket is, az illetékes hatóságok az uniós és a nemzeti joggal összhangban együttműködnek egymással és az adott esetnek megfelelően az érintett más ágazatok hatóságaival, ennek körében információcserét folytatnak egymással, továbbá más illetékes hatóságok számára biztosítják a közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések hatékony végrehajtásához szükséges kölcsönös segítségnyújtást.

(4) A (3) bekezdésben említett egyéb érintett ágazatok hatóságai együttműködnek az illetékes hatóságokkal a közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések hatékony végrehajtása érdekében.

2. SZAKASZ

VITARENDEZÉSI ELJÁRÁSOK ÉS SZANKCIÓK

94. cikk

Vitarendezés

(1) A pénzforgalmi szolgáltatók megfelelő és hatékony eljárásokat vezetnek be és alkalmaznak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőktől a II. és III. cím szerinti jogokkal és kötelezettségekkel összefüggésben beérkező panaszok rendezésére. Az illetékes hatóságok figyelemmel kísérik az eljárások teljesítményét.

Ezeket az eljárásokat alkalmazni kell minden olyan tagállamban, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtja, és azoknak elérhetőknek kell lenniük az érintett tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, illetve egy másik nyelven, amennyiben arról a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megállapodott.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók papíralapon, vagy amennyiben arról a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megállapodott, más tartós adathordozó felhasználásával ▌választ adnak a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő által benyújtott panaszokra. A válaszban ki kell térni a panaszban foglalt valamennyi pontra, és azt megfelelő időkereten belül, de legkésőbb a panasz kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül meg kell küldeni. Kivételes helyzetekben, amennyiben a panasz a pénzforgalmi szolgáltatón kívül álló okokból nem válaszolható meg 15 munkanapon belül, a pénzforgalmi szolgáltató köteles ideiglenes választ küldeni, világosan feltüntetve az érdemi válasz késedelmének okait és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőnek adandó végső válasz határidejét. A végső válasz kézhezvételének határideje semmilyen esetben sem haladhatja meg a 35 munkanapot.

A tagállamok bevezethetnek vagy hatályban tarthatnak a vitarendezési eljárásokra vonatkozóan olyan szabályokat, amelyek a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő szempontjából előnyösebbek az első albekezdésben említett szabályoknál. Ilyen esetben ezeket a szabályokat kell alkalmazni.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatónak tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőt legalább egy olyan alternatív vitarendezési szervről, amely a II. és III. cím szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták kezelése tekintetében illetékes.

(4) A (3) bekezdésben említett információt világos és érthető módon, valamint könnyen hozzáférhető helyen kell elhelyezni a pénzforgalmi szolgáltató honlapján és a megfelelő mobilapplikációban (ha van), a fióktelep helyiségeiben, és a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő között létrejött szerződésre alkalmazandó általános szerződési feltételekben. A pénzforgalmi szolgáltató feltünteti az érintett alternatív vitarendezési szervvel és annak igénybevételével kapcsolatos további információk elérhetőségét.

95. cikk

Peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások

(1) A tagállamok a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([43]) előírt minőségi követelményeket teljesítő, a vonatkozó uniós és nemzeti joggal összhangban olyan megfelelő, független, pártatlan, átlátható és hatékony alternatív vitarendezési eljárásokat alakítanak ki, amelyek lehetővé teszik a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti – az ezen irányelv II. és III. címe szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő – jogviták rendezését, adott esetben a meglévő illetékes testületek igénybevételével. A pénzforgalmi szolgáltatók az alternatív vitarendezési eljárások hatálya alá tartoznak.

(1a) A pénzforgalmi szolgáltatók fogyasztói alternatív vitarendezési eljárásokban való részvétele kötelező, kivéve, ha a tagállam bizonyítja a Bizottság előtt, hogy más mechanizmusok ugyanilyen hatékonyak.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett testületek hatékonyan együttműködnek a II. és III. cím szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő, határon átnyúló jogviták rendezése érdekében.

(3) A tagállamok kijelölnek egy illetékes hatóságot, amely a 2013/11/EU irányelv 18. cikkével összhangban akkreditálja és ellenőrzi a területén található, a II. és III. cím szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták rendezéséhez igénybe vehető alternatív vitarendezési testületeket, valamint közzéteszi azok minőségi szintjét.

(4) A (3) bekezdésben említett illetékes hatóságok a 2013/11/EU irányelv 20. cikkével összhangban bejelentik a Bizottsághoz a területükön található, a II. és III. cím szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták rendezéséhez igénybe vehető alternatív vitarendezési testületeket.

(5) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi azon alternatív vitarendezési fórumok jegyzékét, amelyekről a (4) bekezdésnek megfelelően értesítették, és ezt a jegyzéket valamennyi változásközlés alkalmával aktualizálja.

96. cikk

Közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések

(1) Az (EU) XXX irányelv (PSD3) alapján kijelölt illetékes hatóságok felügyeleti hatásköreinek sérelme nélkül, az említett irányelv II. címe 1. fejezetének 3. szakaszával összhangban, valamint a tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy büntetőjogi szankciókat állapítsanak meg, a tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és közigazgatási intézkedésekre vonatkozó szabályokat, és biztosítják azok végrehajtását. A közigazgatási szankcióknak és a közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem állapítanak meg külön szabályokat az e rendeletnek a nemzeti büntetőjog alapján szankcionálandó megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókról és közigazgatási intézkedésekről. Ebben az esetben a tagállamok a 103. cikknek megfelelően értesítik a Bizottságot a vonatkozó büntetőjogi rendelkezésekről és azok későbbi módosításairól.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett nemzeti szabályok pénzforgalmi szolgáltatókra és más jogi személyekre vonatkoznak, jogsértés esetén a nemzeti jogban megállapított feltételek mellett közigazgatási szankciókat és közigazgatási intézkedéseket kell alkalmazni az ilyen pénzforgalmi szolgáltatók és jogi személyek vezető testületének tagjaira, valamint más olyan természetes személyekre, akikről megállapítást nyer, hogy felelősek e rendelet megsértéséért.

([43]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

(4) A tagállamok a nemzeti jogukkal összhangban megállapíthatnak olyan szabályokat, amelyek lehetővé teszik illetékes hatóságaik számára, hogy vitarendezési megállapodást vagy gyorsított jogérvényesítési eljárást követően lezárják az e rendelet feltételezett megsértésével kapcsolatos vizsgálatot.

Az illetékes hatóságoknak a vitarendezési megállapodásra vagy a gyorsított jogérvényesítési eljárásmegindítására való felhatalmazása nem érinti a tagállamok (1) bekezdés szerinti kötelezettségeit.

97. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések meghatározott jogsértések esetén

(1) A 96. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések állapítják meg az e cikk (2) bekezdésében említett közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket a következő rendelkezések megsértése vagy kijátszása esetére:

a) a 32. cikkben megállapított, a hitelintézetnél vezetett számlákhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok;

b) a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató vagy a számlainformációs szolgáltatók és a fizetéskezdeményezési szolgáltatók a III. cím 3. fejezetében meghatározott biztonságos adathozzáférésére vonatkozó szabályok, a 45. cikk sérelme nélkül;

c) a 85., 86. és 87. cikkben meghatározott csalásmegelőzési mechanizmusok megszervezésére vagy végrehajtására vonatkozó kötelezettség, beleértve az erős ügyfél-hitelesítést;

d) az ATM-üzemeltetők vagy más készpénzforgalmazók tekintetében a fizetendő díjak átláthatóságára vonatkozó követelményeknek való megfelelés kötelezettsége a 20. cikk c) pontjának ii. alpontjával összhangban;

e) a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők kártalanítására az 56. cikk (2) bekezdésében, az 57. cikk (2) bekezdésében és az 59. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőnek a pénzforgalmi szolgáltatók általi elmulasztása.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazandó közigazgatási szankcióknak ***és közigazgatási intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és magukban kell foglalniuk a következőket:***

a) közigazgatási bírságok;

   i. jogi személy esetében olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa a jogi személy (3) bekezdésben meghatározott teljes éves árbevételének legalább ***7,5 %***-a;

   ii. természetes személy esetében olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább ***2 750 000*** EUR, azokban a tagállamokban pedig, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben a rendelet hatálybalépésének napján ennek megfelelő összeg;

   iii. olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább a jogsértésből származó haszon összegének kétszerese, amennyiben a haszon megállapítható;

b) nyilvános közlemény, amely megnevezi a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés jellegét;

c) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel a jogellenes magatartással és tartózkodjon annak megismétlésétől;

d) ideiglenes tilalom, amely megakadályozza, hogy a jogi személy vezető testületének bármely, a jogsértésért felelősnek tartott tagja, vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy vezetői feladatokat láthasson el.

(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és a 98. cikk (1) bekezdésében említett teljes éves árbevétel megegyezik a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott, a legutolsó mérlegfordulónapra vonatkozóan rendelkezésre álló éves pénzügyi kimutatások szerinti nettó árbevétellel, amelyekért a jogi személy adminisztratív, vezető és felügyeleti testületeinek tagjai felelősek.

Amennyiben a jogi személy olyan anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amely a 2013/34/EU irányelv 22. cikke értelmében összevont pénzügyi beszámoló készítésére kötelezett, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a nettó árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli standardokkal összhangban meghatározandó árbevétel, a legfelső szintű anyavállalat legutolsó mérlegfordulónapra vonatkozóan rendelkezésre álló összevont pénzügyi kimutatásai szerint, amelyekért a legfelső szintű anyavállalat adminisztratív, vezető és felügyeleti testületeinek tagjai felelősek.

(4) A tagállamok a nemzeti jogukkal összhangban felhatalmazhatják az illetékes hatóságaikat arra, hogy az e cikk (2) bekezdésében és az időszakos kényszerítő bírságokról szóló 98. cikkben említetteken kívül más típusú szankciókat is alkalmazzanak, és más típusú szankcionálási hatásköröket is gyakoroljanak.

98. cikk

Időszakos kényszerítő bírságok

(1) Az illetékes hatóságok jogosultak időszakos kényszerítő bírságot kiszabni a jogi vagy természetes személyekre az e rendelettel összhangban elfogadott bármely határozat, végzés, ideiglenes intézkedés, megkeresés, kötelezettség vagy más intézkedés teljesítésének elmulasztásáért.

Az első albekezdésben említett kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie, mértéke a megfelelés helyreállításáig eltelt napok száma alapján fizetendő összeg. Az időszakos kényszerítő bírság az azt megállapító határozatban megjelölt időponttól számított legfeljebb 6 hónapos időtartamra szabható ki.

Az illetékes hatóságok által kiszabható időszakos kényszerítő bírság felső határa

a) jogi személy esetében legalább az átlagos napi árbevétel 3 %-a;

b) természetes személy esetében legalább 30 000 EUR.

Az átlagos napi árbevétel a 97. cikk (3) bekezdésében említett teljes éves árbevétel 365-tel elosztva.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározottaknál nagyobb összegű pénzbírságról is rendelkezhetnek.

99. cikk

A közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések meghatározásakor figyelembe veendő elemek

(1) Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és szintjének a meghatározásakor az arányos szankciók alkalmazása érdekében figyelembe vesznek minden lényeges elemet és körülményt, többek között az alábbiakat:

a) a jogsértés súlya és időtartama;

b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;

c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi lehetőségei, többek között a jogsértésért felelős jogi személy teljes éves árbevételében, illetve természetes személy éves jövedelmében kifejezve;

d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ez meghatározható;

e) a jogsértés miatt harmadik feleknél felmerülő veszteség, amennyiben meghatározható;

f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy számára az ugyanazon magatartásra tekintettel lefolytatott büntető- és közigazgatási eljárások, valamint előírt szankciók megkettőzéséből eredő hátrány;

g) a jogsértésnek a fogyasztók és más pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők érdekeire gyakorolt hatása;

h) a jogsértés tényleges vagy potenciális káros rendszerszintű következményei;

i) egynél több természetes vagy jogi személy bűnrészessége vagy közreműködése a jogsértésben;

j) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;

k) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;

l) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által a jogsértés megismétlődésének elkerülése érdekében tett korrekciós intézkedés.

(2) A 96. cikk (4) bekezdése szerinti vitarendezési megállapodást vagy gyorsított jogérvényesítési eljárást alkalmazó illetékes hatóság a 96., a 97. és a 98. cikkszerinti közigazgatási szankciókat és közigazgatási intézkedéseket azok arányosságának biztosítása érdekében az érintett esethez igazodóan állapítja meg.

100. cikk

A jogorvoslathoz való jog

(1) Az illetékes hatóságok által e rendelet alapján hozott határozatok bíróság előtt megtámadhatók.

(2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

101. cikk

A közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések közzététele

(1) Az illetékes hatóságok a honlapjukon közzéteszik a jogi és természetes személyekkel szemben e rendelet megsértése miatt kiszabott közigazgatási szankciót vagy közigazgatási intézkedést, valamint adott esetben az összes vitarendezési megállapodást. A közzététel tartalmazza a jogsértés, a kiszabott közigazgatási szankció vagy egyéb közigazgatási intézkedés rövid leírását, illetve a vitarendezési megállapodásról szóló közleményt. A közigazgatási szankciót vagy közigazgatási intézkedést elrendelő határozattal érintett természetes személy kiléte nem tehető közzé.

Az illetékes hatóságok a határozatot és az első albekezdésben említett nyilatkozatot közvetlenül a határozattal érintett jogi vagy természetes személynek a határozatról való értesítését, illetve a vitarendezési megállapodás aláírását követően teszik közzé.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben az illetékes nemzeti hatóság úgy ítéli meg, hogy a természetes személyek személyazonosságának vagy egyéb személyes adatainak közzététele a pénzügyi piacok stabilitásának védelme vagy e rendelet eredményes érvényesítése érdekében szükséges, beleértve a 97. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett nyilvános közleményeket vagy a 97. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett ideiglenes tilalmakat is, az illetékes nemzeti hatóság közzéteheti a személyek személyazonosságát vagy a személyes adatokat is, feltéve, hogy a döntését megindokolja, és a közzététel azokra a személyes adatokra korlátozódik, amelyek feltétlenül szükségesek a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzéséhez vagy e rendelet eredményes érvényesítéséhez.

(3) Amennyiben a közigazgatási szankciót kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedést előíró határozattal szemben az illetékes igazságügyi vagy egyéb hatóságnál jogorvoslattal lehet élni, az illetékes hatóságok a hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzéteszik a jogorvoslatra vonatkozó információkat, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó későbbi információkat is, amennyiben a határozat jogi személyt érint. Ha a megtámadott határozat természetes személyt érint, és a (2) bekezdés szerinti eltérést nem alkalmazzák, az illetékes hatóságok a fellebbezésre vonatkozó információkat kizárólag anonimizált változatban teszik közzé.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban közzétett információk öt évig terjedő időtartamra hozzáférhetőek legyenek a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok csak akkor jeleníthetők meg folyamatosan, de legfeljebb öt évig az illetékes hatóság hivatalos honlapján, ha az éves felülvizsgálat szerint az adatok folyamatos közzététele a pénzügyi piacok stabilitásának védelme vagy e rendelet eredményes érvényesítésének biztosítása érdekében szükséges.

102. cikk

Az eljárások, szankciók és intézkedések nyomon követése

(1) Az illetékes hatóságok anonimizált, összesített formában rendszeresen bejelentik az EBH-nak a következőket:

a) közigazgatási szankciók vagy közigazgatási intézkedések kiszabásához vezető formális közigazgatási eljárások megindítása, felfüggesztése vagy lezárása;

b) az e rendelet folytatólagos megsértése miatt a 98. cikkel összhangban kiszabott időszakos kényszerítő bírságok;

c) adott esetben – közzétételtől függetlenül – a vitarendezési megállapodások és a gyorsított jogérvényesítési eljárások, valamint ezek eredménye, a 96. cikk (4) bekezdésével összhangban;

d) az igazságügyi hatóságok által a 91. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett, büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet és kapcsolódó szankciókat eredményező büntetőeljárások;

e) a büntetőjogi vagy közigazgatási szankciókat kiszabó határozatok vagy közigazgatási intézkedések elleni fellebbezések, azok eredményével együtt.

(2) Az illetékes hatóság a közigazgatási szankció vagy közigazgatási intézkedés nyilvános közzétételével egyidejűleg ezekről értesíti az EBH-t.

(3) Az EBH az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított két éven belül, majd ezt követően kétévente jelentést nyújt be a Bizottságnak az illetékes hatóságok által az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében alkalmazott szankciókról.

103. cikk

Értesítés a végrehajtási intézkedésekről

A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a rendelet hatálybalépésének dátuma]-ig értesítik a Bizottságot az e fejezettel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, beleértve a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket is. A tagállamok minden ezt követő módosításról indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

9. FEJEZET

Az EBH termékszintű beavatkozási hatásköre

104. cikk

Az EBH ideiglenes beavatkozási hatásköre

(1) Az 1093/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az EBH az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja az Unióban a pénzforgalmi szolgáltatás vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatás vagy -eszköz bizonyos típusait vagy konkrét jellemzőit. Előfordulhat, hogy az EBH a tiltást vagy korlátozást meghatározott körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

(2) Az EBH az (1) bekezdés alapján csak akkor hoz határozatot, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a javasolt intézkedés a pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások jelentős számú igénybe vevőjét érinti, vagy az uniós pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-piacok szabályos működését és e piacok integritását, illetve e piacok egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély kezelésére irányul;

b) az adott pénzforgalmi szolgáltatásra vagy elektronikuspénz-szolgáltatásra vonatkozó uniós jog szabályozási követelményei nem elégségesek a veszély kezeléséhez;

c) az illetékes hatóság vagy illetékes hatóságok nem tettek lépéseket a veszély elhárítása érdekében, vagy a megtett lépések nem megfelelőek a veszély elhárítására.

Az első albekezdésben szereplő feltételek teljesülése esetén az EBH hatóság megelőző jelleggel, a pénzforgalmi szolgáltatásnak vagy elektronikuspénz-szolgáltatásnak a szolgáltatást igénybe vevő részére történő felkínálását vagy forgalmazását megelőzően is alkalmazhatja az (1) bekezdés szerinti tilalmat vagy korlátozást.

(3) Az e cikk szerinti intézkedés meghozatalakor az EBH biztosítja az alábbiak mindegyikét:

a) az intézkedés a hasznához képest nem jár aránytalan kedvezőtlen hatással a pénzforgalmi piac vagy az elektronikuspénz-szolgáltatások piacának hatékonyságára, illetve a pénzforgalmi szolgáltatókra vagy az elektronikuspénz-szolgáltatókra;

b) az intézkedés nem teremti meg a szabályozási arbitrázs kockázatát; és

c) az intézkedést az érintett nemzeti illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően hozták meg.

(4) Mielőtt az EBH úgy dönt, hogy e cikk szerinti intézkedést hoz, tájékoztatja az illetékes hatóságokat az általa javasolt intézkedésről.

(5) Az EBH a honlapján értesítést tesz közzé az e cikk szerinti lépésekről hozott minden határozatáról. Az értesítés részletesen ismerteti a tilalmat vagy korlátozást, és meghatározza, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba, ugyanakkor biztosítja a természetes személyt érintő határozatokról szóló értesítések anonimizált változatban történő közzétételét. A tilalom vagy korlátozás csak olyan lépésre vonatkozhat, amelyre az intézkedések hatálybalépése után került sor.

(6) Az EBH kellő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint kivetett tiltást vagy korlátozást. Amennyiben a tilalmat vagy korlátozást a három hónapos időtartam elteltét követően nem hosszabbítják meg, az hatályát veszti.

(7) Az EBH által e cikknek megfelelően elfogadott intézkedések elsőbbséget élveznek az illetékes hatóság által korábban hozott intézkedésekkel szemben.

(8) A Bizottság a 106. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az EBH-nak figyelembe kell vennie annak meghatározásakor, hogy mikor áll fenn a pénzforgalmi szolgáltatások vagy az elektronikuspénz-szolgáltatások felhasználóinak jelentős száma, illetve a pénzforgalmi vagy az elektronikuspénz-szolgáltatási piacok szabályos működését, illetve e piacok integritását vagy az uniós piacok egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető, a (2) bekezdés a) pontjában említett veszély.

E kritériumok és tényezők magukban foglalják az alábbiakat:

a) a pénzforgalmi szolgáltatás vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatás vagy -eszköz összetettségének mértéke és kapcsolata azzal a felhasználótípussal, beleértve a fogyasztót is, amelynek a szolgáltatást kínálják;

b) a pénzforgalmi szolgáltatás vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatás vagy -eszköz kockázatosságának mértéke a fogyasztók számára;

c) a pénzforgalmi szolgáltatás vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatás vagy -eszköz csalók általi lehetséges felhasználása;

d) a pénzforgalmi szolgáltatás vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatás vagy -eszköz igénybevételének mértéke vagy szintje;

e) a pénzforgalmi szolgáltatás vagy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatás vagy -eszköz innovatív jellegének mértéke.

IV. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

105. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 106. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben az ***60. cikk (1) bekezdésében*** említett időpont aktualizálása tekintetében módosítja ezt a rendeletet.

106. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 105. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól e rendelet hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 105. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál a tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 105. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 3 hónappal meghosszabbodik.

V. CÍM
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

107. cikk

Kedvezőbb visszatérítési jogosultságok és szigorúbb csalásmegelőzési intézkedések

(1) A tagállamok vagy a pénzforgalmi szolgáltatók kedvezőbb visszatérítési jogosultságokat biztosíthatnak a az 57. és 59. cikkben említett engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőknek, és szigorúbb csalásmegelőzési intézkedéseket írhatnak elő, amelyek túlmutatnak a 83. cikk (1) bekezdésében és a 84. cikkben meghatározottakon.

(2) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: a rendelet hatálybalépésének dátuma]-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően elfogadott rendelkezésekről. Minden későbbi módosításról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

108. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított 5 éven belül jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az EKB, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére e rendelet végrehajtásáról és hatásairól és különösen az alábbiakról:

a) a számlainformációs szolgáltatással és a fizetéskezdeményezéssel összefüggésben a fizetésiszámla-adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok, ezen belül a külön interfészekre vonatkozó szabályok és az azoktól való eltérések (38. és 39. cikk) megfelelősége, valamint a versenyre és a nyílt banki szolgáltatások elterjedésére gyakorolt hatása;

b) a kötelező szerződéses megállapodások hiányával, valamint a számlainformációs szolgáltatónak és a fizetéskezdeményezési szolgáltatónak az interfészekhez való hozzáféréséért járó kompenzációval kapcsolatos szabályok hatása (34. cikk);

c) a díjakra vonatkozó szabályok megfelelősége és hatása, beleértve pótdíjakra vonatkozó szabályokat is (28. cikk);

d) a nem engedélyezett és az engedélyezett ügyletek tekintetében a csalás megelőzésére és jogorvoslatára vonatkozó szabályok megfelelősége és hatása;

da) az e rendelettel összhangban vagy kapcsolatban kiszabott közigazgatási szankciók és közigazgatási intézkedések száma és összege tagállamok szerint kategorizálva;

db) az illetékes nemzeti hatóságok és az EBH közötti együttműködés minősége;

dc) a csalárd magatartás típusai és tendenciái, valamint az e magatartás által a piacon okozott pénzügyi kárra vonatkozó, a tagállamok által számszerűsített becslések és arányok.

A Bizottság az említett felülvizsgálattal együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(2) A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 3 évvel e rendelet hatálybalépése után]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az EKB, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére e rendelet hatályáról, különös tekintettel a fizetési rendszerekre és a technikai szolgáltatókra. A Bizottság az említett felülvizsgálattal együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

109. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosításai

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 2002/87/EK irányelv, a 2008/48/EK irányelv (1), a 2009/110/EK irányelv, az 575/2013/EU rendelet (2), a 2013/36/EU irányelv (3), a 2014/49/EU irányelv (4), a 2014/92/EU irányelv (5), az (EU) […] irányelv (PSD3), valamint az (EU) […] európai parlamenti és tanácsi rendelet (PSR) hatályán belül, valamint – amennyiben az említett jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az azokat felügyelő illetékes hatóságokra – a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül jár el, beleértve az említett jogszabályokon alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is, továbbá a Hatóságra feladatkört ruházó valamennyi egyéb kötelező erejű uniós jogi aktust is.”

2. A 4. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az i. pont helyébe a következő szöveg lép:

„i. az 1. cikk (2) bekezdésében említett ágazati jogi aktusok hatálya alá tartozó illetékes hatóságok vagy felügyeleti hatóságok, beleértve az Európai Központi Bankot is az 1024/2013/EU rendelettel ráruházott feladatkörhöz kapcsolódó ügyek tekintetében;”

b) a iii., a vi., a vii. és a viii. pontot el kell hagyni.

110. cikk

Az (EU) 2017/2394 rendelet módosítása

Az (EU) 2017/2394 rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„(29) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) xxxx rendelete (xxxx) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról.”

111. cikk

Megfelelési táblázat

Az (EU) 2015/2366 irányelvre és a 2009/110/EK irányelvre való hivatkozásokat (EU) … irányelvre (PSD3) vagy az e rendeletre vonatkozó hivatkozásoknak kell tekinteni, és az e rendelet III. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

112. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be az e rendelet hatálybalépésének kezdőnapját 21 hónappal követő nap dátumát]-tól/-től kell alkalmazni.

Az 50. és az 57. cikket azonban [Kiadóhivatal, kérjük, illesszék be az e rendelet hatálybalépésének kezdőnapját ***27*** hónappal követő nap dátumát]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt...,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

I. MELLÉKLET

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK

(A 3. cikk 3. pontjában említetteknek megfelelően)

(1) Fizetési számlára történő készpénzbefizetést és/vagy fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások.

(2) Fizetési műveletek teljesítése, többek között pénzeszközök fizetési számláról vagy fizetési számlára történő átutalása, beleértve azt is, amikor a pénzeszközöket a felhasználó pénzforgalmi szolgáltatója vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltató által biztosított hitelkeret fedezi.

(3) Készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása.

(4) Fizetési műveletek elfogadása.

(5) Készpénzátutalás.

(6) Fizetéskezdeményezési szolgáltatások.

(7) Számlainformációs szolgáltatások.

II. MELLÉKLET

ELEKTRONIKUSPÉNZ-SZOLGÁLTATÁSOK

(A 3. cikk 52. pontjában említetteknek megfelelően)

Elektronikuspénz-kibocsátás, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetése és elektronikuspénz-egységek átutalása.

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	**A 2009/110/EK IRÁNYELV**	**XXX IRÁNYELV (PSD3)**	**XXX RENDELET (PSR)**
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés		2. cikk, (1) bekezdés
a) pont	a) pont		a) pont
b) pont	b) pont		–
c) pont	c) pont		b) pont
d) pont			c) pont
e) pont	d) pont		d) pont
f) pont	e) pont		e) pont
	1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés	
	1. cikk, (3) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés	
1. cikk, (2) bekezdés			1. cikk, (1) bekezdés
			1. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés			2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk			2. cikk, (2) bekezdés
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
c) pont			–
d) pont			c) pont
e) pont			d) pont
			e) pont
f) pont			–
g) pont			f) pont
h) pont			g) pont
i) pont			h) pont
j) pont			i) pont
k) pont	1. cikk, (4) bekezdés		j) pont
l) pont	1. cikk, (5) bekezdés		k) pont
m) pont			l) pont
n) pont			m) pont
o) pont			–
2. cikk, (2) bekezdés			2. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés			2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés			2. cikk, (5) bekezdés
2. cikk, (5) bekezdés			2. cikk, (6) bekezdés
			2. cikk, (7) bekezdés
			2. cikk, (8) bekezdés
4. cikk:	2. cikk:	2. cikk:	3. cikk:

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
1–3. pont		1–3. pont	1–3. pont
4. pont		4. pont	4. pont
5. pont		5. pont	5. pont
6. pont		–	–
–		–	6. és 7. pont
		6. pont	8. pont
7. pont		7. pont	9. pont
		8. pont	10. pont
8–13. pont		9–14. pont	11–16. pont
–		–	17. pont
14. pont		15. pont	18. pont
15. és 16. pont		17. és 18. pont	20. és 21. pont
17. pont		16. pont	19. pont
18. és 19. pont		19. és 20. pont	22. és 23. pont
20. pont		21. pont	24. pont
21. pont		–	25. pont
22. pont		22. pont	26. pont
23. és 24. pont		–	27. és 28. pont
–		–	29. pont
25. pont		23. pont	30. pont
26–30. pont		–	31–35. pont
		24. pont	36. pont
31. pont		–	37. pont
32. pont		25. pont	38. pont
33–36. pont		–	39–42. pont
37. pont		26. pont	43. pont
		27. pont	
38–40. pont		28–30. pont	44–46. pont
41. és 42. pont		–	–
43. pont		–	47. pont
44. és 45. pont		31. és 32. pont	48. és 49. pont
46. pont		33. pont	–
47. pont		–	
48. pont			–
	1. pont	39. pont	55. pont

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
	2. pont	34. pont	50. pont
	3. pont	–	–
	4. pont	35. pont	–
		36–38. pont	52–54. pont
			55. pont
		3. cikk, (1), (2) bekezdés	
5. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés	
	3. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (5) bekezdés	
5. cikk, (2) bekezdés		3. cikk, (4) bekezdés	
5. cikk, (3) bekezdés		36. cikk, (4) bekezdés	
5. cikk, (4) és (5) bekezdés		–	
5. cikk, (6) bekezdés		3. cikk, (4) bekezdés	
5. cikk, (7) bekezdés		–	
6. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés	
	3. cikk, (4) bekezdés	20. cikk, (1), (2), (3) bekezdés	
6. cikk, (2) bekezdés		4. cikk, (2) bekezdés	
6. cikk, (3) bekezdés		4. cikk, (3) bekezdés	
6. cikk, (4) bekezdés		4. cikk, (4) bekezdés	
7. cikk	4. cikk	5. cikk	
8. cikk, (1) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés	
8. cikk, (2) bekezdés	5. cikk, (6) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés	
8. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (7) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés	
9. cikk, (1) bekezdés		7. cikk, (1) bekezdés, 7. cikk, (2) bekezdés	
9. cikk, (2) bekezdés		7. cikk, (3) bekezdés	
–		7. cikk, (4) bekezdés	
9. cikk, (3) bekezdés		7. cikk, (5) bekezdés	
		8. cikk, (1) bekezdés	
	5. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés, 8. cikk, (4) bekezdés	
	5. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés	
	5. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés	
	5. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés	
10. cikk, (1) bekezdés		9. cikk, (1) bekezdés	
10. cikk, (2) bekezdés		9. cikk, (2) bekezdés	
	7. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés	
	7. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (4) bekezdés	
	7. cikk, (3) bekezdés		

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
	7. cikk, (4) bekezdés		
11. cikk, (1) bekezdés		13. cikk, (1) bekezdés	
11. cikk, (2) bekezdés		13. cikk, (2) bekezdés	
11. cikk, (3) bekezdés		13. cikk, (3) bekezdés	
11. cikk, (4) bekezdés		13. cikk, (4) bekezdés	
11. cikk, (5) bekezdés		13. cikk, (5) bekezdés	
11. cikk, (6) bekezdés		13. cikk, (6) bekezdés	
11. cikk, (7) bekezdés		13. cikk, (7) bekezdés	
11. cikk, (8) bekezdés		13. cikk, (8) bekezdés	
11. cikk, (9) bekezdés		13. cikk, (9) bekezdés	
12. cikk		14. cikk	
13. cikk, (1) bekezdés		16. cikk, (1) bekezdés	
13. cikk, (2) bekezdés		16. cikk, (2) bekezdés	
13. cikk, (3) bekezdés		16. cikk, (3) bekezdés	
14. cikk, (1) bekezdés		17. cikk, (1) bekezdés	
14. cikk, (2) bekezdés		17. cikk, (2) bekezdés	
14. cikk, (3) bekezdés		17. cikk, (3) bekezdés	
14. cikk, (4) bekezdés		17. cikk, (4) bekezdés	
15. cikk, (1) bekezdés		18. cikk, (1) bekezdés	
15. cikk, (2) bekezdés		18. cikk, (2) bekezdés	
15. cikk, (3) bekezdés		18. cikk, (3) bekezdés	
15. cikk, (4) bekezdés		18. cikk, (4) bekezdés	
15. cikk, (5) bekezdés		18. cikk, (5) bekezdés	
		18. cikk, (6) bekezdés	
16. cikk		15. cikk	
17. cikk, (1) bekezdés		11. cikk, (1) bekezdés	
17. cikk, (2) bekezdés		11. cikk, (2) bekezdés	
17. cikk, (3) bekezdés		11. cikk, (3) bekezdés	
17. cikk, (4) bekezdés		11. cikk, (4) bekezdés	
18. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés a) pont	10. cikk, (1) bekezdés	
a) pont	c) pont	a) pont	
b) pont		b) pont	
c) pont		c) pont	
18. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés	
18. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés	
18. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés b) pont	10. cikk, (4) bekezdés	
18. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés 6. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés	

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
	6. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés	
18. cikk, (6) bekezdés		10. cikk, (7) bekezdés	
19. cikk, (1) bekezdés		19. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (2) bekezdés		19. cikk, (2) bekezdés	
19. cikk, (3) bekezdés		19. cikk, (3) bekezdés	
19. cikk, (4) bekezdés		19. cikk, (4) bekezdés	
19. cikk, (5) bekezdés		19. cikk, (5) bekezdés	
19. cikk, (6) bekezdés		22. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (7) bekezdés		19. cikk, (6) bekezdés, 21. cikk, (2) bekezdés	
19. cikk, (8) bekezdés		19. cikk, (7) bekezdés, 22. cikk, (2) bekezdés	
20. cikk, (1) bekezdés		23. cikk, (1) bekezdés	
20. cikk, (2) bekezdés		23. cikk, (2) bekezdés	
21. cikk		12. cikk	
22. cikk, (1) bekezdés		24. cikk, (1) bekezdés	
22. cikk, (2) bekezdés		24. cikk, (2) bekezdés	
22. cikk, (3) bekezdés		24. cikk, (3) bekezdés	
22. cikk, (4) bekezdés		24. cikk, (4) bekezdés	
22. cikk, (5) bekezdés		24. cikk, (5) bekezdés	
23. cikk, (1) bekezdés		25. cikk, (1) bekezdés	
a) pont		a) pont	
b) pont		b) pont	
c) pont		c) pont	
d) pont		–	
		25. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk, (2) bekezdés		25. cikk, (3) bekezdés	
23. cikk, (3) bekezdés		25. cikk, (4) bekezdés	
24. cikk, (1) bekezdés		26. cikk, (1) bekezdés	
24. cikk, (2) bekezdés		26. cikk, (2) bekezdés	
24. cikk, (3) bekezdés		26. cikk, (3) bekezdés	
25. cikk, (1) bekezdés		27. cikk, (1) bekezdés	
25. cikk, (2) bekezdés		27. cikk, (2) bekezdés	
26. cikk, (1) bekezdés		28. cikk, (1) bekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés		28. cikk, (2) bekezdés	
27. cikk, (1) bekezdés		29. cikk, (1) bekezdés	
27. cikk, (2) bekezdés		29. cikk, (2) bekezdés	
28. cikk, (1) bekezdés		30. cikk, (1) bekezdés	
28. cikk, (2) bekezdés		30. cikk, (2) bekezdés	

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
28. cikk, (3) bekezdés		30. cikk, (3) bekezdés	
28. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (4) bekezdés	
28. cikk, (5) bekezdés		30. cikk, (5) bekezdés	
29. cikk, (1) bekezdés		31. cikk, (1) bekezdés	
29. cikk, (2) bekezdés		31. cikk, (2) bekezdés	
29. cikk, (3) bekezdés		31. cikk, (3) bekezdés	
29. cikk, (4) bekezdés		31. cikk, (4) bekezdés	
29. cikk, (5) bekezdés		31. cikk, (5) bekezdés	
29. cikk, (6) bekezdés		–	
		31. cikk, (6) bekezdés	
30. cikk, (1) bekezdés		32. cikk, (1) bekezdés	
30. cikk, (2) bekezdés		32. cikk, (2) bekezdés	
30. cikk, (3) bekezdés		32. cikk, (3) bekezdés	
30. cikk, (4) bekezdés		32. cikk, (4) bekezdés	
31. cikk, (1) bekezdés		33. cikk, (1) bekezdés	
31. cikk, (2) bekezdés		33. cikk, (2) bekezdés	
	8. cikk, (1), (2), (3) bekezdés		
32. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés	
a) pont		a) pont	
	a) pont	b) pont	
b) pont	b) pont	c) pont	
32. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés	
32. cikk, (3) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés	
32. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (4) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés	
32. cikk, (5) bekezdés	9. cikk, (5) bekezdés, 9. cikk, (6) bekezdés, 9. cikk, (7) bekezdés	34. cikk, (5) bekezdés	
32. cikk, (6) bekezdés	9. cikk, (8) bekezdés	34. cikk, (6) bekezdés	
33. cikk, (1) bekezdés		36. cikk, (1) bekezdés	
33. cikk, (2) bekezdés		36. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés
34. cikk	9. cikk, (9) bekezdés	35. cikk	
		37. cikk, (1), (2), (3) bekezdés	
		38. cikk (1), (2) bekezdés	
	10. cikk	45. cikk (2), (4) bekezdés	
	11. cikk, (1) bekezdés		30. cikk, (1) bekezdés
	11. cikk, (2) bekezdés		30. cikk, (2) bekezdés
	11. cikk, (3) bekezdés		30. cikk, (3) bekezdés
	11. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (4) bekezdés

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
	11. cikk, (5) bekezdés		30. cikk, (5) bekezdés
	11. cikk, (6) bekezdés		30. cikk, (6) bekezdés
	11. cikk, (7) bekezdés		30. cikk, (7) bekezdés
	12. cikk		30. cikk, (8) bekezdés
	13. cikk		IV. cím, 8. fejezet
35. cikk, (1) bekezdés			31. cikk, (1) bekezdés, 31. cikk, (5) bekezdés
			31. cikk, (2) bekezdés
35. cikk, (2) bekezdés			31. cikk, (3) bekezdés, 31. cikk, (4) bekezdés, 31. cikk, (6) bekezdés
			31. cikk, (7) bekezdés
36. cikk			32. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7) bekezdés
37. cikk, (1) bekezdés		–	
37. cikk, (2) bekezdés		39. cikk, (1) bekezdés	
37. cikk, (3) bekezdés		39. cikk, (2) bekezdés	
37. cikk, (4) bekezdés		39. cikk, (3) bekezdés	
37. cikk, (5) bekezdés		39. cikk, (4) bekezdés	
38. cikk, (1) bekezdés			4. cikk, (1) bekezdés
38. cikk, (2) bekezdés			4. cikk, (2) bekezdés
38. cikk, (3) bekezdés			–
39. cikk			–
			7. cikk
40. cikk, (1) bekezdés			8. cikk, (1) bekezdés
40. cikk, (2) bekezdés			8. cikk, (2) bekezdés
40. cikk, (3) bekezdés			8. cikk, (3) bekezdés
41. cikk			9. cikk
42. cikk, (1) bekezdés			10. cikk
42. cikk, (2) bekezdés			–
43. cikk, (1) bekezdés			11. cikk, (1) bekezdés
43. cikk, (2) bekezdés			11. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (1) bekezdés			12. cikk, (1) bekezdés
44. cikk, (2) bekezdés			12. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (3) bekezdés			12. cikk, (3) bekezdés
45. cikk			13. cikk
1. pont			1. pont
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
			c) pont

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
c) pont			d) pont
d) pont			e) pont
			f), g) pont
2. pont			2. pont
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
45. cikk, (3) bekezdés			13. cikk, (3) bekezdés
46. cikk			14. cikk
47. cikk			15. cikk
48. cikk			16. cikk
49. cikk			17. cikk
50. cikk			18. cikk
51. cikk, (1) bekezdés			19. cikk, (1) bekezdés
51. cikk, (2) bekezdés			19. cikk, (2) bekezdés
51. cikk, (3) bekezdés			19. cikk, (3) bekezdés
52. cikk			20. cikk
1. pont			a) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
2. pont			b) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
d) pont			iv. alpont
e) pont			v. alpont
			vi. alpont
f) pont			vii. alpont
g) pont			viii. alpont
3. pont			c) pont
a) pont			i. alpont
			ii. alpont, 1., 2., 3., 4.
b) pont			iii. alpont
c) pont			iv. alpont
			v. alpont
4. pont			d) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
d) pont			iv. alpont
5. pont			e) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
d) pont			iv. alpont
e) pont			v. alpont, vi. alpont
f) pont			vii. alpont
g) pont			viii. alpont
6. pont			f) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
c) pont			iii. alpont
7. pont			g) pont
a) pont			i. alpont
b) pont			ii. alpont
53. cikk			21. cikk
54. cikk, (1) bekezdés			22. cikk, (1) bekezdés
			22. cikk, (2) bekezdés
54. cikk, (2) bekezdés			22. cikk, (3) bekezdés
54. cikk, (3) bekezdés			22. cikk, (4) bekezdés
55. cikk, (1) bekezdés			23. cikk, (1) bekezdés
55. cikk, (2) bekezdés			23. cikk, (2) bekezdés
55. cikk, (3) bekezdés			23. cikk, (3) bekezdés
55. cikk, (4) bekezdés			23. cikk, (4) bekezdés
55. cikk, (5) bekezdés			23. cikk, (5) bekezdés
55. cikk, (6) bekezdés			23. cikk, (6) bekezdés
56. cikk			24. cikk
57. cikk, (1) bekezdés			25. cikk, (1) bekezdés
57. cikk, (2) bekezdés			25. cikk, (2) bekezdés
57. cikk, (3) bekezdés			25. cikk, (3) bekezdés
58. cikk, (1) bekezdés			26. cikk, (1) bekezdés
58. cikk, (2) bekezdés			26. cikk, (2) bekezdés
58. cikk, (3) bekezdés			26. cikk, (3) bekezdés
59. cikk, (1) bekezdés			5. cikk, (1) bekezdés
59. cikk, (2) bekezdés			5. cikk, (2) bekezdés
60. cikk, (1) bekezdés			6. cikk, (1) bekezdés
60. cikk, (2) bekezdés			6. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
60. cikk, (3) bekezdés			6. cikk, (3) bekezdés
61. cikk, (1) bekezdés			27. cikk, (1) bekezdés
61. cikk, (2) bekezdés			27. cikk, (2) bekezdés
61. cikk, (3) bekezdés			27. cikk, (3) bekezdés
61. cikk, (4) bekezdés			–
62. cikk, (1) bekezdés			28. cikk, (1) bekezdés
62. cikk, (2) bekezdés			28. cikk, (2) bekezdés
62. cikk, (3) bekezdés			28. cikk, (5) bekezdés
62. cikk, (4) bekezdés			28. cikk, (3) bekezdés
62. cikk, (5) bekezdés			28. cikk, (4) bekezdés
63. cikk, (1) bekezdés			29. cikk, (1) bekezdés
63. cikk, (2) bekezdés			–
63. cikk, (3) bekezdés			29. cikk, (2) bekezdés
			29. cikk, (3) bekezdés
64. cikk, (1) bekezdés			49. cikk, (1) bekezdés
			49. cikk, (2) bekezdés
64. cikk, (2) bekezdés			49. cikk, (3) bekezdés, 49. cikk, (5) bekezdés
			49. cikk, (4) bekezdés
64. cikk, (3) bekezdés			49. cikk, (7) bekezdés
64. cikk, (4) bekezdés			49. cikk, (6) bekezdés
65. cikk, (1) bekezdés			–
65. cikk, (2) bekezdés			–
65. cikk, (3) bekezdés			–
65. cikk, (4) bekezdés			–
65. cikk, (5) bekezdés			–
65. cikk, (6) bekezdés			–
66. cikk, (1) bekezdés			33. cikk, (1) bekezdés
66. cikk, (2) bekezdés és 66. cikk, (4) bekezdés			40. cikk
66. cikk, (3) bekezdés			46. cikk, (2) bekezdés
66. cikk, (5) bekezdés			34. cikk, (1) bekezdés, 34. cikk, (2) bekezdés
67. cikk, (1) bekezdés			33. cikk, (2) bekezdés
67. cikk, (2) bekezdés			47. cikk, (1) bekezdés
67. cikk, (3) bekezdés			41. cikk, (1) bekezdés
67. cikk, (4) bekezdés			34. cikk, (1) bekezdés, 34. cikk, (2) bekezdés
			35–39. cikk
68. cikk, (1) bekezdés			51. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
68. cikk, (2) bekezdés			51. cikk, (2) bekezdés
68. cikk, (3) bekezdés			51. cikk, (3) bekezdés
68. cikk, (4) bekezdés			51. cikk, (4) bekezdés
68. cikk, (5) bekezdés			42. cikk, (1) bekezdés
68. cikk, (6) bekezdés			42. cikk, (2) bekezdés
			43. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
			44. cikk (1), (2) bekezdés
			45. cikk (1), (2) bekezdés
			46. cikk, (1) bekezdés
			47. cikk, (2) bekezdés
			48. cikk, (1), (2), (3), (4), (5) bekezdés
			50. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) bekezdés
69. cikk, (1) bekezdés, 69. cikk, (2) bekezdés			52. cikk
70. cikk, (1) bekezdés			53. cikk, (1) bekezdés
70. cikk, (2) bekezdés			53. cikk, (2) bekezdés
71. cikk, (1) bekezdés			54. cikk, (1) bekezdés
71. cikk, (2) bekezdés			54. cikk, (2) bekezdés
72. cikk, (1) bekezdés			55. cikk, (1) bekezdés
72. cikk, (2) bekezdés			55. cikk, (2) bekezdés
73. cikk, (1) bekezdés			56. cikk, (1) bekezdés, 56. cikk, (3) bekezdés
			56. cikk, (2) bekezdés
73. cikk, (2) bekezdés			56. cikk, (4) bekezdés
73. cikk, (3) bekezdés			56. cikk, (5) bekezdés
			57. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6) bekezdés
			58. cikk
			59. cikk, (1), (2), (3), (4), (5) bekezdés
74. cikk, (1) bekezdés			60. cikk, (1) bekezdés
74. cikk, (2) bekezdés			60. cikk, (2) bekezdés
			60. cikk, (3) bekezdés
74. cikk, (3) bekezdés			60. cikk, (4) bekezdés
75. cikk, (1) bekezdés			61. cikk, (1) bekezdés
			61. cikk, (2) bekezdés
75. cikk, (2) bekezdés			61. cikk, (3) bekezdés
			61. cikk, (4) bekezdés

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
76. cikk, (1) bekezdés			62. cikk, (1) bekezdés
76. cikk, (2) bekezdés			62. cikk, (2) bekezdés
76. cikk, (3) bekezdés			62. cikk, (3) bekezdés
76. cikk, (4) bekezdés			62. cikk, (4) bekezdés
77. cikk, (1) bekezdés			63. cikk, (1) bekezdés
77. cikk, (2) bekezdés			63. cikk, (2) bekezdés
78. cikk, (1) bekezdés			64. cikk, (1) bekezdés
78. cikk, (2) bekezdés			64. cikk, (2) bekezdés
			66. cikk, (3) bekezdés
79. cikk, (1) bekezdés			65. cikk, (1) bekezdés
79. cikk, (2) bekezdés			65. cikk, (2) bekezdés
79. cikk, (3) bekezdés			65. cikk, (3) bekezdés
80. cikk, (1) bekezdés			66. cikk, (1) bekezdés
80. cikk, (2) bekezdés			66. cikk, (2) bekezdés
80. cikk, (3) bekezdés			66. cikk, (3) bekezdés
80. cikk, (4) bekezdés			66. cikk, (4) bekezdés
80. cikk, (5) bekezdés			66. cikk, (5) bekezdés
81. cikk, (1) bekezdés			67. cikk, (1) bekezdés
81. cikk, (2) bekezdés			67. cikk, (2) bekezdés
81. cikk, (3) bekezdés			67. cikk, (3) bekezdés
82. cikk, (1) bekezdés			68. cikk, (1) bekezdés
82. cikk, (2) bekezdés			68. cikk, (2) bekezdés
83. cikk, (1) bekezdés			69. cikk, (1) bekezdés
83. cikk, (2) bekezdés			69. cikk, (2) bekezdés
83. cikk, (3) bekezdés			69. cikk, (3) bekezdés
84. cikk			70. cikk
85. cikk			71. cikk
86. cikk			72. cikk
87. cikk, (1) bekezdés			73. cikk, (1) bekezdés
87. cikk, (2) bekezdés			73. cikk, (2) bekezdés
87. cikk, (3) bekezdés			73. cikk, (3) bekezdés
88. cikk, (1) bekezdés			74. cikk, (1) bekezdés
88. cikk, (2) bekezdés			74. cikk, (2) bekezdés
88. cikk, (3) bekezdés			74. cikk, (3) bekezdés
88. cikk, (4) bekezdés			74. cikk, (4) bekezdés
88. cikk, (5) bekezdés			74. cikk, (5) bekezdés
			74. cikk, (6) bekezdés
89. cikk, (1) bekezdés			75. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
89. cikk, (2) bekezdés			75. cikk, (2) bekezdés
89. cikk, (3) bekezdés			75. cikk, (3) bekezdés
90. cikk, (1) bekezdés			76. cikk, (1) bekezdés
90. cikk, (2) bekezdés			76. cikk, (2) bekezdés
91. cikk			77. cikk
92. cikk, (1) bekezdés			78. cikk, (1) bekezdés
92. cikk, (2) bekezdés			78. cikk, (2) bekezdés
93. cikk			79. cikk
94. cikk			80. cikk
95. cikk, (1) bekezdés			81. cikk, (1) bekezdés
95. cikk, (2) bekezdés			–
95. cikk, (3) bekezdés			–
95. cikk, (4) bekezdés			–
95. cikk, (5) bekezdés			81. cikk, (2) bekezdés
96. cikk, (1) bekezdés			–
96. cikk, (2) bekezdés			–
96. cikk, (3) bekezdés			–
96. cikk, (4) bekezdés			–
96. cikk, (5) bekezdés			–
96. cikk, (6) bekezdés			82. cikk
			83. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6) bekezdés
			84. cikk (1), (2), (3) bekezdés
97. cikk, (1) bekezdés			85. cikk, (1) bekezdés
			85. cikk, (2)–(7) bekezdés
97. cikk, (2) bekezdés			85. cikk, (8) bekezdés, 85. cikk, (9) bekezdés
97. cikk, (3) bekezdés			85. cikk, (10) bekezdés
97. cikk, (4) bekezdés			86. cikk, (1) bekezdés
97. cikk, (5) bekezdés			86. cikk, (2) bekezdés
			86. cikk (3), (4) bekezdés
			87. cikk
			88. cikk (1), (2), (3) bekezdés
98. cikk, (1) bekezdés			89. cikk, (1) bekezdés
a) pont			a) pont
b) pont			b) pont
c) pont			c) pont
			d) pont
d) pont			e) pont

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
			f) pont
			g) pont
98. cikk (2), (4) bekezdés			89. cikk, (2) bekezdés
98. cikk, (3) bekezdés			85. cikk, (11) bekezdés
98. cikk, (5) bekezdés			89. cikk, (3) bekezdés
99. cikk, (1) bekezdés			90. cikk, (1) bekezdés
99. cikk, (2) bekezdés			90. cikk, (2) bekezdés
100. cikk, (1) bekezdés			91. cikk, (2) bekezdés
100. cikk, (2) bekezdés			91. cikk, (3) bekezdés
100. cikk, (3) bekezdés			91. cikk, (1) bekezdés
100. cikk (4), (5) bekezdés			
			91. cikk (4), (5) bekezdés
100. cikk, (6) bekezdés			91. cikk, (6) bekezdés
			92. cikk
			93. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
101. cikk, (1) bekezdés			94. cikk, (1) bekezdés
101. cikk, (2) bekezdés			94. cikk, (2) bekezdés
101. cikk, (3) bekezdés			94. cikk, (3) bekezdés
101. cikk, (4) bekezdés			94. cikk, (4) bekezdés
102. cikk, (1) bekezdés			95. cikk, (1) bekezdés
102. cikk, (2) bekezdés			95. cikk, (2) bekezdés
103. cikk, (1) bekezdés			96. cikk, (1) bekezdés
			96. cikk (2), (3), (4) bekezdés
103. cikk, (2) bekezdés			101. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
			97. cikk, (1), (2), (3), (4) bekezdés
			98. cikk (1), (2) bekezdés
			99. cikk (1), (2) bekezdés
			100. cikk (1), (2) bekezdés
			102–104. cikk
104. cikk		40. cikk	105. cikk
105. cikk, (1) bekezdés		41. cikk, (1) bekezdés	106. cikk, (1) bekezdés
105. cikk, (2) bekezdés		41. cikk, (2) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés
105. cikk, (3) bekezdés		41. cikk, (3) bekezdés	106. cikk, (3) bekezdés
			106. cikk, (4) bekezdés
105. cikk, (4) bekezdés		41. cikk, (4) bekezdés	106. cikk, (5) bekezdés
105. cikk, (5) bekezdés		41. cikk, (5) bekezdés	106. cikk, (6) bekezdés

Az (EU) 2015/2366 IRÁNYELV	A 2009/110/EK IRÁNYELV	XXX IRÁNYELV (PSD3)	XXX RENDELET (PSR)
106. cikk			–
	14. cikk, (1), (2) bekezdés		
	15. cikk, (1), (2) bekezdés		
107. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, (1) bekezdés	
107. cikk, (2) bekezdés		42. cikk, (2) bekezdés	
107. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés	42. cikk, (3) bekezdés	
			107. cikk
108. cikk	17. cikk	43. cikk	108. cikk
109. cikk, (1) bekezdés		44. cikk, (1) bekezdés	
109. cikk, (2) bekezdés		44. cikk, (2) bekezdés	
109. cikk, (3) bekezdés		44. cikk, (3) bekezdés	
109. cikk, (4) bekezdés		44. cikk, (4) bekezdés	
109. cikk, (5) bekezdés		–	
	18. cikk, (1) bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés, 45. cikk, (2) bekezdés	
	18. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (3) bekezdés	
	18. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (4) bekezdés	
	18. cikk, (4) bekezdés	–	
114. cikk	21. cikk	48. cikk	
115. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (1) bekezdés	
115. cikk, (2) bekezdés		49. cikk, (2) bekezdés	
115. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (3) bekezdés	
115. cikk, (4) bekezdés		–	
115. cikk, (5) bekezdés		–	
115. cikk, (6) bekezdés		–	
116. cikk	23. cikk	50. cikk	112. cikk
117. cikk	24. cikk	51. cikk	–
I. melléklet		I. melléklet	I. melléklet
		II. melléklet	II. melléklet
II. melléklet		III. melléklet	III. melléklet